

การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเกม

ปริญญานิพนธ์

ของ

เยาวมาลย์ สุธอกม

พัฒนสมิตศาสตร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๖๔

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว เห็นควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย -
ศรีนครินทรวิโรฒได้

๑๖ ธันวาคม ประธาน

กรรมการ

มีนาคม 2518

ประกาศคุณประการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. อารี สันทนต์ และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิยม เรียงจันทร์ ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆจนกระทั่งปริณิธานฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ รัชนี ศรีไพรวลัย แห่ง หน่วยงานนิเทศก
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้แนะนำวิธีสร้างแบบฝึกหัด

ขอขอบพระคุณ ครูใหญ่ คณะครู โรงเรียนวัดศรีวนาราม และ โรงเรียน
วัดคู้งวารี ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลอง และ เก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ ร.ต.อ. ยงยุทธ งามเกษม ที่กรุณาให้บริการด้านที่พักอาศัย
อาหาร ยานพาหนะ และ ความปลอดภัยตลอดเวลาที่ทำการทดลอง

ขอขอบคุณ คุณ วัลลภา บุญรัตพันธุ์ คุณ ประมวล จันทรสมบัติ ตลอดจน
ผู้ที่มีได้กล่าวนาม ซึ่งได้ช่วยเหลือในด้านการพิมพ์และการสำรวจคำศัพท์

และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อ คุณหญิง ระเบียง ณะเกษม ผู้ให้
ทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณ คุณ ลีจิต เญียบฉัตร ผู้เป็นทั้งแรงกาย แรงใจ
และ มอบกระตาสในการทำวิจัยให้ทั้งหมด

เยาวมาลย์ สุขอุคม

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
คำนำ	๑
ความมุ่งหมายของการวิจัย	๒
ความสำคัญของการวิจัย	๒
สมมุติฐานในการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๓
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๓
๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	๕
✓ ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน	๕
✓ การวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่าน	๑๒
๓ วิธีดำเนินการ	๑๕
กลุ่มตัวอย่าง	๑๕
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๕
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	๒๐
การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๒
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
สรุปผลการวิจัย	๒๖

บทที่

หน้า

๕ อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ๒๘

 อภิปรายผล ๒๘

✓ ข้อเสนอแนะ ๒๙

บรรณานุกรม ๓๑

ภาคผนวก ๓๓

 ภาคผนวก ก.

 ภาคผนวก ข.

 ภาคผนวก ค.

 ภาคผนวก ง.

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงผลสำรวจความสนใจ	๒๑
๒ แสดงการ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านครั้งแรกและครั้งหลัง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	๒๔
๓ แสดงการ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	๒๕

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เราได้อำนาจ ความคิด และวิทยาการต่าง ๆ ในหนังสือ คือ การอ่าน การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต เนื่องจากนอกจากเราจะใช้การอ่าน เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้แล้ว ยังใช้การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความเพลิดเพลิน และการพักผ่อนหย่อนใจด้วย

ในการสอนทุกระดับชั้น การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง (อบล เรียงสุวรรณ (อบล เรียงสุวรรณ, 2509 : 31)) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญและเป็นพื้นฐาน ในการเรียนรูของนักเรียน ไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาใดของอาศัยทักษะการอ่าน หากมีทักษะ ในการอ่านอย่างดีแล้ว การเรียนวิชาอื่น ๆ ก็จะมีประสิทธิภาพรวดเร็ว และ สดวก (Strang, 1940 : 11) ก็กล่าวว่า กิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียนประมาณร้อยละ 80 ถึง 90 จะต้องอาศัยการอ่าน ทักษะการอ่านจึงเป็นสิ่งที่ควรเห็นความสำคัญ และฝึกให้เด็กเกิดทักษะนี้อย่างดีพร้อม

ในปัจจุบันนักการศึกษาได้สนใจ และค้นคว้าในเรื่องการฝึกทักษะในการอ่าน อย่างกว้างขวาง และเห็นว่าทักษะที่ควรฝึกให้เด็ก นอกจากจะให้อ่านถูกต้อง และ เข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านแล้ว ยังควรที่จะฝึกทักษะเกี่ยวกับวิจารณ์ถาพ และความคิด- สรจสรรก็อีกด้วย แต่ในการเรียนการสอนในประเทศไทยในชั้นประถมศึกษาตอนต้น 'การฝึก ทักษะในสองประเภทหลังนี้ยังไม่ไคกระทำกันอย่างจริงจังนัก จะเนนอยู่ที่การอ่านออกเสียง ให้อ่านถูกต้องเป็นประการสำคัญ ในการค้นคว้า วารณี พลบูรณ์ (วารณี พลบูรณ์, 2513 : 146) พบว่า ในการวัดผลทักษะการอ่านเด็กชั้นประถมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนคร ครูวัดทักษะในการอ่านออกเสียงได้อ่านจังหวะ และ ชัดเจนเป็นอันดับแรก ส่วนทักษะการอ่านความกิดเห็นเป็นอันดับหก ทักษะการเป็นอันดับเจ็ด และจินตนาการเป็นอันดับเก้า ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นได้ว่า ครูที่สอนภาษาไทยยังเห็น

ความสำคัญของการฝึกทักษะในการอ่านให้คิดวิจารณ์อย่าง และสร้างสรรค์น้อยมาก

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นด้วยกับนักการศึกษาในปัจจุบันที่ว่า การฝึกทักษะในการอ่าน นั้น ควรจะฝึกให้เด็กรู้จักคิดตามกันไปด้วย และศึกษาในการฝึกทักษะนี้มีอุปกรณ์ที่จะช่วยให้สำเร็จตามความต้องการคือ แบบฝึกหัด ตามที่ แมคกี (Mackee, 1966 : 236 - 237) กล่าวว่า และให้ความคิดเห็นว่า อุปกรณ์ที่จะช่วยฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาสามถึงหกปีแรก แบบฝึกหัด (Work book) ซึ่งประกอบด้วย เรื่องราวต่าง ๆ ที่เขียนโดยนักเขียนหลาย ๆ คน เรื่องเหล่านั้นอาจจะใดก็ได้ พวก บทกวีสั้น ๆ เรื่องตลก บทความ เรื่องสั้น บทละคร และในเนื้อหาของแต่ละเรื่อง นั้น จะต้องแสดงไว้อย่างไร เป็นคำถามที่มุ่งฝึกทักษะการคิด ผู้วิจัยคิดทดลองทำแบบฝึกหัด เสริมทักษะการอ่านให้มีความรู้และทักษะการอ่าน โดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ ความสนใจ และความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเด็ก

ความมุ่งหมายในการวิจัย

- การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสองประการ คือ
1. เพื่อนำทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่าน ที่นักการศึกษาได้ค้นคว้าไว้ แล้วนำมาใช้สร้างแบบฝึกหัด เสริมทักษะการอ่าน
 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัด เสริมทักษะกับนักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัด เสริมทักษะสำหรับนักเรียนในระดับต่าง ๆ
2. เป็นแนวทางในการผลิตหรือเลือกแบบ เรียนในการสอนอ่านสำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด

3. เป็นแนวทางในการสอนวิธีสอนภาษาไทย เรื่อง การสอนอ่าน
สำหรับนักเรียนฝึกหัดกร ในสถาบันฝึกหัดกร

สมมุติฐานในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัยมีสองประการ คือ

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเนื้อหา
ตรงกับความสนใจ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พรหมทั้งฝึกฝนได้ข้อความกึกเขิง
วิจารณ์ และความกึกเขิงสร้างสรรค์ในขณะอ่านอยู่เสมอ จะมีความสามารถในการอ่าน
ดีขึ้น

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมี
ความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

ขอบเขตของกรวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กระทำกับนักเรียนสองกลุ่ม คือ

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา
ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนวัดศรีวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
จำนวน 35 คน

กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา
ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนวัดทุ่งวารี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน
42 คน

กานิยามศัพท์เฉพาะ

กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนในกลุ่มที่ครูสอนตามแบบเดิม

การสอนโดยใช้แบบฝึกหัด หมายถึง การสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้
แบบฝึกหัด เสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบกับการสอนแบบเดิม

ทักษะในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการ
เข้าใจศัพท์ เข้าใจเนื้อเรื่อง ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถเข้าใจความหมาย
ของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน ในที่นี้วัดจากคะแนนที่นักเรียนได้รับจากการทำแบบทดสอบ

แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบมาตรฐานความสามารถทางการอ่าน
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับสร้าง เมื่อปี พ.ศ. 2513

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
มีลักษณะ เป็น เรื่องสั้น ๆ สอนตามเรื่อง เป็นคำถาม ซึ่งมุ่งส่งเสริมทักษะสี่ประการ คือ
ความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิง
สร้างสรรค์

ความเข้าใจศัพท์ หมายถึง ความเข้าใจความหมายของคำทั้งที่ปรากฏ
อยู่โดยลำพัง และที่ปรากฏอยู่ในข้อความ

ความเข้าใจเนื้อเรื่อง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจข้อความ
หรือเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องได้

ความคิดเชิงวิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาหาเหตุผล
จากข้อความที่อ่าน เข้าใจความคิดหรือความมุ่งหมายของผู้เขียน และสามารถที่จะ
อภิปรายได้

ความคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถที่จะรวบรวมความคิด
จากการอ่านโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมให้เป็นความคิดใหม่ ซึ่งเป็นของตนเองโดยเฉพาะ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาหาความรู้ในปัจจุบัน ต้องอาศัยการอ่านเป็นส่วนใหญ่ การฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็น นักการศึกษาเป็นจำนวนมากตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ และได้พยายามศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการในการสอนและการฝึกทักษะการอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ได้อย่างเต็มที่ ผลการศึกษาค้นคว้าของนักการศึกษาเหล่านั้นส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน ก็จะกล่าวต่อไปนี้

ก. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่าน และได้เขียน เป็นทฤษฎีขึ้นไว้ดังนี้

ดอร์สัน (Dorson, 1957 : 7) กล่าวว่า การสอนอ่านควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เราให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน และเพื่อเสริมสร้างสติปัญญา
 2. เพื่อสร้างความพร้อมในการอ่านในแต่ละระดับชั้น
 3. เพื่อให้มีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น
 4. เพื่อให้มีนิสัยที่ดีทั้งทางการอ่านและการฟัง
 5. ให้สามารถเลือกหนังสือและอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสม
- และตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนใด

ทอซ (Tooz, 1957 : 215) มีความเห็นว่า วิธีที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่านนั้น ควรจะให้ให้นักเรียนเริ่มตนอ่านหนังสือ ซึ่งตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน

แฮร์ริส (Harris, 1956 : 487) มีความเห็นสอดคล้องกับทอซว่า วิธีที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน ควรจะชักจูงและแนะนำให้อ่านกวีวิธีการที่เหมาะสม-คือ ชั้นแรกควรจะให้เด็กเริ่มได้อ่านหนังสือที่ง่าย สั้นและตรงกับความสนใจ เมื่อนักเรียน เกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านแล้ว นักเรียนจะหาหนังสือชนิดต่าง ๆ มาอ่านเอง

วิทตี้ (Witty, 1949 : 132) มีความเห็นว่า การสร้างนิสัยรักการอ่านนั้นควรให้นักเรียนได้อ่านหนังสือที่สนใจ เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของเขาด้วย

การอ่าน เป็นขบวนการที่เกี่ยวข้องถึงทักษะหลายด้านด้วยกันคือ ความเข้าใจ-ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การรู้จักคิดในขณะที่อ่าน ทักษะเหล่านี้มิใช่ เป็นสิ่งที่เกิดได้เอง ครั้นต้องเป็นนสร่างและฝึกให้นักเรียน ในการสร้างและฝึกทักษะให้เกิดขึ้นแก่เด็กนักเรียนนี้ นักการศึกษาได้ให้ข้อคิดเห็นและแนวทางไว้หลายทางด้วยกันดังนี้

1. ความเข้าใจคำศัพท์

รัสเซลล์ (Russell, 1961 : 283 - 287) ได้แนะนำการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ เพื่อให้นักเรียน เข้าใจความหมายของคำศัพท์ไว้หลายวิธีคือ

1) กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้น ควรสอดคล้องกับภูมิหลังหรือประสบการณ์ของนักเรียน

2) การใช้สื่อทัศนวัสดุ

3) การให้นักเรียนเห็นการใช้คำนั้นในสถานการณ์ต่าง ๆ

4) การอธิบายของครู

- 5) ครูอ่านหนังสือหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
- 6) อุปกรณที่ใช้ ควร เป็นอุปกรณ์ที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้น
- 7) เน้นให้นักเรียน เกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น
- 8) ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
- 9) การโฆษณา
- 10) ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาคำที่เป็นภาษาพูด
- 11) ให้นักเรียนได้ศึกษาคำโดยตรง เช่น วิเคราะห์คำ

ก) สวัสดิภาพนิย (ก) สวัสดิภาพนิย, 2505 : 110) เห็นว่า นักเรียนแต่ละคน จะมีวิธีการของตนโดยเฉพาะในการเรียนคำศัพท์ใหม่ โดยไม่จำเป็นต้องใช้วิธีเดียวกันทุกครั้ง ครูที่สั่งจึงต้องสอนวิธีเรียนคำใหม่ให้นักเรียนหลาย ๆ วิธี เมื่อวิธีหนึ่งใช้ไม่ได้ผล นักเรียนจะทดลองใช้วิธีอื่น ๆ โดยทั่วไปนักเรียนเรียนคำด้วยวิธีต่อไปนี้

- 1) อาศัยภาพประกอบ เป็น เครื่องช่วยในการ เคารความหมายของคำ
- 2) อาศัยใจความสำคัญของประโยคและ เนื้อ เรื่อง เป็น เครื่องช่วย

ในการ เคารความหมายของคำ

- 3) อาศัยรูปร่างของคำเป็น เครื่องช่วยในการ เคารความหมายของคำ
- 4) อาศัยวิธีแจกแจงตัวอักษร คือ กระจายพยัญชนะหรือสระตัวใดตัวหนึ่งเป็นหลักไว้ แล้วเปลี่ยนสระหรือพยัญชนะที่เขามาผสมกับพยัญชนะหรือสระที่เป็นหลักนั้นไปเรื่อย ๆ เช่น กระจายพยัญชนะ ก เป็นหลัก ครูก็จะให้สระเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เช่น กะ กา กิ กี เป็นคน

- 5) อาศัยพจนานุกรม เพื่อค้นคำแปล

อีกประการหนึ่ง ก) สวัสดิภาพนิย ได้ เน้นว่าไม่ว่าครูจะสอนโดยวิธีใดก็ตาม ครูคงไม่ลืมว่า การให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของคำเท่านั้นไม่พอ ต้องให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำนั้นด้วย เพื่อเป็นแนวทางที่นักเรียนจะนำเอาเสียงและรูปคำ

มารวมกับความหมายให้สัมพันธ์เป็นส่วนเดียวกัน

2. ความเข้าใจ เนื้อเรื่อง

ดอว์สัน (Dowson, 1959 : 177) ให้แนวทางในการสอนให้นักเรียนเข้าใจ เนื้อเรื่องไว้ดังนี้

- 1) สอนให้นักเรียนเข้าใจ คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ
- 2) ฝึกให้นักเรียนสามารถจับความกึกสำคัญได้ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดถึงเรื่องที่ผ่านมาแล้วทั้งหมด เช่น เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร สอนว่าอย่างไร
- 3) ฝึกให้อ่าน เพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดให้อ่านและวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่อ่าน
- 4) ฝึกให้อ่าน เพื่อคาดการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป หรือเพื่อแก้ปัญหาโดยการเล่าเรื่อง แล้วทิ้งท้ายให้นักเรียนทายต่อว่า ต่อไปจะเป็นอย่างไร หรือคำเงินเรื่องให้ถึงจุด ๆ หนึ่ง แล้วให้นักเรียนใช้ความกึกวิพากษ์วิจารณ์หรือแก้ปัญหาเอง จะช่วยให้จับความได้
- 5) ฝึกให้อ่านโดยกำหนดให้ ว่าต้องการใคร เรื่องใดมา
- 6) ฝึกให้อ่าน เพื่อให้มีจินตนาการ เพิ่มขึ้น โดยให้ภาพหรือสิ่งอื่นที่ใดตามประสาทสัมผัสทั้ง 5
- 7) ฝึกให้อ่าน เพื่อทราบการจักระ เบี่ยงหรือแนวการลำดับความของ

ผู้เขียน

เบอร์ตัน (Burton, 1959 : 321) ได้ให้ความกึกเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่า ต้องอาศัยความสามารถหลายประการประกอบกันคือ

- 1) การเข้าใจความหมายของศัพท์
- 2) การเรียงลำดับความกึก
- 3) จับความกึกสำคัญได้

- 4) การสังเกตความสัมพันธ์กันของข้อความที่อ่าน
- 5) แยกประเภทใด สรุปความใด และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

รัสเซลล์ และ เฟย์ (Russell and Fea, 1967 : 898 - 899)

กล่าวหาว่า การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องนั้น ครูจะมีวิธีฝึกดังนี้ คือ

- 1) ให้นักเรียนหาข้อความ หรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของ
บทเหล่านั้น
- 2) ให้เลือกคำยอกสำคัญ เหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
- 3) กำหนดแนวทางที่ต้องการให้นักเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน
- 4) รวบรวมความกึกจากเรื่องที่อ่านแล้วเขียน โดยใช้คำพูดของ
นักเรียน

จากวิธีฝึกทั้ง 4 นี้ ครูจะสามารถฝึกให้นักเรียนอ่านได้อย่างมี
จุดหมาย จับใจความสำคัญใด ลำดับเรื่องใด และสรุปความใด

เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จเร็วขึ้นครูอาจช่วยได้ดังนี้ คือ

- 1) สอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของ คำ วลี และประโยค
- 2) สอนให้นักเรียนรวบรวมเนื้อความที่อ่านได้
- 3) สอนให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า และ
ให้นักเรียนสามารถแยกได้ว่า ข้อความใดเป็นความจริง และข้อความใดเป็นความเห็น
ของผู้เขียน

โก สวัสดิ์พิพาณิชย์ (โก สวัสดิ์พิพาณิชย์, 2505 : 152) เสนอแนะ
วิธีสอนอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

- 1) ก่อนจะอ่านเรื่องใด ครูควรทำความเข้าใจร่วมกับนักเรียน
หรือแนะนำให้นักเรียนเข้าใจแจ่มแจ้ง เกี่ยวกับการวางวัตถุประสงค์ในการอ่าน
- 2) ค้นหาศัพท์ใหม่ และคำแปลศัพท์เหล่านั้นโดยส่งเสริมให้ใช้

พจนานุกรม

3) เมื่ออ่านพบข้อความที่ซับซ้อน ครูกับนักเรียนควรช่วยกันตีความหมายให้แจ่มแจ้ง และควรทบทวนคำถามเพื่อแนะให้นักเรียนคิด

4) การอธิบายข้อความที่ยืดยาว ซับซ้อน ครูควรใช้แผนที่ แผนภูมิ รูปภาพ ฯลฯ

5) เมื่ออ่านเรื่องใดจบ ครูควรให้นักเรียนคิดทบทวนเหตุการณ์หรือใจความสำคัญที่อ่านมา

6) เมื่อมีโอกาสเมื่อใด ควรให้นักเรียนทดสอบความรู้ที่ได้จากการอ่าน เป็นการสอนให้นักเรียนไตร่ตรอง แสวงหา อันจะทำให้นักเรียนเฉลียวฉลาด และใช้ความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์มากขึ้น

3. ความสามารถในการอ่านควยวิจารณ์

ในปัจจุบันข่าวสารวิทยการต่าง ๆ มีอยู่อย่างกว้างขวาง การฝึกให้นักเรียนอ่านใดหรือมีความเข้าใจเนื้อเรื่อง เพียงอย่างเดียว ยังไม่เพียงพอ ควรจะฝึกทักษะการอ่านควยวิจารณ์ กล่าวคือ เมื่ออ่านแล้วสามารถตัดสินใจว่า สิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ควรเชื่อถือใดหรือไม่ รู้จักหาเหตุผล รู้จักเปรียบเทียบ ซึ่งในเรื่องนี้มีความเห็นไว้ดังนี้

อาร์เทอร์ (Arthur, 1967 : 426) กล่าวว่า การอ่านควยวิจารณ์นั้น ใช้ความสามารถดังต่อไปนี้ คือ

- 1) ทำความหมายของคำได้
- 2) สามารถเลือกความหมายของคำในกรณีที่มีความหมายหลายอย่างให้เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน
- 3) เข้าใจถ้อยคำอุปมา หรือความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้บอกตรง ๆ
- 4) จับความสำคัญของข้อความเขียนได้
- 5) ถายทอดข้อความที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้

- 6) มองเห็นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นมา
เป็นข้อความนั้น และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น
- 7) จับลักษณะการเขียนของผู้เขียนได้
- 8) เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิด เห็น และความลำเอียงของ
ผู้เขียนได้
- 9) ลงความเห็น วินิจฉัย ตัดสินใจ
- 10) จับความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกได้

เฮลแมน (Heilman, 1967 : 426) กล่าวว่า การอ่านอย่างไร
ความคิดถึงวิจารณ์ จะต้องใช้ความสามารถ 10 ประการ คือ

- 1) ทำความเข้าใจของศัพท์ใด
- 2) เลือกใช้ความหมายใดเหมาะสม ถ้าศัพท์นั้นมีความหมาย
หลายอย่าง
- 3) แยกไควว่า ข้อความใดเป็นอุปมา อุปไมย และแปลความหมาย
ของข้อความนั้นได้
- 4) ทราบความสำคัญ (Main Idea) ของผู้เขียน
- 5) ถายทอดข้อความที่อ่านได้
- 6) เห็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกันในเรื่องที่อ่าน
- 7) ลำดับเรื่องใด
- 8) ทราบจุดมุ่งหมาย ความคิด เห็น และความตั้งใจของผู้เขียน
- 9) สรุปความได้
- 10) ตีความได้

4. ความสามารถในการอ่านอย่างใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ อาจารย์ถึง
การอ่านควยวิจารณ์แล้ว แต่ในทางทั่วไปแล้ว หมายถึง การอ่านซึ่งผู้อ่านสามารถใช้
ความคิดที่ได้จากการอ่าน สร้างสรรค์สิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา ลักษณะการอ่านที่แสดงว่า

ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านเชิงสร้างสรรค์ คือ

1. จับแนวความคิดที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้
2. เข้าใจข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนเสนอไว้
3. มีปฏิกิริยาบ้าง เช่น เพิกเฉลหรือแสดงความงามของถ้อยคำ

หรือเกิดจินตนาการขึ้น

4. สามารถประเมินผลอย่างมีวิจารณญาณ

รัสเซลล์ (Russell, 1961 : 469) ได้จัดลำดับขั้นของการพัฒนาการอ่านเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

- 1) เข้าใจศัพท์และความคิดที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน
- 2) เข้าใจความหมายชั้นที่ลึกซึ้งกว่าความหมายโดยทั่วไป
- 3) มีการรวบรวมความคิดที่เกิดขึ้นกับประสบการณ์ในอดีต
- 4) เข้าใจสัญลักษณ์และความหมายที่ซ่อนอยู่
- 5) เกิดความซาบซึ้ง หรือ เกิดวิจารณ์
- 6) ผนึกความคิดที่ได้อ่านไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

ข. ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านมีดังนี้ คือ

เดวิดสัน (Davidson, 1971 : 673 - A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียน ในระยะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมดา และแบบให้ใช้ความคิดในขณะที่อ่าน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนการอ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมอ นั้นแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในรูปการเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมดา ไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์ และไม่ยอมแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

ซีโรตา (Sirota, 1971 : 2320 - A) ศึกษาเรื่องการจัดโปรแกรม การอ่านหนังสือให้แก่นักเรียนว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ผลปรากฏว่าโปรแกรมการอ่านที่ครูจัดให้แก่นักเรียนในแต่ละวัน มีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนสนใจอ่านหนังสือมากขึ้น และอ่านได้มากขึ้น

ปฐุม นิกมานนท์ (ปฐุม , นิกมานนท์, 2514 : 197) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถทางการอ่าน , แบบการรับรู้ และการสร้างความคิดรวบยอดของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดมาก จะมีความสามารถทางการอ่านทั้งด้านความเข้าใจ และความเร็วในการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีความคิดรวบยอดน้อย ทั้งในประณปีที่ 4 และ 7

อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว, 2515 : 87) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอด และการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การสร้างความคิดรวบยอด มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้อง และความสามารถในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วารุณี พลบูรณ์ (วารุณี พลบูรณ์, 2511 : 155 - 157) ศึกษาการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดพระนคร สรุปลikeว่า

- 1) ครูควรฝึกทักษะการอ่านทุกวัน วันละมากกกว่า 30 นาที
 - 2) อุปกรณ์ที่ใช้นั้นมากในการฝึกทักษะ คือ บัตรคำ รูปภาพ หนังสือนิทาน แผนภูมิ บทเพลง บทประพันธ์ หรือสภาวะิต
 - 3) กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกคือ ให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วครูถามเรื่องราว หรือให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลา แล้วมาสรุปให้เพื่อนฟัง
 - 4) ครูสอนภาษาไทยมีความต้องการอุปกรณ์การฝึกทักษะมาก
- ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการทำ และการใช้อุปกรณ์

5) ครูสอนภาษาไทย เสนอแนะให้จัดทำหนังสือและแบบฝึกหัดเสริมทักษะภาษาไทยในชั้นต่าง ๆ ให้แพร่หลายขึ้น

ทวิศักดิ์ ญาณประทีป (ทวิศักดิ์ ญาณประทีป, 2514 : 85) ศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี พบว่า ครูมีปัญหาและต้องการสิ่งต่อไปนี้มากที่สุด

- 1) คู่มือครู เกี่ยวกับวิธีสอนภาษาไทย
- 2) แบบฝึกหัดสำหรับฝึกทักษะ
- 3) หนังสืออ่านประกอบความรู้ของครูและนักเรียน

วิธีทวนถามการ

ในการดำเนินการก่นกว่าทดลองครั้งนี้ วิธีดำเนินการตั้งแต่การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือ ตลอดจนวิธีการจัดกระทำกับข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้มีสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในการเลือกพิจารณาความคล้ายคลึงกันในด้านระยะทางจากตัวเมือง สภาพเส้นทางคมนาคม สภาพโรงเรียน จำนวนครูและนักเรียน และความร่วมมือจากโรงเรียน ผลปรากฏว่าเลือกได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด จำนวน 35 คน ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนวัดศรีวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
2. กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด จำนวน 42 คน ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนวัดทุ่งวารี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสำรวจความสนใจในการอ่านของเด็กสองฉบับ คือ

1.1 แบบสำรวจความสนใจในการอ่านของ อรพินท์ สวาสศิริพันธ์ ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า ในโรงเรียนประชาบาลสองแห่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี พ.ศ. 2510 มีลักษณะเป็นเรื่องสั้น ๆ 12 เรื่อง คือ เรื่องสมมุติ วิทยาศาสตร์ ผจญภัย เศรษฐกิจ ชาวโนในประเทศ ชาวต่างประเทศ

- ธรรมชาติวิทยา ตลอดจนเรื่องคล้ายชีวิตจริง กิจกรรมในครอบครัว วัฒนธรรม ประเพณีต่างชาติ และประวัติศาสตร์ ในตอนท้ายของ เนื้อความแต่ละเรื่องจะมีคำถาม ให้อ่านตอบว่าชอบหรือไม่ พร้อมทั้งให้แสดง เหตุผลประกอบ

1.2 แบบสำรวจความสนใจการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นภายหลังที่ใช้แบบสำรวจความสนใจของ อรพินท์ สวัสดิพันธ์ แล้ว มีลักษณะเป็นการสำรวจความสนใจในแต่ละหัวเรื่องที่เด็กสนใจโดยละเอียด มีหัวเรื่องทั้งหมด 50 หัวเรื่อง และระดับความสนใจการอ่านตั้งแต่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสำรวจความสนใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประเภทของ เนื้อ เรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เรื่องสมบัติหรือนิทานต่าง ๆ					
2. เรื่อง เกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่าง ๆ					
3. นิทานที่อธิบายสาเหตุที่เกิดของสิ่งต่าง ๆ เช่น ทำไมกลางวันกลางคืน กลางคืน เป็นคน					

2. แบบฝึกหัด เสริมทักษะสองแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นทดลองใช้ เพื่อหาแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่จะใช้ทดลองจริงต่อไป

3. แบบฝึกหัดเสริมทักษะ 30 แบบฝึกหัด มีลักษณะเหมือนแบบฝึกหัดเสริมทักษะทดลอง คือ เป็นข้อความสั้น ๆ ทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง มีเนื้อหาตรงกับความสนใจหรือสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเด็ก ในตอนท้ายของแต่ละข้อความจะมีคำถามทั้งแบบ

ปรณัยและอัครณัย ซึ่งมุ่งส่งเสริมทักษะ 4 ประการ คือ ความเข้าใจศัพท์
ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความก้าเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ การสร้าง
แบบฝึกหัดนี้ นอกจากจะปรับปรุงจากแบบฝึกหัดตัวบาง แล้วยังอาศัยหนังสือ
Betts Basic Readers, The A B C Along Friendly Roads ของ เบ็ตท์
และ เวลส์ (Betts and Welch, 1968 : 129) และ Critical Reading Skills ของ
ลอง (Long, 1970 : 1 - 125) เป็นคู่มือ

ตัวอย่างแบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

นายแพทย์สองคนพยายามจะทดสอบว่า มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้อง
รับประทานเกล็ดงูเลยหรือไม่ เขาทำรังชีวิตอยู่โดยไม่รับประทานเกล็ดงูเป็นเวลา
2 สัปดาห์ เมื่อครบกำหนดปรากฏว่า นายแพทย์ทั้งสองเกือบจะพูดไม่ได้เลย แม้
กระทั่งจะเดินเหินหรือสละมหายใจ เขาออกก็แสนจะลำบาก ทั้งผู้นำหนักตัวหายไปคนละ
ประมาณ 6 กิโลกรัม และความทรงจำก็เกือบจะไม่มีเหลืออยู่

การทดสอบครั้งนั้นแสดงว่า เกล็ดมีความสำคัญแก่ชีวิตมนุษย์เพียงไร เท่าที่
เป็นไปตามปกติ นายแพทย์บอกว่า คนเราจะตายนั่นเกิดจากกันคนหนึ่งประมาณ 4.5
กิโลกรัมต่อปี

ในเส้นเลือดของเรามีเกล็ดสะสมอยู่ คนที่เจ็บหนักบางทีก็ถูกตัดหน้าเกล็ด
เขาไปในเส้นเลือด เวลาเราเหงื่อออก เหงื่อนั้นจะเป็น เกล็ด เกล็ดบอยบนผิวหนัง
แล้วเราก็ต้องหาเกล็ดทดแทนลงไปในเส้นเลือดใหม่

ในโลกของเรามีเกล็ดอยู่เต็มไปหมด เกือบหนึ่งในสี่ของน้ำหนักของโลกก็คือ
เกล็ดขรรบกานีแดง เกล็ดชนิดนี้จะไม่ระเหยไปกับไอน้ำ เกล็ดบางชนิดอยู่ในดินและหิน
เราเรียกหินชนิดนี้ว่าหินเกล็ด นอกจากคนเราจะใช้ เกล็ด เป็นเครื่องช่วยขึงชีพแล้ว
สัตว์ก็ขาดเกล็ดไม่ได้เช่นกัน ยิ่งกว่านั้นการทำอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น การทำแก้ว
การทำเส้นใยทอเสื่อผ้า การทำน้ำให้สะอาด การทำยาฉีดฆ่าแมลง ฯลฯ ก็ต้อง
อาศัย เกล็ด เป็นส่วนประกอบด้วย

1. ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหนาขอที่ถูกต้องที่สุด

1. ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1.1 นักเรียนจะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนขาดเกลือ ?

ก. นักเรียนกินไม่ได้	ข. นักเรียนรู้สึกอ่อนเพลียง่าย
ค. นักเรียนปวดศีรษะ	ง. นักเรียนไม่อ่อนขึ้น
จ. นักเรียนหายใจไม่ออก	

1.2 เมื่อไหร่ที่นักเรียนต้องการเกลือมากที่สุด ?

ก. ขณะนอนหลับ	ข. ขณะรับประทานอาหาร
ค. ขณะเล่นกีฬา	ง. ขณะเรียนหนังสือ
จ. ขณะทำการบ้าน	

1.3 เกลือมีประโยชน์อย่างไร ?

ก. ทำให้หวาน	ข. ทำให้มีความจำดี
ค. ทำให้ปวดใจ	ง. ทำให้หายใจได้
จ. ทำให้ใช้พลังงานในร่างกายได้	

1.4 อาหารชนิดใดมีเกลือผสมอยู่มากที่สุด ?

ก. ไข่พะโล้	ข. แองปลาตาก
ค. ข้าวต้มหมู	ง. เนื้อเค็มทอด
จ. น้ำพริกผักจิ้ม	

1.5 นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าสุดท้ายได้อย่างไร

ก. ประโยชน์ของเกลือ	ข. การทำอุตสาหกรรมโดยใช้เกลือ
ค. การใช้เกลือเป็นเครื่องยั้งชีพ	ง. สัตว์ต้องการเกลือ
จ. มนุษย์ขาดเกลือไม่ได้	

- 1.6. นักเรียนเชื่อเรื่อง "คนเราขาดเกลือไม่ได้" หรือไม่
- ไม่เชื่อเพราะไม่เคยได้ยินใครพูดถึง
 - ไม่เชื่อเพราะเป็นเรื่องไม่น่าเชื่อ
 - เชื่อเพราะได้มีพิสูจน์ว่าเป็นจริงแล้ว
 - เชื่อเพราะครูบอก
 - ไม่เชื่อเพราะสัตว์บางชนิดไม่ทานเกลือ

2. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่าคนที่ไม่มีอาชีพผลิตเกลือขายควรจะทำอาชีพอยู่ในบริเวณไหน

.....

2. นักเรียนคิดว่าวิธีผลิตเกลือจากน้ำทะเลเขาทำกันอย่างไร

.....

3. นักเรียนรู้อย่างไรว่าในร่างกายของคนเรามีเกลืออยู่ด้วย

.....

4. นักเรียนคิดว่านายแพทย์สองคนนั้นควรได้รับการยกย่องหรือไม่ เพราะเหตุใด และถ้านักเรียนเห็นว่าควรได้รับ จะได้รับการยกย่องอย่างไร

.....

4. แบบทดสอบมาตรฐานความสามารถทางการอ่านภาษาไทย ชั้นประถม
ปีที่เจ็ด ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2513

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ได้กระทำตามลำดับขั้นดังนี้ คือ

1. สืบค้นคำศัพท์ในหนังสือแบบเรียนชั้นประถมปีที่เจ็ด โดยสำรวจ
เฉพาะเนื้อเรื่องที่ปรากฏในแบบเรียน 5 เล่ม คือ

แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 5 ของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

แบบเรียนนิทานร้อยบรรทัด เล่ม ๕ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

แบบเรียนวิทยาศาสตร์ ของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

แบบเรียนสุขศึกษา ของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

แบบเรียนศีลธรรม ของ พ.ร.บ. มหัทธกัน

จากการสำรวจปรากฏว่ามีคำศัพท์ทั้งสิ้น 4200 คำ (ดูภาคผนวก)

2. สำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง แล้วนำมา
ตรวจสอบลำดับขั้น

2.1 ตรวจคำตอบที่ได้จากแบบสำรวจความสนใจโดยกำหนดคะแนน
เป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับความสนใจจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด

✓ 2.2 รวมคะแนนแต่ละข้อ แล้วหาคะแนนเฉลี่ย

2.3 จัดลำดับความสนใจของ เด็กจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

2.4 เลือกประเภทของเรื่องที่เด็กสนใจมากเป็นลำดับ 1 - 10

ใช้ในการทำแบบฝึกหัด มีรายการดังตาราง 1

ตาราง 1 ลำดับความสนใจในการอ่าน เรียงจากมากไปหาน้อย 10 ลำดับ

ลำดับที่	ประเภทของเรื่องที่เด็กสนใจอ่าน	คะแนนเฉลี่ย
1.	เกร็ดวรรณคดี	4.83
2.	เรื่องสมบัติ หรือนิทานต่าง ๆ	4.72
3.	ความเกี่ยวข้องกับวิชาสาระ เช่น การทดลอง การค้นพบ ฯลฯ	4.60
4.	ธรรมชาติวิทยา	4.43
5.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา	4.15
6.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงสุโขทัย	4.10
7.	ชีวิตความเป็นอยู่ของชนสมัยโบราณ	4.00
8.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	3.98
9.	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ	3.68
10.	ตำนานสถานที่ต่าง ๆ	3.52

3. สร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะทดลองใช้ 2 เรื่อง ผลปรากฏว่า
เนื้อเรื่อง และคำถามมีน้อยเกินไป เด็กที่ทำเสร็จจนแรกใช้เวลาประมาณ 8 นาที
และคนที่ทำเสร็จจนสุดท้ายใช้เวลา 20 นาที

4. สร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะ 30 แบบฝึกหัด โดยผู้วิจัยเขียน
หรือคัดแปลง เรื่องราวจากหนังสือต่าง ๆ นามาเป็นเนื้อเรื่องในแบบฝึกหัด โดยพิจารณา
ให้ตรงกับ ความสนใจและชีวิตประจำวันของเด็ก และคำที่ปรากฏในเนื้อเรื่องนั้นต้องเป็น
คำที่ปรากฏอยู่ในแบบเรียนของเด็ก แต่ถ้าเป็นคำที่ไม่ปรากฏในแบบเรียนก็จะมีคำอธิบาย
ศัพท์ทุกคำ ในท้ายแบบฝึกหัดจะมีคำถามที่มุ่งส่งเสริมทักษะ 4 ประการ คือ ความเข้าใจศัพท์

ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความถึกเชิงวิจารณ์ และความถึกเชิงสร้างสรรค์ จำนวนคำถาม
เพิ่มมากขึ้นจากแบบฝึกหัดทดลอง

✓ 5. ใช้แบบทดสอบมาตรฐานความสามารถทางการอ่านภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย -
ศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2513 วัดความสามารถพื้นฐานทางการอ่าน
ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

✓ 6. ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะในชั่วโมงภาษาไทย
30 วัน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม ถึง วันที่ 26 ตุลาคม 2517

7. ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
อีกครั้ง

8. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถทางการอ่านทั้งสองครั้ง
มาวิเคราะห์โดยใช้ $t - test$

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. เลือกกระดาษคำตอบ เฉพาะของผู้ที่สอบทั้งสองครั้ง ปรากฏว่า
กลุ่มทดลองได้ 30 ฉบับ จาก 35 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.71
กลุ่มควบคุมได้ 35 ฉบับ จาก 42 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75.54
2. ตรวจกระดาษคำตอบแบบทดสอบทั้งสองครั้ง ข้อที่ถูกให้หนึ่งคะแนน
และข้อที่ผิดให้ศูนย์คะแนน
3. รวมคะแนนแบบทดสอบแต่ละชุด ซึ่งจะเป็นคะแนนของกลุ่มทดลอง และ
กลุ่มควบคุม กลุ่มละสองชุด คือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการทดลอง และคะแนน
ที่ได้จากการทดสอบหลังการทดลอง รวมเป็นสี่ชุด
4. นำคะแนนทั้งสี่ชุด ไปหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นภายหลังการทดลอง
ของแต่ละกลุ่ม
5. นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วย $t - test$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และตัวอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X, Y	แทน	คะแนนจากการทดสอบครั้งแรก (Pre - test) และการทดสอบ ครั้งหลัง (Post - test) ตามลำดับ
D	แทน	ผลต่างของ X และ Y
$\bar{D}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบครั้งแรก และครั้งหลัง
S_D	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบ ก่อนและหลังการทดสอบ
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
t	แทน	ความแตกต่างของคะแนนที่ต้องการเปรียบเทียบ
df	แทน	ขั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)
H_0	แทน	สมมติฐานไร้นัยสำคัญ (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้ง (Alternative Hypothesis)
μ	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากร (Population)
μ_{con}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มควบคุม
μ_{Ex}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

1. ศึกษาพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลอง และ
กลุ่มควบคุม โดย เปรียบเทียบคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ

2. เปรียบเทียบผลการสอน เมื่อใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะและผลการสอนแบบเดิม โดยใช้ t -test

1. ศึกษาพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของการทดสอบก่อน และหลังการทดสอบ โดยผลการวิเคราะห์หาค่า t แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยหาค่าจากคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D	t
กลุ่มทดลอง	30	3.77	.49	7.69 **
กลุ่มควบคุม	35	.48	.50	.96

** $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่มีเนื้อความตรงกับความสนใจและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งฝึกการใช้ความคิดในขณะอ่านอยู่เสมอจะมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานไร่นัยสำคัญ

$H_0: \mu_{ex} (\text{ก่อนการทดลอง}) = \mu_{ex} (\text{หลังการทดลอง})$

$H_0: \mu_{con} (\text{ก่อนการทดลอง}) = \mu_{con} (\text{หลังการทดลอง})$

สมมติฐานนี้หมายความว่า ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจะมีความสามารถในการอ่านคงเดิม

สมมุติฐานการวิจัย

H₁ : μ_{Ex} (ก่อนการทดลอง) $\neq$ μ_{Ex} (หลังการทดลอง)

H₁ : μ_{con} (ก่อนการทดลอง) $\neq$ μ_{con} (หลังการทดลอง)

สมมุติฐานนี้หมายความว่า เมื่อผ่านการทดลองแล้วความสามารถในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจะสูงขึ้นกว่าเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หลังจากที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย และปฏิเสธสมมุติฐานโรนัยสำคัญ

นักเรียนกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หลังจากได้รับการสอนแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานโรนัยสำคัญ และปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัย

2. เปรียบเทียบผลการสอนเมื่อใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน และผลการสอนแบบเดิม โดยการใช้ t - test

ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีแบบฝึกหัดเสริมทักษะกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S	t
กลุ่มทดลอง	(N ₁) 30	($\bar{D}_1$) 3.77	(SD ₁) 2.66	2.27 **
กลุ่มควบคุม	(N ₂) 35	($\bar{D}_2$) .48	(SD ₂) 2.98	

** $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์ห่อผลจากตาราง 3 เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยโซแบบฝึกหัดเสริมทักษะมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สมมุติฐานไร้นัยสำคัญ

$$H_0 : \mu_{Ex} = \mu_{con}$$

สมมุติฐานนี้หมายความว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยโซแบบฝึกหัดเสริมทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสามารถในการอ่านไปแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบเดิม

* สมมุติฐานการวิจัย

$$H_1 : \mu_{Ex} > \mu_{con}$$

สมมุติฐานนี้หมายความว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยโซแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

ผลการวิเคราะห์ห่อผลในตาราง 3 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยโซแบบฝึกหัดเสริมทักษะมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย และเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานไร้นัยสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้สองประการ คือ

1. กลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หลังจากที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยโซแบบฝึกหัดเสริมทักษะ และกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่าน

ไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หลังจากที่ได้รับการสอนแบบ เกม

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ มีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

บทที่ 5

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาทดลองครั้งนี้เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการเสริมทักษะโดยใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กับการสอนแบบเดิม ผลปรากฏว่าความสามารถทางการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งอาจเป็นกวยะลักษณะทาง ๆ ดังนี้

1. เนื้อเรื่องที่นำมาเป็นแบบฝึกหัด เป็นเรื่องที่เด็กสนใจและสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กรักที่จะอ่าน และทำความเข้าใจได้โดยเร็ว

2. คำศัพท์ที่ปรากฏในแบบฝึกหัด เป็นคำศัพท์ที่เด็กรู้จักมาก่อนแล้วและถ้าเป็นคำใหม่ก็จะมีคำอธิบายประกอบ เมื่อเด็กเข้าใจศัพท์ก็จะทำให้ง่ายต่อการเข้าใจเนื้อเรื่อง

3. การตั้งคำถามให้เด็กใช้วิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ในขณะที่อ่าน เป็นส่วนที่กระตุ้นให้เด็กอ่านอย่างจริงจังพิจารณา ใ้ไขความถูกต้องอย่างเต็มที่ และมีความระมัดระวังในการอ่านมากขึ้น

4. เป็นวิธีสอนที่แปลกไปจากเดิม ทำให้เด็กกระตือรือร้นมากขึ้น มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น

ถึงแม้ผลการทดลองครั้งนี้จะปรากฏว่า แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้เด็กมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้นจากปกติ แต่ผู้วิจัยก็พบข้อบกพร่องของการทดลองครั้งนี้ ซึ่งถ้าได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ก็จะทำให้แบบฝึกหัดเสริมทักษะเป็นอุปกรณ์ที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น ข้อบกพร่องดังกล่าวคือ

1. การตั้งคำถามในแบบฝึกหัดไม่กระฉับเท่าที่ควร อาจทำให้นักเรียนเข้าใจไขว่ไขว่

2. ไม่มีการเรียงลำดับความยาก - ง่าย ของแบบฝึกหัด อาจทำให้

แบบฝึกหัดกัน ๆ ยากเกินไป นักเรียนไม่เข้าใจ ทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อแบบฝึกหัด และไม่ใส่ใจที่จะฝึกอย่างจริงจัง

3. เวลาที่ใช้ในการทดลองมีเพียง 30 วัน อาจน้อยเกินไปที่จะฝึกให้นักเรียน เกิดทักษะน้อย่างเห็นได้ชัดเจน

ขอเสนอแนะ

จากผลการทดลองที่ปรากฏมานี้ ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณา และเห็นความข้อที่จะเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และผู้ที่สนใจจะศึกษากันต่อไป ดังต่อไปนี้

ขอเสนอแนะทั่วไป

1. จากการสำรวจความสนใจ ประกอบกับการสำรวจเนื้อหาในแบบเรียน ปรากฏผลว่า เนื้อหาในแบบเรียนไม่ตรงกับความต้องการของเด็ก ดังนั้นผู้ที่กำหนดแบบเรียนจึงควรระมัดระวังความสนใจของเด็กเสียก่อน และกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เด็กมีความสนใจและมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น

2. จากผลที่วิจัยได้ว่าแบบฝึกหัดเสริมทักษะแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปช่วยเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนได้ อาจารย์ผู้สอนวิชาการสอนภาษาไทยในสถาบันฝึกหัดครู จึงควรให้นักเรียนฝึกหัดครูทดลองสร้างขึ้น โดยถือว่าเป็นวิธีการสอนอ่านวิธีหนึ่ง

3. การสอนภาษาไทยควรสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะขึ้นใช้เอง โดยอ่านเรื่องที่ผู้เขียนอุบายลงมาถึงคำถามให้เด็กไล่ใจหาทาง จะช่วยให้เด็กมีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น

4. การทดลองสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะในลักษณะที่ทำการทดลองนี้ในวิชาอื่น ๆ เพื่อทดสอบว่านักเรียนจะมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้น ๆ มากขึ้นหรือไม่

และจะมีความสามารถในการคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหรือไม่

5. ควรมีการปรับปรุงแบบฝึกหัดในจุดบกพร่องต่าง ๆ เช่น การตั้งคำถามให้ชัดเจน การหาความเชื่อนั้นช่องคำถาม การเรียงลำดับความ ยาก - ง่าย ของแบบฝึกหัด ฯลฯ แล้วนำไปทดลองอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกัน จะทำให้ได้ลักษณะที่ดีที่สุดของแบบฝึกหัด เพื่อนำไปใช้เสริมทักษะการอ่านตามโรงเรียนทั่วไปได้

6. ในการสอนวิชาการภาษาไทย ครูสอนควรตั้งคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่จะช่วยกระตุ้นให้เด็กได้ใช้ความคิดแทนการท่องจำ และดำเนินการวัดผลให้สอดคล้องกัน คือ วัดความความคิด ซึ่งแยกเป็น ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ความคิดในเชิงวิจารณ์ และความคิดในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะทำให้เด็กมีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ อีก เพื่อศึกษาว่า เมื่อนักเรียนกลุ่มอื่นได้ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะนี้แล้วจะมีความสามารถทางการอ่านดีขึ้นหรือไม่

2. ควรมีการวิจัยการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะในระดับชั้นอื่น ๆ และใช้เวลาในการทดลองนานพอสมควร เพื่อให้ได้ผลการทดลองที่ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอก สวัสดิพิพาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม โรงพิมพ์ศาสนา กรมการศาสนา พระนคร 2505, 199 หน้า.
- ปฐม นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่าน แบบการรับรู้ และการสร้างความกึ๋กรวบยอดของเด็กชั้นประถมปีที่ 4 และ 7 ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 125 หน้า.
- ทองพร เปรมโยธิน การศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร (ปีการศึกษา 2511) ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 191 หน้า.
- ทวีศักดิ์ ญาณประทีป การศึกษา การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 117 หน้า.
- วารุณี พลบูรณ์ การศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2511 ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 168 หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 การช่าง วุฒศึกษา (แผนกการพิมพ์) 2503, 59 หน้า.
- สุชา จันทน์เอม ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก 2509, 130 หน้า.
- อรพินท์ สวัสดิพิณธ์ ความสนใจในการอ่านเรื่องต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาบาล 2 แห่ง ในจังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510, 129 หน้า.

อุทัย แก้วขาว ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอดและการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2515, 109 หน้า.

Bonson, Burch and Turner, Encyclopedia of Educational Reserch,
American Educational Reserch Association, 1950, 979 pp.

Burton, William Henry, Readings in Child Development, New York,
Bopps-Merrill Co., 1956, 608 pp.

Davidson, Jane Louise, Dissertation Abstract International, Xerox
University Microfilms, 1971, p.6273-A.

Dawson, Mildred Agnes, Fundamentals of Basic Reading Instruction,
New York, Longmans, Green & Co., Inc., 1959, 304 pp.

Ferguson, G., Statistical Analysis in Psychology and Education,
McGraw-Hill Book Co., New York, 1971, 492 pp.

Gray, W.S., On Their Own in Reading, Foresman and Company, 1948,
268 pp.

Heilman, Arthur W., Principles and Practices of Teaching Reading,
A Bell and Howell Company, 1967, 451 pp.

Hester, Kathleen B., Teaching Every Child to Read, Harper & Brothers,
New York, 1955, 416 pp.

Rosso, Barbara Rain, Dissertation Abstract International, Xerox
University Microfilms, 1971, p.3873-A.

Russell, David Harris, Children Learn to Read, Boston, Ginn, 1961,
612 pp.

Sirota, Beverly S., Dissertation Abstract International, Xerox
University Microfilms, 1971, p.2320-A.

Tinker, Miles A., Teaching Elementary Readings, Appleton-Century-
Crofts, New York, 1952, 351 pp.

ကဏ္ဍစာအုပ်

ภาคผนวก ก.

19722605

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. รายเฉลี่ยของคะแนนจำนวนจากสูตร

$$\bar{D} = \frac{\sum D}{N}$$

๒. ความเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนจากสูตร

$$S_D = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

๓. ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างจำนวนจากสูตร

$$S_{\bar{D}} = \frac{S_D}{\sqrt{N}}$$

๔. ทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยในกลุ่มเดียวกันโดยใช้ t - test

จากสูตร

$$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}}$$

๕. ทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

โดยใช้ t - test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

การคำนวณหาค่าสถิติ

๑. ผลการทดสอบความสามารถทางการอ่านของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่	Pre-test	Post-test	D	D ²
1	17	21	4	16
2	16	18	2	4
3	14	20	6	36
4	14	16	2	4
5	12	18	6	36
6	12	15	3	9
7	11	14	3	9
8	10	20	10	100
9	10	12	2	4
10	7	10	3	9
11	20	19	-1	1
12	18	19	1	1
13	15	20	5	25
14	14	21	7	49
15	14	19	5	25
16	14	19	5	25
17	13	17	4	16
18	13	20	7	49
19	13	16	3	9
20	12	12	0	0
21	12	12	0	0
22	11	15	4	16

23	10	14	4	16
24	10	13	3	9
25	9	10	1	1
26	9	18	9	81
27	9	11	2	4
28	8	9	1	1
29	8	12	4	16
30	4	12	8	64
Σ 30			113	635

$\bar{D}$

$$\frac{\Sigma D}{N}$$

$$\frac{113}{30}$$

$$3.77$$

s_D

$$\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N(N-1)}}$$

$$\sqrt{\frac{(30 \times 635) - (113 \times 113)}{30 \times 29}}$$

$$\sqrt{\frac{19050 - 12769}{870}}$$

$$\sqrt{7.22}$$

$$2.66$$

s_D

$$\frac{s_D}{\sqrt{N}}$$

$$\frac{2.66}{5.47}$$

$$0.49$$

t

$$\frac{3.77}{0.49}$$

$$7.69$$

๒. ผลการทดสอบความสามารถทางการอ่านของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่	Pre-test	Post-test	D	D ²
1	17	17	0	0
2	16	13	-3	9
3	16	18	2	4
4	14	10	-4	16
5	14	16	2	4
6	12	15	3	9
7	12	10	-2	4
8	11	15	4	16
9	10	13	3	9
10	10	15	5	25
11	10	7	-3	9
12	9	12	3	9
13	9	14	5	25
14	9	9	0	0
15	9	10	1	1
16	8	9	1	1
17	17	17	0	0
18	17	18	1	1
19	15	14	1	1
20	15	9	-6	36
21	14	15	1	1
22	14	12	-2	4

23	14	10	-4	16
24	14	8	-6	36
25	14	17	3	9
26	13	12	-1	1
27	13	17	4	16
28	12	16	4	16
29	11	12	1	1
30	11	14	3	9
31	10	12	2	4
32	9	12	3	9
33	9	6	-3	9
34	9	10	-1	1
35	8	8	0	0
35			17	311

$\bar{D}$

$$\frac{\sum D}{N}$$

$$\frac{17}{35}$$

$$.48$$

s_D

$$\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

$$\sqrt{\frac{(35 \times 311) - (17 \times 17)}{35 \times 34}}$$

$$\sqrt{\frac{10885 - 289}{1190}}$$

$$\sqrt{8.90}$$

$$2.98$$

$\frac{s}{D}$

$\frac{2.98}{5.91}$

.50

t

$\frac{.48}{.50}$

.96

๓. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการสอบอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

$$t = \frac{3.77 - .48}{\sqrt{\frac{7.22}{30} + \frac{8.90}{35}}}$$

$$\frac{3.29}{\sqrt{.49}}$$

$$\frac{3.29}{.7}$$

$$2.27$$

ภาคผนวก ข.

แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายลงในช่องที่ตรงกับระดับความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเนื้อเรื่องแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑ เรื่องสมมุติ หรือนิทานต่าง ๆ					
๒ นิทานอธิบายสาเหตุที่เกิดขึ้นของสิ่งต่าง ๆ เช่น ทำไมค้างคาวจึงหากินกลางคืน เป็นต้น					
๓ เรื่องเกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่าง ๆ					
๔ สถานที่สำคัญของภาคกลาง					
๕ สถานที่สำคัญของภาคเหนือ					
๖ สถานที่สำคัญของภาคใต้					
๗ สถานที่สำคัญของภาคอีสาน					
๘ สถานที่สำคัญของภาคตะวันออก					
๙ โบราณวัตถุต่าง ๆ					
๑๐ เรื่องเกี่ยวกับโรคต่าง ๆ ที่มักเป็นกันโดยทั่วไป และอาจเป็นกับเราได้					
๑๑ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ทะเล					
๑๒ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์จำพวกแมลง					
๑๓ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้งาน					
๑๔ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ป่า					
๑๕ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์พาหนะ					
๑๖ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้เป็น อาหาร					

	ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๗	ธรรมชาติวิทยา เช่น ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ ท้องฟ้า สัตว์-พืช ฯลฯ					
๑๘	ปรากฏการณ์ธรรมชาติต่าง ๆ เช่น พายุแลบ ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า เป็นต้น					
๑๙	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงสุโขทัย					
๒๐	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา					
๒๑	บุคคลสำคัญของไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์					
๒๒	บุคคลสำคัญของต่างประเทศ					
๒๓	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคกลาง					
๒๔	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคเหนือ					
๒๕	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคใต้					
๒๖	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคอีสาน					
๒๗	วัฒนธรรม-ประเพณีของไทยภาคตะวันออก					
๒๘	วัฒนธรรม-ประเพณีของต่างประเทศ					
๒๙	เรื่องเกี่ยวกับการเพาะปลูกพืชต่าง ๆ					
๓๐	เรื่องเกี่ยวกับการทำนา					
๓๑	เรื่องเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม					
๓๒	เรื่องเกี่ยวกับสุริยจักรวาล					
๓๓	เรื่องเกี่ยวกับอาหารที่ประโยชน์ต่อร่างกาย					
๓๔	ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เช่น การทดลอง การค้นพบต่าง ๆ ฯลฯ					
๓๕	ข่าวความเคลื่อนไหวในประเทศ					
๓๖	ข่าวความเคลื่อนไหวในต่างประเทศ					

	ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๓๗	เรื่องเกี่ยวกับลัทธิต่าง ๆ ทางการเมือง					
๓๘	เรื่องเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของประชาชน					
๓๙	เรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อบุคคลอื่น ๆ					
๔๐	เรื่องเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว					
๔๑	เรื่องเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนสมัยโบราณ					
๔๒	เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์สมัยต่าง ๆ					
๔๓	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ					
๔๔	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาอื่น ๆ นอกจากศาสนาพุทธ					
๔๕	เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยที่ตื่นเต้น					
๔๖	เรื่องตลก					
๔๗	เรื่องเศร้าสลดใจ					
๔๘	เกร็ดความรู้ทางวรรณคดี เช่น พระอินทร์ ป่าหิมพานต์ ฯลฯ					
๔๙	ข้อวิจารณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศ					
๕๐	เรื่องอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้วได้แก่					
	๑).....					
	๒).....					
	๓).....					

ภาพผนวก ค.

ภาคผนวก ก

รายการกำกับศัพท์และความถี่ สำนวนเฉพาะส่วนที่เป็นเนื้อเรื่องในแบบเรียน ๕ เล่ม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ยกเว้นคำที่เป็นชื่อบุคคล เมือง ประเทศ และเครื่องหมาย

คำ	ความถี่	คำ	ความถี่	คำ	ความถี่
ก็	๔๔	ก็คี่	๑	กงจักร	๒๔
กฎหมาย	๕	กก	๑๒	กกคัน	๒๒
กน	๑๑	กบ	๑	กม	๓
กร	๑๐	กร กฎาคม	๗	กรง	๓
กรงเหล็ก	๑	กรี่	๑	กรู	๒
กรุง	๑๒	กรุงภาพ	๗	กรูณา	๗
กรู	๗	กร่าง	๒	กรำ	๒
กรณี	๕	กรณียกิจ	๑	กรก	๓
กรีกกราก	๑	กรีกกราย	๑	กรน	๑
กราบ	๒๑	กราบกรวน	๑	กราบพูล	๗
กราบมังคมพูล	๑	กรม	๕	กรมธรรม	๑
กรมนครบาล	๑	กรมม่า	๒	กรมเมือง	๑
กราย	๔	กรรณ	๑	กรรณ	๒๑
กรรณกรณ	๓	กรรณพันธุ์	๑	กรรณวิธี	๑
กราวเกรียว	๑	กรวด	๑	กรวย	๑๔
กริ้ว	๑๒	กรอก	๒๔	กรอง	๒
กรอบรูป	๑	กระจัก	๑๑	กระจง	๑
กระจิริค	๑	กระจอก	๑	กระจาง	๓
กระจ่าย	๓	กระโจน	๑	กระฉอก	๑
กระฉอน	๑	กระชั้น	๗	กระแซง	๒
กระชับ	๔	กระชู้	๑	กระเซ็น	๑
กระดก	๒	กระดุก	๒	กระดุกสันหลัง	๑

กระดังงา	๑	กระเคี้ยก	๑	กระโคค	๕
กระกอน	๑	กระเค็น	๑	กระคาน	๔
กระคาษ	๓๕	กระคิก	๑	กระคูน	๕
กระโถน	๒	กระทะ	๓	กระทัง	๗
กระทักรัก	๑	กระทิง	๑	กระทุ้ง	๑
กระแทก	๒	กระทบ	๕	กระทบกระเทือน	๑
กระทอนกระแทน	๑	กระทีบ	๗	กระทรวง	๗
กระเทียม	๖	กระท่า	๕	กระนั้น	๔
กระบอก	๒๓	กระบอง	๗	กระบองเพชร	๑
กระบวน	๑๐	กระบิล	๑	กระบี	๓๗
กระบุง	๒	กระเบื่อง	๑	กระบ่อง	๑๑
กระเป่า	๓	กระเพาะ	๔	กระมั่ง	๔
กระไร	๑	กระเขียร	๑	กระสอบ	๒
กระสา	๑	กระแสด	๒	กระหม่อม	๔
กระเหยอ	๑	กระหนาบ	๑	กระออม	๓
กระอิก	๑	กล	๑๕	กลัไก	๑
กลจักร	๒	กลอุบาย	๔	กล้า	๒๐
กล้าแก้ว	๔	กล้าแข็ง	๑	กล้าหาญ	๕
กลาง	๕๕	กลางคิน	๔	กลางแจ้ง	๑
กลางวัน	๓	กลางคไป	๒	กลั่นเกลื่อน	๒
กลั่น	๘	กลั่น	๒	กลั่น	๑๐
กลับ	๔๓	กลับกรอก	๖	กลับกำ	๑
กลับตัว	๑	กลับมา	๔	กลับหน้า	๒
กลม	๑๐	กล้ามเนื้อ	๔	กลม	๔
กลาย	๒๒	กลวง	๕	กล้าย	๑
กล่าว	๗๒	กลัว	๒๗	กลัว	๒
กลอก	๒	กลอง	๖	กลอง	๕
กล้อง	๓	กล้องโทรทัศน์	๑	กลอน	๑

กล่อม	๑	กลาโหม	๑	กว่า	๔๔
กวัก	๓	กว้าง	๓	กว้าง	๑๓
กว้างขวาง	๑	กวค	๓	กวคขึ้น	๖
กวาด	๕	กวน	๓	กาว	๑
กษัตริย์	๖	กษัตริยา	๑	กลีกร	๓
ก่	๑๔	ก่อสร้าง	๑	กอก	๒
กอง	๘	กองทัพ	๑๗	กองทหาร	๓
กองปราบ	๑	กองหน้า	๓	กองหลวง	๑
กองหลัง	๑	กอง	๒	กอก	๑
กอบปร	๑	ก่อน	๗๗	ก่อนไร	๑
ก่อน	๒๗	ก่อนหิน	๑	กอย	๑
กะ	๑	กะทิ	๑	กะลา	๑
กะหล่ำปลี	๑				
กัก	๒	กิงชา	๑	กิงวด	๒
กั้งหัน	๘	กัญชา	๒	กัก	๕
กั้น	๒๕๗	กั้นการ	๑	กั้น	๑
กั้น	๒๐	กั้นหยัน	๑	กัษ	๒๒๔
กัมปนาท	๓	กัมมันตรังสี	๔	กิลปาวสาน	๒
กัลยา	๒				
กา	๑	กาก	๑	กาง	๘
กางเขน	๒	กาชาด	๑	กาช	๑๕
ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์		๒		ก๊าซออกซิเจน	๑
กาบ	๑	กามมะพร้าว	๒	กาพย์	๒
กาพย์ยานี	๑	กาพย์ห่อโคลง	๒	กาแฟ	๕
กามกล	๑	กาย	๔๐	กาย	๒๔
กายา	๑๔	กายิน	๑	การ	๔๖๕
การกระทำ	๓	การกำจึก	๑	การกำหนด	๔
การก่นคว่ำ	๕	การคัดเลือกพันธุ์	๓	การคำนวณ	๔

การงาน	๒	การฉึกยา	๑	การซั้ง	๔
การช่าง	๓	การใช้	๓	การเคินทาง	๒
การตอน	๔	การตอั้ง	๓	การคิกตอ	๓
การคิกตา	๑	การทกลอง	๑๒	การที่	๑
การหาบั้ง	๔	การทำงาน	๑	การโน้มกั้ง	๒
การบ่าเพ็ญประโยชน์	๑	การบ่ารุง	๑	การบ่ารุงพันซ์	๓
การปฏิบัติ	๔	การปรับปรุง	๑	การเปลี่ยนแปลง	๒
การผสมพันธุ์	๑	การเผาไหม้	๒	การแพทย์	๒
การพยากรณ์อากาศ	๑	การยิง	๑	การระเหย	๒
การเลือกตั้ง	๔	การวัด	๑	การศึกษา	๔
การสงคราม	๔	การสงวนพันธุ์	๒	การสีข้าว	๑
การสาธารณสุข	๔	การเสียบกั้ง	๔	การเสียสละ	๑
การณ	๒	การรณ	๑	กาล	๑
กาลเทศะ	๑	กำลี	๑	กำว	๔
กำวหน้า	๔	กำสร	๑๓	กำพโรค	๑
กำกับ	๓	กำกั้ง	๒	กำจัก	๑๐
กำชัย	๒	กำนัน	๒	กำนัล	๑
กำเนค	๒	กำนัง	๑	กำแพง	๔
กำมะตัน	๑	กำเวบ	๕	กำดั่ง	๒๓
กำไล	๒	กำหนค	๔	กำหนค	๑
กำแหง	๑				
กั้ง	๑๔	กั้งโคลง	๑	กิจ	๔
กิจการ	๓	กิจจา	๑	กิจวัตร	๑
กิตติศัพท์	๑	กิน	๕๕	กิโสกรัม	๒
กีดกัน	๑	กีฬา	๒	กิริยา	๒
กีกก้อง	๑	กั้ง	๑	กูก	๑
กู้ง	๒	กูญแจ	๒	กูมพันธ์	๑๓

กุ่มกัล	๒	กุมาร	๑	กุมารทอง	๒
กุลาหล	๒	กุลีกูจ	๒	กุศล	๑
กุหลาบ	๑	กู	๒๕	กู	๔
กูปรี่	๑				
เกกมะเทรกกะเร	๑	เก้ง	๔	เกณฑ	๕
เก็บ	๔๔	เกรง	๒	เกรงกลัว	๔
เกม	๒	เกย	๑	เกลอ	๑
เกศ	๓	เกศา	๓	เกศี	๑
เกษกร	๑	เกษกรกรรม	๒	เกษมศานต์	๑
เกษมศรี	๑	เกษมสันต์	๑	เกสร	๒
เกา	๑	เกา	๕	เกาก่อน	๑
เกาทัณฑ์	๑	เก้าอี้	๒	เกาะ	๒
เกิด	๑๔๕	เกิดขึ้น	๓	เกิดเอง	๓
เกิน	๒๐	เกริ่นกราย	๑	เกี้ยว	๒
เกี้ยวกับ	๒๔	เกี้ยวข้อง	๑	เกี้ยวกัน	๑
เกียรติ	๒	เกียรติยศ	๑	เกียจคร้าน	๕
เกียร์	๑	เกรียงไกร	๔	เกรียม	๒
เกรียว	๑	เกรี้ยวโกรธ	๓	เกลียด	๓
เกลียว	๒	เกวียน	๑	เกลื้อ	๑๒
เกลือก	๑	เกลือกแกง	๑	เกลื้อนุเรียว	๑
เกลื่อน	๒	เกลื่อนกลาด	๔	แก่	๑๔๕
แก่เข่า	๑	แก่	๑๕	แก่ไข	๕
แก่กัน	๒	แก่ะ	๑	แก่งแย่ง	๑
แกน	๔	แกนแกน	๑	แก่น	๑
แกร่ง	๒	แก้งกล้า	๔	แก้ว	๖๖
แกว่ง	๓	แก	๗	แกง	๑
โง่ง	๑	โง่ง	๔	โกรก	๒

ชัก ^๑ ของ	๑	ชัก ^๑ ใจ	๑	ชัก ^๑ สน	๒
ชัก ^๑	๔	ชัก ^๑	๔	ชัก ^๑ แขง	๑
ชัก ^๑	๒๓	ชัก ^๑ กลม	๑	ชัก ^๑ เคียว	๒
ชัก ^๑ ถาย	๔	ชัก ^๑ ทหาร	๕	ชัก ^๑ ม้า	๒
ชัก ^๑	๑	ชัก ^๑	๑		
ชัก ^๑	๔๔	ชัก ^๑	๗	ชัก ^๑ าก	๕
ชัก ^๑ าง	๕๔	ชัก ^๑ างคน	๑	ชัก ^๑ างใน	๓
ชัก ^๑ างลาง	๑	ชัก ^๑ างหนา	๓	ชัก ^๑ าก	๔๐
ชัก ^๑ ากำ	๑	ชัก ^๑ ากแกลสน	๑	ชัก ^๑ ากมือ	๑
ชัก ^๑ าน	๑	ชัก ^๑ าพเจ้า	๔๖	ชัก ^๑ าม	๑
ชัก ^๑ าม	๑๔	ชัก ^๑ าย	๑๖	ชัก ^๑ าราชการ	๑
ชัก ^๑ าว	๒	ชัก ^๑ าว	๑๑	ชัก ^๑ าว	๓๐
ชัก ^๑ าวดอก	๑	ชัก ^๑ าวโพก	๑๑	ชัก ^๑ าวปลา	๑
ชัก ^๑ าวเปลือก	๒	ชัก ^๑ าวสาร	๑๔	ชัก ^๑ าหลวง	๖
ชัก ^๑ าศึก	๑๔				
ชัก ^๑	๑๒	ชัก ^๑ ัก	๑๔	ชัก ^๑ ัก	๓
ชัก ^๑	๑	ชัก ^๑ ักกรธ	๒	ชัก ^๑ ัก	๔๔
ชัก ^๑ ันมา	๑	ชัก ^๑ ักเสียง	๑	ชัก ^๑ ัก	๒
ชัก ^๑ กเขิน	๒	ชัก ^๑ ัก	๑๓	ชัก ^๑ ุน	๑
ชัก ^๑ ุน	๑	ชัก ^๑ ักกระปี	๑๔	ชัก ^๑ ุนนาง	๑๐
ชัก ^๑ ุนमार	๑๔	ชัก ^๑ ักยักษ์	๔	ชัก ^๑ ุนทรพย	๑
ชัก ^๑ ึก	๑	ชัก ^๑ ก	๒	ชัก ^๑ เณ	๓
ชัก ^๑ ิ้ม	๑๖	ชัก ^๑ ิ้มหมุด	๑	ชัก ^๑ ิ้มแข็ง	๖
ชัก ^๑ มน	๑	ชัก ^๑ มน	๓	ชัก ^๑ เมา	๓
ชัก ^๑ ยิบ	๔	ชัก ^๑ ยง	๑	ชัก ^๑ ยงไหยง	๑
ชัก ^๑ ลา	๓	ชัก ^๑ า	๕๔	ชัก ^๑ า	๑
ชัก ^๑ เข้า	๒๒	ชัก ^๑ เข้าใจ	๔	ชัก ^๑ เข้าที่	๑

เข้าไป	๓	เข้ามา	๓๓	เข้าเฝ้า	๑
เขี่ย	๑	เขี่ยน	๑๒	เขี้ยว	๒
เขื่อน	๒				
แขก	๒	แขกไซ	๑	แข็ง	๒๕
แข็งขัน	๑๓	แข็งใจ	๒	แข็งแรง	๑๑
แข็ง	๕	แข็งขา	๒	แขน	๑๒
แขวก	๑	แขวง	๑	แขวน	๔
ไซ	๘	ไซ	๘	ไ้	๑๓
ไซมัน	๘	ไซว่	๒	ไขว้เขว	๑
ไซรัลลัง	๑				
คง	๘	คงคา	๒	คงที่	๔
คงเคิม	๑	คิชไกรสร	๑	คชเคช	๒
คชสาร	๒	คชาชาณู	๑	คณิต	๓
คณา	๒	คค	๑	คคี	๑
กน	๓๓	คนคริว	๑	คนไ้	๒
คนเจ้าความคิด	๑	กนโน	๑	ก้นคว่ำ	๔
คทาธร	๒	คทาฐ	๑	คย	๕
คม	๑๐	คม่ค	๒	คอ	๘
คอน	๒	คอนข้าง	๑	คอน	๑
คอย	๒๑	คอยท่า	๒	คอย	๑๒
ครอง	๔	ครบ	๑๑	ครอบคริว	๔
กรรม	๓๑	ครวชิต	๑	ครอบ	๒
คราว	๑	ครวญครว	๑	ครอบครอง	๒
ครีบ	๒	กรั้ง	๒๘	ครั้งนี้	๓
ครั้งแรก	๒	กรัน	๕	ครัน	๕๔
คริว	๘	ครันคร้าม	๔	ครันครัน	๔
ครึง	๑	ครา	๔	ครานัน	๒

คว้าน	๓	ควาบ	๓	คว้ามใจ	๑
ควาว	๑	คว่ำคว่ำ	๒	ควัม	๑
ควุท	๓	ควุทา	๑	ควุ	๘๑
ควุบาอาจารย์	๓	ควุใหญ่	๑	ควล	๑
ควลเคลือบ	๑	ควลก	๗	ควลางแคลง	๑
ควลน	๑	ควลาย	๕	ควลัย	๑๒
ควลัยคลึง	๑	ควลี	๓	ควลี	๑
ควลีควลาย	๑	ควลิ่ง	๑	ควลีน	๒
ควลุกควลี	๒	ควลุม	๗	ควบ	๒
ควร	๑๓๔	ควบคุม	๑	คว้อท	๑
คว้าง	๒	ควาญ	๒	คว่ำ	๔
คว้น	๑	คว้น	๒	ควาย	๔
คววม	๓๐๑	คววมกต	๓	คววมกตคัน	๒
คววมกลัว	๑	คววมคิก	๗	คววมจริง	๓
คววมชอบ	๗	คววมคัน	๒	คววมตาย	๑
คววมปรารถนา	๑	คววมปลอดภัย	๒	คววมเป็นอยู่	๑
คววมเป็นไป	๑	คววมเป็นมา	๑	คววมฉิค	๑
คววมพะว้าพะวัง	๑	คววมเหือคร้อน	๑	คววมกว้าง	๓
คววมร้อน	๑๓	คววมเร็ว	๑	คววมวิตก	๑
คววมยาว	๒๒	คววมสกปรก	๑	คววมเสียดสะ	๑
คววมสามารถ	๑	คววมเสียหาย	๒	คววมสะอาด	๑
คววมอบอุ่น	๑				
คววมอง	๔	คววมเิง	๑	คววมเน	๔
คววม่า	๑	คววมัก	๑๐	คววมเลือก	๒
คววมานต์	๑	คววมัน	๑	คววมั้ง	๒
คววม	๗	คววมชัน	๑	คววมگیر	๒
คววม	๓	คววม	๑		

ค่า	๓	ค่า	๒	ค่าจ้าง	๑
ค่า	๑	ค่าจ้าง	๒	ค่าจ้าง	๑
ค่า	๒	ค่า	๒	ค่า	๒
ค่า	๑	ค่า	๑	ค่า	๕
ค่า	๑	ค่า	๓	ค่า	๒
ค่า	๒	ค่า	๕		
ค่า	๓	ค่า	๑	ค่า	๒
ค่า	๑	ค่า	๑	ค่า	๑
ค่า	๑	ค่า	๑	ค่า	๒
ค่า	๔	ค่า	๑๑	ค่า	๓
ค่า	๑๐	ค่า	๑๕	ค่า	๑
ค่า	๕๕	ค่า	๑	ค่า	๑
ค่า	๑	ค่า	๓	ค่า	๑๒
ค่า	๒	ค่า	๒	ค่า	๑
ค่า	๑๑	ค่า	๑๑๕		
ค่า	๑	ค่า	๓๑	ค่า	๒
ค่า	๑	ค่า	๔	ค่า	๓
ค่า	๓๖	ค่า	๓	ค่า	๒
ค่า	๑	ค่า	๓	ค่า	๓
ค่า	๓	ค่า	๑	ค่า	๓
ค่า	๒	ค่า	๒	ค่า	๔๕
ค่า	๑	ค่า	๑	ค่า	๑๒
ค่า	๑	ค่า	๑	ค่า	๑
ค่า	๒	ค่า	๔	ค่า	๑
ค่า	๑	ค่า	๑	ค่า	๑
ค่า	๔๕	ค่า	๔	ค่า	๒๑
ค่า	๓	ค่า	๑	ค่า	๑

เครื่องบินไอพ่น	๒	เครื่องบินรบ	๑	เครื่องยนต์	๔
เครื่องใช้	๒	เครื่องจักรไอน้ำ	๑	เครื่องจักรกล	๑
เครื่องกีเซล	๑	เครื่องดับเพลิง	๑	เคสื่อน	๑๕
เกลื่อนที่	๘	เคสือบ	๒	แคลวคลอง	๔
แคน	๑	แคลเซียม	๘	แคลิเปอร์	๑
แคน	๔	แคน	๑		
ไกร	๒๒	ไกร	๕	ไกรควรวุธ	๑
ไคล	๑	ไคล์	๑	ไค้ง	๗
ไคจร	๑๒	ไค่น	๑	ไคตร	๑๑
ไคน	๑	ไคบอลค์	๓	ไคมเวียน	๑
ไครง	๑	ไครงการ	๑	ไคลง	๒
ไคอง	๒	ไค	๒๓	ไคียน	๓
กจัน	๑	กค	๘	กคงาม	๑
กวง	๑	กอ	๔	กอก	๓
กอนงอ	๒				
กค	๑	ก้น	๑	ก้นงก	๑
กา	๑๐	กา	๑	ก้าง	๑
งาน	๕๖	กาม	๒๒	ก่าย	๓๕
กาว	๑๑	ก	๒		
เกย	๑	เงา	๑	เงิน	๑๖
เงียบ	๑	เงอง่า	๓	เงื่อมพระหัตถ์	๑
เงื่อนมือ	๑	เง่ง	๒		
งอ	๓	งอ้ง	๑		
จง	๒๕	จงใจ	๑	จค	๔
จตุปัจจัย	๑	จตุรัส	๑	จน	๒๕
จบ	๓	จม	๔	จร	๒
จรเข้	๓	จรวรล	๒	จรวค	๒

จวัง	๖	จลาจล	๑	จวบ	๑
จอง	๒	จองทอง	๑	จ้อง	๑
จอม	๑				
จะ	๘๒๓	จะได้	๑		
จัก	๖	จักร	๒	จักรี	๓
จักรพรรดิ	๑	จักรยาน	๑	จักรวาล	๒
จักระเหล่น	๑	จิ้งหรีด	๓	จัญไร	๒
จัก	๒๒	จัก ๆ	๑	จักเจน	๑
จักแจง	๓	จิตุบท	๕	จิตุรัส	๑
จันทร์	๑๔	จับ	๕๕	จับใจ	๑
จำ	๑	จำ	๒	จำละหัน	๑
จาก	๒๔	จาก	๒	จำง	๑
จาน	๕	จากันลือก	๑	จาม	๑
จำ	๓๒	จำกัก	๒	จำเจ	๑
จำได้	๑	จำนวน	๒๓	จำเนียร	๑
จำแนก	๑	จำเป็น	๑๑	จำเพาะ	๑
จำรัสศรี	๑	จำเวณ	๒	จำหน่าย	๑
จึงจก	๒	จิต	๒๑	จิตใจ	๕
จินคา	๑	จริง	๒๕	จริงจัง	๑
จี	๑	จีน	๑๒	จีบ	๑
จึง	๒๒๒	จึง	๔๓	จีด	๒
จุ	๕	จุก	๘	จุค	๒๔
จุคศูนย์กลาง	๑	จุควาบไฟ	๒	จุคเพลิง	๑
จุติ	๑	จุม	๒	จุมพล	๑
จุณ	๑	จุลชีวัน	๒	จุลทรรศน์	๑
จุ่ง	๒	จูโหม	๒		
เจ็ก	๑	เจ็บ	๒๑	เจ็บปาก	๑

เจรจา	๕	เจาะะ	๑	เจ้า	๒๕
เจ้าของ	๘	เจ้าตัว	๑	เจ้านคร	๑
เจ้านาย	๑	เจ้าแผ่นดิน	๑	เจ้าโลกา	๒
เจ้าหน้าที	๑	เจ้าอยู่หัว	๑	เจริญ	๓
เจียม	๒	เจียมตัว	๒	เจียว	๓
แจก	๑	แจ้ง	๓๐	แจว	๑
ใจ	๑๑๕	โจทย์	๑	โจน	๑๑
โจอม	๓				
ฉกรรจ์	๔	ฉงน	๑	ฉนวน	๓
ฉับ	๔	ฉลอง	๑	ฉลองพระบาท	๑
ฉลององค์	๑	ฉลาก	๒	ฉวย	๔
ฉวี	๑	ฉะนั้น	๑๘	ฉะนี้	๒
ฉักฉาน	๓	ฉัตรชัย	๑	ฉัม	๓
ฉันทา	๑	ฉัมไว	๑	ฉัะฉาด	๑
ฉาก	๑	ฉาก	๔	ฉาน	๓
ฉาบ	๑	ฉาย	๓๓	ฉาว	๑
ฉำฉ้อย	๑				
ฉีก	๒	ฉีก	๓	ฉุน	๒
ฉก	๑	ฉเพาะ	๑๘	ฉย	๒
ฉกฉิน	๑	ฉลียว	๓	ฉียง	๑
โศกเขลา	๑	โฌ	๑	โชน	๕
ชก	๒	ชง	๖	ชน	๕
ชนบท	๑๒	ชนช้าง	๑	ชนัก	๒
ชนิก	๒๖	ชนม์	๑	ชนะ	๓
ชนนี้	๑	ชน	๓	ชนชั่ว	๑
ชนพู่	๓	ชรา	๕	ชล	๑
ชลธาร	๑	ชลนา	๑	ชาน	๔

ชวนกัน	๑	ช่วย	๑๖	ช่วยกัน	๕
ช่วยเหลือ	๒	ของ	๑๐	ของเกราะ	๑
ของทอง	๑	ขอบ	๓๔	ขอบใจ	๔
ชโย	๑				
ชะเง้อ	๑	ชะเง้อ	๒	ชะคา	๑
ชัก	๕	ชักช้า	๑	ชักม้า	๑
ชักดาบ	๑	ชักยาว	๑	ชัก	๓
ชิงชิง	๓	ชิง	๒๐	ชักเจน	๓
ชัน	๑๕	ชันนอก	๑	ชันล่าง	๑
ชัน	๒	ชัย	๑๒	ชัยชาญ	๓
ชัยชนะ	๒	ชัยศรี	๑	ชีว	๒๐
ชีวกัลป	๑	ชีวกาว	๒	ชีวช้า	๑
ชีวโม่ง	๑	ชีวระยะ	๑		
ชา	๕	ชา	๑๑	ชานาน	๑
ช่าง	๔	ช่างไม้	๑	ช่าง	๑๕
ช่างพลาย	๑	ชาญ	๕	ชาญณรงค์	๑
ชาญชัย	๓	ชาญชัยศรี	๒	ชาญรงค์	๑
ชาญสมร	๒	ชาติ	๒๑	ชาติศรี	๑
ชานเมือง	๑	ชาม	๑๑	ชาย	๗
ชายชาติศรี	๑	ชาว	๑๐	ชาวบ้าน	๓
ชาวฝรั่ง	๑	ชาวเมือง	๑	ชาวไร่	๑
ชาวโลก	๑	ชำ	๕	ช่างาย	๑
ชำนาญ	๒	ชำระ	๒	ชำรุด	๔
ชิง	๒	ชิงชิง	๑	ชิงชัย	๑๐
ฉิก	๑๐	ฉิน	๒	ชัน	๒
ชันส่วน	๓	ชี	๓๗	ชีวัง	๑
ชีวัน	๗	ชีวา	๗	ชีวลัย	๒

ชีวิ	๓๐	ชีวิ	๕		
ชี	๓	ชี	๒	ชี	๑
ชี	๑	ชี	๒	ชี	๑๑
ชุก	๑	ชุก	๒	ชุก	๑
ชุย	๑	ชุย	๑	ชุย	๕
ชู	๑				
เชน	๑๓๒	เชน	๕	เชน	๕
เชน	๔	เชน	๑	เชน	๑๑
เชิง	๔	เชิง	๒	เชิง	๑
เชิญ	๔	เชิญ	๔	เชิญ	๑
เชิญ	๓	เชิญ	๔	เชิญ	๑
เชิญ	๒	เชิญ	๔	เชิญ	๑
เชิญ	๔๐	เชิญ	๑๐	เชิญ	๒
เชิญ	๑	เชิญ	๓	เชิญ	๒
เชิญ	๑	เชิญ	๒		
ใช้	๔๓	ใช้	๑	ใช้	๑๔๕
โชค	๒	โชค	๑		
ชบ	๑	ชบ	๑	ชบ	๑
ชอก	๓	ชอน	๒	ชอน	๑
ชอน	๑	ชอน	๒	ชอน	๑
ชัก	๒	ชัก	๑	ชัก	๑
ชา	๑	ชา	๑	ชา	๑
ชาน	๑	ชาน	๒	ชาน	๑
ชาย	๑๓	ชาย	๑	ชาย	๑
ช้า	๗	ช้า	๑	ช้า	๑
ชี	๑	ชี	๑	ชี	๓
ชี	๒	ชี	๑๔๒	ชี	๕

ชื่อ	๒	ชื่อสัตย์	๑	ชื่อ	๕
ชุง	๒	ชูป	๑	ชูป	๓
ชูป	๑	ชู้	๑	ชู้	๑
เชิงแซ	๑	เซนติเกรก	๑	เซนติเมตร	๑๑
เซรัม	๑	เซด	๑	แซ	๒
แซของ	๑	โซคา	๑	โซน	๑
โซ	๑				
ญาติ	๑				
ฐาน	๓๓	ฐานะ	๑		
ณ	๒	ณรงค์	๑		
ดก	๑	กง	๔	กงคอน	๑
กงคาน	๑	ก้นก้น	๑	กม	๑
ดล	๒	กวง	๑๕	กวงจันทร์	๒๑
กวงจิต	๑	กวงใจ	๑	กวงสุริยฉาน	๑
กวงหทัย	๑	กวงอาทิตย์	๑๑	กวน	๖
กวน	๑	ก้วย	๓๒	ก้วยกัน	๕
คอก	๑๖	คอกบัว	๔	คอกเบี้ย	๔
คอกไม้	๔	คอง	๒	คอน	๒
คอย	๑				
กั๊ง	๗๒	กั๊งลาว	๔	กั๊งนี้	๑๐
กั๊งนั้น	๔๐	กั๊งว่า	๑	กั๊งหนึ่ง	๒
กั๊ง	๒๓	กั๊ก	๓	กั๊น	๒
กั๊น	๒	กั๊นกัน	๑	กั๊บ	๓๐
กั๊บลั๊น	๑				
กา	๒	คาค	๒	คาน	๕
กาน	๓๔	กานข้าง	๑	กานละ	๓
กานล่าง	๔	กานหน้า	๒	กานหลัง	๓

กาบ	๘	ก้าน	๓	กาล	๑
กาบ	๒๕	กาบเคราะห์	๓	กาบเทียม	๓๕
กาบตุกร	๓	กาบอังคาร	๑	กาบ	๒
กำ	๘	กำ	๓	กำเนิน	๕
กำรง	๔	กำรัส	๒	กำวิ	๒
กั้ง	๕	กั้ง	๑	กั้ง	๑
กั้น	๔๕	กั้น	๑	กั้นคอน	๑
กั้นสอ	๑	กั้นเหมียว	๔	กิบ	๓
กัไวเคอร์	๗	กั	๑๕๔	กัใจ	๓
กั๊ก	๑	กั๊ก	๑	กั๊ก	๑
กั๊กเซล	๔	กั๊ก	๑		
กั๊กบรพ	๒	กั๊ก	๕	กั๊ก	๑
กั๊ก	๑๕	กั๊ก	๑	กั๊ก	๑
กั๊ก	๑๖	กั๊ก	๔	กั๊ก	๑
กั๊ก	๔	กั๊ก	๑	กั๊ก	๔
กั๊ก	๒	กั๊ก	๑๐๕	กั๊ก	๓
กั๊ก	๓๔	กั๊ก	๑	กั๊ก	๑
กั๊ก	๒	กั๊ก	๑	กั๊ก	๑
กั๊ก	๒	กั๊ก	๑		
กั๊ก	๓๐	กั๊ก	๓	กั๊ก	๑๐
กั๊ก	๕	กั๊ก	๑	กั๊ก	๒
กั๊ก	๗	กั๊ก	๑	กั๊ก	๑
กั๊ก	๑	กั๊ก	๓๔	กั๊ก	๕
กั๊ก	๓	กั๊ก	๑	กั๊ก	๒๔
กั๊ก	๕	กั๊ก	๔	กั๊ก	๑
กั๊ก	๔๔	กั๊ก	๔	กั๊ก	๑๒
กั๊ก	๑	กั๊ก	๑๕	กั๊ก	๒

เคื้อคร้อน	๖	เคื้อน	๑๕	เคื้อย	๑
แกก	๑	แกง	๑๕	แกก	๘
แกยั้น	๑				
โคก	๕	โคคเคี้ยว	๑	โคย	๑๗๖
โคยความ	๑	โคยสาร	๕	โคย	๕๔
โคโค	๓	โก้	๖๐๓	โคแก้	๕
ไค้แต่	๑	ไค้ที	๓	ไค้เปรียบ	๑
ไค้พัง	๑	ไค้ยีน	๕	ไ้รับ	๑
ตก	๖๓	ตกใจ	๑๒	คำแต่ง	๒
ตกลง	๑๔	ตก	๒๔	ตนเอง	๕
ตก	๕๓	ตกแซน	๑	ตกคอ	๑
ตกไม้	๗	ตก	๕	ตกมือ	๔
ตก	๔	ตก	๒	ตรง	๕๖
ตรงข้าม	๓	ตรงที่	๗	ตรงแดง	๑
ตรวจ	๒	ตรวจตรา	๔	ตรวจสอบ	๑
ตรวจ	๓	ตรวจ	๒	ตรี	๒
ตรี	๒	ตรีภู	๒	ตรีเพชร	๕
ตรีโลก	๑	ตริก	๑	ตริกครอง	๑
ตริกตรา	๒	ตรา	๒	ตราฐ	๑
ตรากรว่า	๒	ตราส	๒๔	ตละ	๑
ตลอด	๑๕	ตลอด	๓	ตลอดนัก	๑
ตรง	๑	ตรง	๒	คอ	๓
คอ	๕๖	คอกร	๑	คอกิ่ง	๔
คอไป	๗	คอสู	๔	คอก	๑
คอง	๑	คอง	๒๗๔	คองการ	๒๒
คอง	๑๔	คอง	๑	คอบ	๕๖
ค่อม	๘	ค่อมไทมัน	๔	ค่อมเหงื่อ	๕

คอบ	๗				
ตะกรวย	๓	ตะกร้า	๑	ตะกั่ว	๖
ตะกร้า	๑	ตะเกียกตะกาย	๑	ตะเกียง	๑
ตะกรุป	๑	ตะบอย	๒	ตะบัน	๓
ตะปิง	๔	ตะเบง	๑	ตะปู	๒
ตะพีค	๑	ตะลนตะลัน	๑	ตะลอม	๑
ตะลึง	๑	ตะลุมบอน	๔	ตะลุย	๑
ตะวัน	๑	ตะวันออก	๑	ตะรูง	๕
ตะระเทียม	๑	ตะระเวน	๒	ตะระหง่าน	๑
ตะระหนัก	๑	ตะระหลบ	๑		
ตัก	๔	ตักบาตร	๑	ตะรุ	๒๐
ตังใจ	๕	ตังฉาก	๒	ตะรุ	๖
ตังตัว	๒	ตังแต่	๗	ตังหน้า	๑
ตัก	๒๕	ตัน	๑๔	ตัว	๒๓๔
ตัวจักร	๑	ตัวคน	๑	ตัวต่อ	๑
ตัวพิมพ์	๑	ตัวเมือง	๒	ตัวย่อย	๑๒
ตัวเรา	๔	ตัวอย่าง	๓๕	ตัวเอง	๗
ตา	๔๗	ตาก	๑	ต่าง	๑๓๕
ต่าง ๆ	๖๕	ต่างกัน	๔	ต่างคน	๓
ตาชั่ง	๑	ตาน	๖	ตานทาน	๕๐
ตาม	๕๕	ตาย	๖๐	ตาราง	๒๕
ตารางนิ้ว	๑	ตาล	๑	ตาโพล่ง	๑
ตาแดง	๑				
ติ	๑	ติเคียน	๑	ติง	๑
ติด	๘๕	ติดคอ	๑๗	ติดคา	๓
ติดตาม	๗	ตี	๓๓	ตื่น	๔
ตื่นเขา	๑	ตึง	๔	ตึงตึง	๑

คัน	๔	คัน เต้น	๑	คัน รัน	๑
ตุ๊กแก	๒	ตุ๊กตา	๕	ตุ้ม	๑
ตุ้ม	๘	ตุลาคม	๑	ตู	๔
ตุ้ม	๑				
เต็น	๑	เตรีกเตร	๒	เตา	๔
เตา	๑	เตาถลุง	๑	เตาถ่าน	๑
เตาไฟ	๑	เต้า	๑	เต็บ	๕
เต็บโต	๓๕	เค็ม	๔	เค็ม	๕
เตี้ยง	๑	เคื่อน	๒	แต่	๑๖๗
แต่โอบา	๑	แต่ละ	๕	แต่ว่า	๑
แต่	๑	แตก	๒๔		
แตกต่าง	๘	แกง	๑๔	แกงตัว	๒
แกงโม	๒	แทน	๘	แต่ม	๑
แกร	๑				
โต	๑๒	โต้	๑	โตมร	๑
โต๊ะ	๓	โต้	๒๓	โต้ถุน	๓
โต	๑๒	โต้	๑	โต้	๓
ไตรภพ	๑				
ถนัด	๔	ถน	๔	ถนคก	๑
ถนอม	๑	ถมเลือก	๑	ถมไป	๑
ถลัน	๑	ถล่ำ	๑	ถลุง	๑
ถวง	๔	ถ่วน	๓	ถ่วนถึ	๑
ถ่วนหน้า	๒	ถั่ว	๓	ถ้วย	๕
ถวายเป็น	๔๓	ถวายเป็น	๔	ถวิล	๓
ถ้วยแก้ว	๒	ถั่วลิสง	๒	ถ้องแท้	๑
ถอด	๘	ถอน	๒	ถอนใจ	๑
ถอย	๑๒	ถอย	๑๒	ถอยคำ	๓

ถลอก	๒	ถอมตัว	๑		
ถา	๑	ถ้ำ	๑๔๕	ถ้ำหาก	๑
ถากถาง	๑	ถาค	๑	ถ่าน	๑
ถ่านหิน	๓	ถาม	๑๕	ถาย	๑๑
ถายทอด	๒	ถายเท	๓	ถายภาพ	๒
ถาวร	๑	ถ้ำ	๒	ถ้ำแก้วสุรกานต์	๔
ถ้ำวัวแดง	๑	ถ้ำสุรกานต์	๑	ถ้ำลงกรณ์	๑
ถีน	๓	ถึ	๓	ถึบ	๓
ถึง	๑๕๔	ถือ	๑๑		
จู	๑	จูก	๕๓	จูใจ	๑
ไถ่	๑	ไถล	๒	โถม	๑๐
ทแก้ง	๔	ทค	๑	ทคน้ำ	๑
ทกลอง	๓๔	ทน	๕	ทนทาน	๑
ท้น	๑	ทนุ	๑	ทบ	๑
ทบขวาง	๒	ทมิฬ	๑	ทรง	๒๑
ทรงโถม	๑	ทรงทราบ	๑	ทรงศักดิ์	๑
ทรงสรรพ	๑	ทรงอำนาจ	๑	ทรพิษ	๓
ทรพี	๒๔	ทรพา	๑๒	ทรวทรง	๑
ทรพิย	๕	ทรุก	๑	ทรมาน	๑
ทรทค	๕	ทรวบ	๓๓	ทรวาว่า	๑
ทลาย	๑	ทวน	๗	ทวม	๒
ทวมท่น	๑	ทวย	๑	ทวยราษฎร์	๑
ทวงที	๔	ทวิ	๑	ทวี	๑
ทวลักษณ์	๔	ทวิป	๒	ทวาร	๔
ทวารว	๒	ทณฐี	๒	ทวาม	๔
ทอ	๗	ทอง	๑๒	ทองค์	๒
ทอชูป	๑	ทองแกง	๒	ทอน้ำ	๑

ห่อ	๖	ห่อแท้	๑	ห่อถอย	๑
ห้อง	๑๗	ห้องที่	๑	ห้องสนาม	๓
ห้องฟ้า	๑	ห้องถิ่น	๔	หอน	๓
หอก	๔	หอกตา	๑	หอกพระเนตร	๔
หอกทัศนาศ	๑	หอนิยม	๔	หศทิศ	๒
หศเคียร	๓	ทหาร	๑๕๘	ทหารเอก	๒
ทะนง	๒	ทะยาน	๑๐	ทะแยง	๑๒
ทะลวง	๓	ทะลัก	๑	ทะลึ่ง	๑
ทะเล	๗	ทะเลาะ	๑		
หึ่ง	๑๑๓	หึ่ง ๆ	๑๑	หึ่งนี้	๑๑
หึ่งปวง	๒๐	หึ่งสอง	๑๐	หึ่งล้น	๓
หึ่งหมก	๕	หึ่งหลาย	๒	หึ่งนั้น	๗
ทัน	๑๔	ทันใจ	๓	ทันที่	๑๐
ทัดทาน	๑	ทับ	๕	ทับสิทธิ์	๑
ทัพ	๑๖	ทัพหน้า	๑	ทัพ	๒๐
ทัพทั้ง	๑	ทัพไป	๘		
ทา	๓	ทา	๒๐	ท่าทาง	๑
ท่า	๑	ท่าหาย	๓	ทาง	๑๖๘
ทางการ	๑	ทาน	๕	ทานบน	๒
ทาน	๘๕	ตาม	๑	หาย	๕
ทาย	๖	ทารก	๘	ทารุณ	๒
ทาบ	๒	ทาว	๑๑		
ท่า	๒๗๘	ท่าอาร	๓	ท่างาน	๕
ท่าควย	๑	ท่าม	๑	ท่านอง	๑๐
ท่านาย	๑	ท่ามญ	๑	ท่าไม	๔
ท่าร้าย	๑	ท่าลาย	๑๔	ท่าให้	๕๒
ทั้ง	๔๑	ทิจู	๑	ทิจยคนตรี	๑

ทิพยพิมาน	๑	ทิพยสมบัติ	๑	ทิพยโสด	๑
ทิศ	๓	ทิศา	๑	ที	๗๔
ทีนี้	๒	ทีเคี้ยว	๒	ทีแรก	๒
ทีละน้อย	๗	ทีหนึ่ง	๑	ที	๗๕
ทีกัน	๑	ทีนี้	๑	ทีรม	๑
ทีราบ	๑	ทีต้องการ	๑	ทีเห็น	๑
ทีอยู่	๑	ทีบ	๓	ทีบกว่า	๒
ทุก	๗๕	ทุก ๆ	๕	ทุกข	๑๓
ทุกวัน	๑	ทุกวันนี้	๑	ทุกที	๑
ทุกแผ่น	๑	ทุกประการ	๗	ทุกฤ	๑
ทุง	๑	ทุงโล่ง	๑	ทุด	๒
ทุน	๓	ทุนรอน	๑	ทูป	๑
ทูล	๒๒				
เท	๑๔	เทลง	๑	เทพ	๖
เทพยดา	๘	เทพไท	๔	เทพบาลี	๑
เทพนิกร	๑	เทวี	๑	เทวา	๒
เทวรักษ์	๑	เทวัญ	๒๐	เทวัญชา	๒
เทวราช	๑	เทศ	๒	เทศกาล	๑
เทศบาล	๑	เทศบัญญัติ	๑	เทอร์โมมิเตอร์	๑
เท่า	๓๕	เท่ากัน	๕	เท่ากับ	๒๑
เท่านี้	๑	เท่านั้น	๒๐	เท่าที่	๑
เท่าใด	๑	เท่าไร	๑	เท่าไหน	๑
เท่า	๑๐	เทเวช	๕	เที่ยง	๖
เที่ยงตรง	๑	เทียน	๗	เทียนไข	๕
เทียบ	๓	เทียบกึ่ง	๑	เทิด	๑
เทียบว	๒	เทียบ	๑๐	เทียม	๓
เทียมทัน	๑	เทียมบาเทียมไหล	๑	เทียมหน้า	๑

แท	๑๑	แทง	๑๔	แท่ง	๑
แทง	๑๑	แทน	๒๕	แทนที่	๒๕
แทน	๒	แทบ	๒	แทรง	๑๐
โทรคมนาคม	๓	โทรทัศน์	๗	โทรศัพท์	๑
โทษ	๑๔	โทษา	๑	โทษานุโทษ	๑
ไท	๑	ไทย	๒๒	ไทยทาน	๑
ไทร	๑	ไทรอส	๑	ไทพอยค์	๑
ทง	๒	ทณี	๒	ทรม	๒
ทรรม	๓	ทรรมชาติ	๔	ทรรมคา	๕
ทรรมเถียร	๑	ทรรมบุญ	๑	ทรรมเนียม	๓
ทรรมบุทธิ์	๒				
๑ ธาตุ	๒๕	ธานี	๑	ธาร	๒
ธันวาคม	๑	ฐิ	๑	ธอ	๗๐
โธ	๑				
นก	๔	นคเวศ	๒	นงลักษณ์	๒
นที	๒	นบ	๔	นบนอบ	๑
นภา	๑	นม	๕	นรก	๒
นวก	๑	นวล	๑	นอก	๒๒
นอกจาก	๗๗	นอกจากนี้	๔	นอกนั้น	๑
น้อง	๓	นองเนื่อง	๑	นอน	๒๗
น้อม	๕	น้อย	๒๗	น้อยใจ	๒
น้อยเนื้อต่ำใจ	๑				
นะ	๑	นัก	๒๕	นักเรียน	๒๒
นักวิทยาศาสตร์	๑๑	นั่ง	๑๑	นัก	๑
นักหมาย	๑	นั้น	๔	นั้นแหละ	๑
นั่นเอง	๑	นั้น	๓๒๗	นับ	๒๕
นับถือ	๑	นัยนา	๑	นัยน์ตา	๑

นา	๓	น้ำ	๑๑	นาค	๑
นาคี	๑	นาง	๑๖	นาคา	๒
น่าน	๒๓	นานา	๑	นาม	๓
นาย	๒๕	นายกอง	๔	นายทัพ	๔
นายทหาร	๑	นารายณ์	๑	นาฬิกา	๔
น้ำ	๒๒	น้ำพา	๑	น้ำ	๒๓๒
น้ำแข็ง	๑๔	น้ำเชื่อม	๒	น้ำตา	๓
น้ำตาล	๑๐	น้ำทะเล	๑	น้ำปูนใส	๓
น้ำมัน	๑๒	น้ำมันก๊าด	๑	น้ำมันเบนซิน	๒
น้ำพุ	๔	น้ำย่อย	๑	น้ำลาย	๕
น้ำหมัก	๓๖	น้ำเหลือง	๑		
นิคม	๑	นิคมพจน์	๑	นั่ง	๑๕
นิจ	๑	นิจลิน	๑	นิก	๓
นิทาน	๒	นิมิต	๑	นิยม	๑๕
นิราภัย	๑	นิราศ	๑	นิวเคลียร์	๓
นิว	๔๓	นิวมี	๒	นิสัย	๘
นี่	๘	นี่แน่	๒	นี้	๓๐๖
นีก	๖	นีกถึง	๑		
นุ่ง	๑	นูน	๑๔		
เนตร	๒	เน้น	๑	เนย	๔
เนรมิต	๑	เนา	๒	เนาวรัตน์	๑
เนา	๕	เนินเขา	๒	เนินช้า	๑
เนื้อ	๑๐	เนื้อความ	๑	เนื้อที่	๓
เนื่อง	๔	เนื่อง	๓	เนื่องจาก	๑
แน	๑๓	แนใจ	๑	แนนอน	๘
แนน	๓	แนว	๖	แนะนำ	๒
โน้น	๘	โน้ม	๔	โน้มน้าว	๑๕

ใน	๔๔๐	ในที่สุค	๑	ในนั้น	๑
ในหลวง	๑	ในโครเจน	๕		
บ	๓	บก	๒	บกพร้อม	๒
บท	๓	บทจร	๓	บทที่	๑
บทมลาย	๑	บน	๓๑	บนบวง	๑
บม	๑	บริกรรม	๑	บริจาริกา	๑
บริบูรณ์	๒	บริโลก	๒	บริวาร	๕
บริเวณ	๒๓	บริษัท	๒	บรมนาถ	๑
บรมนาถา	๑	บรมสุข	๑	บรรจบ	๒
บรรจุ	๓	บรรณาการ	๒	บรรคา	๓
บรรทัด	๑๓	บรรทุก	๓	บรรเทา	๒
บรรพต	๑	บรรพคา	๒	บรรยาการ	๓
บรรลัย	๑๑	บรรทุ	๑	บ้าน	๕
บวบ	๑	บวม	๑	บอ	๓
บอก	๕๒	บอบบาง	๑	บอย	๑๐
บอย ๆ	๔	บอลสูง	๔		
บัคเตรี	๓	บัง	๓	บังเกิด	๑
บังคับ	๒	บังคม	๑๓	บังเหียน	๑
บังอาจ	๑	บังเอิญ	๑	บังอร	๑
บัญชา	๒	บัญชาติ	๒	บัค	๒
บัคกริ	๔	บัคนี้	๔๔	บัคนี้	๓๑
บัค	๒	บัคกาล	๑	บัคเหิง	๒
บัคลังก	๒				
บา	๒	บา	๓	บาง	๒๑
บางเขน	๑	บางคน	๑	บางชนิด	๑
บางที่	๓	บางอย่าง	๑๔	บ้าง	๔๑
บาญชี	๑	บาก	๒	บากทะยัก	๓

บากแผล	๒	บากผาง	๑	บาท	๑๓
บาทา	๖	บาทยุคล	๑	บาทหงส์	๑
บาน	๓	บ้าน	๕๓	บ้านนา	๑
บ้านเรือน	๑	บาป	๑	บาปกรรม	๑
บาย	๒	बारอมิเตอร์	๑๐	บ่าว	๒
บำเพ็ญ	๑	บำรุง	๑๕	บำเรอ	๒
บำเหน็จ	๒				
บิณฑ์	๑	บิก	๑	บิกเบือน	๑
บิกร	๑	บิกา	๘	บิน	๓
บืท	๑	บีบ	๒		
บุก	๒	บุคลิก	๑	บุญ	๑๒
บุตร	๑๑	บุตรหลาน	๑	บุบ	๑
บุณ	๑	บุราณกรรม	๒	บุรุษ	๑
บุรี	๑	บุหรี	๒		
บู	๑	บูชา	๔	บุกเนา	๓
เบญจบรรพต	๑	เบญจคีรีนทร	๑	เบน	๒
เบนซิน	๑	เบา	๕	เบาะ	๑
เบิก	๓	เบิกขาน	๑	เบิ่ง	๑
เบี่ยง	๑	เบี่ยงบาย	๑	เบียร์	๑
เบื้อ	๒	เบื้อหน่าย	๑	เบื่อง	๒
เบื่องบน	๑	เบื่องหน้า	๑	เบือน	๑
แบก	๑	แบง	๑๕	แบ่งกัน	๑
แบงเบา	๑	แบคเตอร์	๒	แบน	๒
แบบ	๒๓	แบบบาง	๑	แบบพิมพ์	๑
ใบ	๕๕	ใบทอง	๔	ใบพิค	๒
ใบแมงลัก	๑	ใบไม้	๔	ใบหญ้า	๒
โใบ	๒	โใบก	๔	โใบราณ	๘

โบราณกรรม	๑	โบสถ์	๑		
ปก	๒	ปกครอง	๑	ปกคลุม	๑
ปกติ	๑๒	ปฏิกรณ์ปริมาณ	๔	ปฏิญาณ	๒
ปฏิบัติ	๑๒	ปน	๕	ปน	๒
ปนเป	๒	ปนเป	๓	ปรกติ	๑๕
ปรน	๑	ปรมาณู	๕	ปริมาณ	๕
ปริมาตร	๒๔	ปรอ	๑	ปรองคอง	๑
ปรอท	๑๑	ประ	๒	ประภาค	๑
ประกอบ	๓๔	ประกาย	๕	ประการ	๒๗
ประกาศ	๔	ประคณ	๑	ประคณประคอง	๑
ประจักษ์	๔	ประจัญ	๕	ประจัญ	๕
ประจัญบาน	๔	ประจันตประเทศ	๑	ประจัน	๑
ประจำ	๑๐	ประจำตัว	๑	ประจุ	๑
ประชา	๖	ประชากร	๑	ประชาชน	๔
ประชาธิ ๒	๗	ประชาราชฎ	๑	ประชุม	๑
ประณต	๔	ประคณ	๗	ประจุ	๔
ประเคียว	๕	ประคณ	๔	ประณม	๒
ประณพยาบาล	๒	ประทณ	๑	ประทัก	๒
ประทับ	๒	ประทาน	๕	ประเทศ	๑๔
ประเทือง	๑	ประธาน	๑	ประธานาธิบตี	๑
ประณม	๑	ประปา	๑	ประพดติ	๑
ประเพณี	๒	ประภาษ	๓	ประเทท	๕
ประมง	๑	ประมวล	๑	ประมาณ	๓๕
ประมาท	๔	ประยูร	๑	ประโยค	๔
ประโยชน์	๓๔	ประลอง	๑	ประลองยุทธ	๓
ประลัย	๑	ประวิง	๑	ประเวศ	๑
ประสงค	๔	ประสย	๕	ประสม	๑

ประสา	๑	ประสาท	๒	ประสาน	๑
ประสิทธิ์	๑	ประเสริฐ	๔	ประหนึ่ง	๒
ประหม่า	๒	ประหยัด	๒	ประหลาด	๓
ประหมั่น	๑	ประหาร	๓	ปรับ	๒
ปรับปรุง	๔	ปรับปราบ	๑	ปรากฏ	๔
ปรากฏการณ์	๒	ปรากฏ	๒	ราษฎร์	๑
ปราบ	๓	ปราศ	๓	ปราน	๑
ปรานี	๒	ปราบ	๗	ปราบปราม	๒
ปราม	๑	ปราโมทย์	๑	ปรายตา	๒
ปรารภ	๑๒	ปรารภ	๑	ปราศจาก	๔
ปราศรัย	๒	ปราสาท	๒	ปรีชา	๖
ปรีชา	๕	ปรีक्षा	๑๓	ปรุง	๒
ปลกเปลี่ย	๑	ปลง	๑	ปลด	๑
ปลอด	๑	ปลอดภัย	๑๐	ปลอบ	๑
ปลอย	๒๕	ปล้น	๑	ปละปลอย	๑
ปลีก	๑	ปลา	๑๘	ปลา	๒๕
ปลายมือ	๑	ปลายแขน	๑	ปล้น	๒
ปลิว	๓	ปลื้ม	๑	ปลุก	๑
ปลุกใจ	๑	ปลุก	๗๐	ปลุกฝัง	๒
ปลัก	๖	ปลักมิตร	๑	ปลักบัน	๓
ปัญญา	๑๒	ปัญญา	๔	ปลัด	๕
ปลัด	๒	ปล้น	๑	ปล้น	๓
ปลัด	๗				
ปะ	๑๐	ปะทะ	๓	ปะปน	๕
ปา	๒	ปา	๒๗	ปา	๒๑
ปาก	๓๖	ปากกา	๑	ปากน้ำ	๓
ปาน	๔	ปานกลาง	๑	ปานนี้	๑

ป่าย	๑	ป่าว	๑	ป่าวประกาศ	๑
ป่าวร้อง	๑				
ปึก	๔	ปิ่น	๒	ปี	๒๒
ปึก	๒๒	ปิ่น	๑	ปีน	๑
ปิง	๑	ปิงปิง	๑	ปิ่น	๕
ปุ่น	๑	ปุ้ย	๖	ปุโรหิต	๑
ปู	๒	ปู่	๓	ปู่ครู	๑
ปูชนียสถาน	๑	ปุ่น	๑	ปุ่นขาว	๑
ปุ่นแดง	๑				
เป็น	๓๓๓	เป็นต้น	๕	เป็นลม	๑
เบิก	๑	เปรมปรีดิ์	๑	เปรมปรี	๒
เปล่ง	๑	เปลว	๓	เป่า	๑๑
เปราะ	๑	เปล้า	๔	เบิก	๕
เปรี้ยว	๒	เปรี้ยบ	๔	เปรี้ยบเพี้ยบ	๖
เปรียว	๒	เปรี้ยว	๒	เปรี้ยะ	๒
เปียก	๒	เปรื่อง	๑	เปลี่ยน	๒๐
เปลี่ยนแปลง	๔	เปลือก	๓	เปลือกโลก	๑
เปลือง	๑	เปลือย	๑	แบ่ง	๓
แปด	๑	แปรปรวน	๒	แป้น	๑
แป้น	๑	แป้นแปร	๑	แปล	๔
แปลก	๖	แปลกปน	๑	แปลง	๑๔
แป้น	๑				
โปก	๒	โป่ง	๑	โปรแทรกเตอร์	๔
โปรง	๓	โปรท	๑๒	โปรคา	๑
โปรคปรวน	๒	โปรทิน	๑๑	โปรยปราย	๑
ไป	๓๐๖	ไปไ้	๖		
ผก	๒	ผง	๒	ผงกลี	๑

ผจญ	๑	ผณี	๒	ผม	๕
ผยอง	๑	ผล	๕๕	ผลกี	๒
ผโล	๒	ผลัก	๑	ผลัก	๑
ผลาญ	๓	ผลิต	๓	ผลิตผล	๑
ผวา	๑	ผสม	๕๑	ผสมกัน	๑
ผองแผ้ว	๑	ผองไต่	๑	ผอนัน	๒๐
ผอนแรง	๑				
ผะผาว	๑				
ผัก	๓	ผัง	๑	ผัน	๔
ผันผาย	๒	ผัว	๑		
ผา	๒	ผา	๔	ผาง	๒
ผาค	๒	ผาคแผลง	๒	ผาคโชน	๒
ผาเข้ทิด	๒	ผาหม	๓	ผาหมาก	๑
ผาน	๒๑				
ผิก	๓๔	ผิกพลาก	๑	ผิว	๖
ผิวะ	๑	ผิวโลก	๑	ผิวหนัง	๒๕
ผี	๒	ผีเลื้อ	๑		
ผึง	๒	ผึง	๑	ผึงแกด	๑
ผีนผา	๓				
ผู	๒	ผูก	๒	ผูกผาค	๑
ผูก	๑๒	ผูกพัน	๑	ผูกมัด	๑
ผู	๕๓	ผูคน	๑	ผูคุม	๑
ผูเจ็บป่วย	๑	ผูเกี่ยว	๑	ผูไค	๑๓
ผูทรงฤทธิ์	๑	ผูนั้น	๑	ผูประคิษฐ์	๑
ผูร้าย	๑	ผูหญิง	๒	ผูใหญ่	๒๔
ผเา	๔	ผเา	๑	ผเาพันธุ	๑
ผลล	๒	ผลญ	๒	ผเณ	๕

เผ็ด	๑	เผาไหม้	๓	เผยแพร	๑
เผาผลาญ	๑	เดิน ๆ	๑	เดิน โผน	๑
เผือก	๑				
แผ่	๒	แผด	๑	แผน	๑
แผ่น	๑๘	แผ่นที่	๑	แผ่นกิน	๔
แผ่นพลาสติก	๑	แผ่นหนัง	๑	แผ่นยาง	๑๕
แผ้ว	๑	แผล	๒	แผลง	๒
แผลงฤทธิ์	๑				
โผน	๑๑	โพล่	๒		
ไผ่	๑				
ฝน	๔				
ฝัก	๑	ฝั้	๔	ฝั้	๒
ฝัก	๑	ฝั้	๒		
ฝ่า	๑	ฝ่าก	๒	ฝ่าค	๑
ฝ่าเท้า	๑	ฝ่ามือ	๒	ฝ่าย	๓๐
ฝ่าละมี	๑				
ฝั้	๑	ฝั้เท้า	๑	ฝั้พระหัตถ์	๑
ฝั้มือ	๑๑				
ฝั้ปรี้อ	๒	ฝั้ฝน	๑	ฝั้หัก	๑
ฝั้	๒				
ฝั้	๒	ฝั้แต่	๓		
ฝั้	๑	ฝั้ผัน	๑		
พก	๑	พง	๔	พงศ์	๑
พญา	๒	พณ	๑	พณ	๑๔
พนัก	๑	พนักงาน	๔	พนาลัย	๑
พนาวัน	๔	พนาเวศ	๒	พบ	๒๑
พบเข้า	๑	พยักหน้า	๑	พยัคฆ์	๑

พยากธ	๔	พยาบาล	๔	พยายาม	๑๒
พยุง	๓	พยุหเสนา	๔	พยัญชนะ	๑
พร	๓	พรรณ	๑	พรรณนา	๓
พรรษา	๑	พร้อม	๓๕	พร้อมกัน	๕
พร้อมพริก	๑	พรหมเมศ	๒	พรหมศร	๑
พริ้งพร้อม	๑	พริ้น	๑๓	พริ้ว	๒
พราก	๑	พริ้ว	๒	พริก	๓
พริ้งพราย	๑	พริบ	๑	พริบดา	๓
พริ้งนี้	๔	พฤทธิแรง	๑	พฤชามาศย์	๒
พระ	๗๕	พระกาย	๑	พระกาฬ	๓
พระขรรค์	๔	พระคุณ	๔	พระจักรี	๑
พระจักรี	๔	พระจุมพล	๑	พระเจ้า	๔๑
พระเจ้าแก้วมณี	๓	พระเจ้าพี่	๑	พระเจ้าอยู่หัว	๒
พระชันษา	๑	พระคำวี่	๕	พระเคอ	๓
พระศรี	๑	พระศรีสุวรรณ	๑	พระทัย	๒๑
พระที่นั่ง	๓	พระทรงญาณ	๑	พระทูลกระหม่อม	๑
พระทรงธรรม	๑	พระทรงธรรม	๑	พระทรงยศ	๑
พระนคร	๑๒	พระน้อง	๑	พระนากย	๑
พระนารายณ์	๓	พระเนตร	๑	พระบรม	๔
พระบรมจักรี	๑	พระบาท	๑	พระเป็นเจ้า	๑
พระผู้ทรงภพไคร	๑	พระพักตร์	๒	พระพาย	๕
พระมหากษัตริย์	๔	พระเมรุ	๑	พระแม่เจ้า	๑
พระยศ	๑	พระยา	๓๑	พระยายม	๑
พระร่มเกล้า	๑	พระร่มโพธิ์	๑	พระร่มโพธิ์ทอง	๒
พระราชาหนค	๒	พระราชาคำเนิน	๑	พระราชทาน	๑๔
พระราชาธิกา	๑	พระราชาประสงค์	๑	พระราชาวงศ์จักรี	๑
พระราชาสานส์	๒๒	พระราชาโองการ	๑	พระราชาโอรส	๑

พระลักษมี	๑	พระวิคก	๒	พระวิสูตร	๑
พระเวท	๓	พระศาลหลวง	๑	พระสงฆ์	๑
พระสมณภูวนาถ	๒	พระสมณภูยาน	๒	พระสุริยฉาน	๒
พระแสง	๔	พระแสงขรรค์	๑	พระหริรักษ์	๑
พระหัตถ์	๒	พระองค์	๕๐	พระอภิธรรม	๑
พระอิศวร	๒	พระอิศโรจिरาช	๑	พระอิศรา	๑
พระอุมา	๑	พราน	๑	พรายน้ำ	๑
พระวศพราก	๑	พรหม	๔	พฤษภี	๑
พล	๑๔	พลเรือน	๑	พลบุตร	๑
พลบ	๑	พลค่า	๑	พลอก	๑
พลอย	๒	พลึง	๑	พลึงงาน	๓๔
พลึง	๑	พลึง	๒	พลัน	๓
พลับพล	๔	พลากร	๒	พลาถ	๓
พลาถพลึง	๑	พลาถ	๒๔	พลาย	๕๖
พลิก	๑	พลี	๑	พลุกพล่าน	๒
พลึง	๑	พลึงพลาน	๒	พลูไคเนียม	๑
พลาสติก	๔	พวก	๒๓	พวกพอง	๑
พวงพี	๑	พสุธา	๔	พอ	๑๒๑
พอกกร	๔	พอใจ	๒	พอกี้	๑๐
พอ	๓๐	พอบาน	๑	พอ	๑
พอง	๑	พอง	๑		
พะเนิน	๑	พะวง	๑		
พิก	๑๔	พิกตร์	๔	พิกนอน	๑
พึง	๔	พึงพาน	๑	พิก	๑๒
พิกพา	๑	พิกพาน	๑	พิกวี	๑
พับ	๑๑	พันนาการ	๒	พันธุ	๑๔๑
พับ	๒	พิลวัน	๔	พิสกี	๑

พา	๓๘	พากัน	๒	พาชี	๑
พากระเพียร	๑	พา ^๑ ง ^๑ พัน	๑	พา ^๑ ค ^๑ อ ^๑ น	๑
พา ^๑ ที	๓	พา ^๑ น	๕	พา ^๑ น ^๑ ร ^๑ น ^๑ ท ^๑ ร์	๒
พา ^๑ ย	๒	พา ^๑ ย	๒	พา ^๑ ย ^๑ แพ ^๑	๓
พา ^๑ ย	๓	พา ^๑ ร ^๑ า	๓	พา ^๑ ล	๕
พา ^๑ ล ^๑ ร ^๑ า ^๑ ช	๑	พา ^๑ หะ	๒		
พิ ^๑ ก ^๑ ล	๔	พิ ^๑ ก ^๑ ล	๒	พิ ^๑ เ ^๑ ร ^๑ า ^๑ ะ ^๑ ห ^๑	๓
พิ ^๑ ฆ ^๑ า ^๑ ค	๒	พิ ^๑ จ ^๑ า ^๑ ร ^๑ า ^๑ น ^๑ า	๑	พิ ^๑ ช ^๑ ย ^๑ ส ^๑ ง ^๑ ค ^๑ ร ^๑ า ^๑ ม	๒
พิ ^๑ ณ	๑	พิ ^๑ ท ^๑ ก ^๑ ษ์	๑	พิ ^๑ นิ ^๑ จ	๑
พิ ^๑ บ ^๑ ค ^๑ ิ	๑	พิ ^๑ พิ ^๑ ธ ^๑ ร ^๑ ั ^๑ ธ ^๑ เ ^๑ ท ^๑	๑	พิ ^๑ ม ^๑ พ ^๑	๒
พิ ^๑ โร ^๑ ธ	๑	พิ ^๑ ส ^๑ ก	๑	พิ ^๑ ศ	๑
พิ ^๑ ศ ^๑ ก ^๑ า ^๑ ร	๑	พิ ^๑ ศ ^๑ ว ^๑ ง	๑	พิ ^๑ ศ ^๑ ว ^๑ า ^๑ ส	๑
พิ ^๑ เศ ^๑ ษ	๔	พิ ^๑ ษ	๔	พิ ^๑ สุ ^๑ จ ^๑ น์	๑
พิ ^๑	๘	พิ ^๑ น ^๑ อ ^๑ ง	๑		
พิ ^๑ ง	๒	พิ ^๑ ง	๘	พิ ^๑ ง ^๑ พา	๑
พิ ^๑ ช	๘๕	พิ ^๑ ช ^๑ พัน ^๑ ธุ์	๒๔	พิ ^๑ น	๒๑
พิ ^๑ น ^๑ ค ^๑ ิ ^๑ น	๑๒	พิ ^๑ น ^๑ ที่	๕๕	พิ ^๑ น ^๑ เม ^๑ ือ ^๑ ง	๑
พ ^๑ ง	๑	พ ^๑ ง ^๑ ก ^๑ ร ^๑ า ^๑ น	๑	พ ^๑ ง	๘
พ ^๑ ท ^๑ ธ ^๑ ร ^๑ ัก ^๑ ษ ^๑ า	๑	พ ^๑ ท ^๑ ธ ^๑ ศ ^๑ า ^๑ ส ^๑ น ^๑ า	๑	พ ^๑ ท ^๑ โ ^๑ ธ	๑
พ ^๑ ก	๒๘	พ ^๑ ก ^๑ จ ^๑ า	๒		
เพ ^๑ ชร	๑๔	เพ ^๑ ก ^๑ า ^๑ น	๒	เพ ^๑ ็ ^๑ ค ^๑ ทุ ^๑ ล	๕
เพ ^๑ ล ^๑ ง	๕๕	เพ ^๑ ล ^๑ ง ^๑ ท ^๑ ว ^๑ น	๓	เพ ^๑ ล ^๑ ิง	๓
เพ ^๑ ล ^๑ ิง ^๑ ก ^๑ ร ^๑ ค	๑	เพ ^๑ ล ^๑ ิ ^๑ น	๑	เพ ^๑ น ^๑ พ ^๑ า ^๑ น	๑
เพ ^๑ อ	๔	เพ ^๑ อ ^๑ เจ ^๑ อ	๑	เพ ^๑ ศ	๒
เพ ^๑ ร ^๑ า	๒	เพ ^๑ ร ^๑ า ^๑ พ ^๑ ริ ^๑ ง	๑	เพ ^๑ าะ	๓
เพ ^๑ าะ ^๑ ปล ^๑ ุก	๑	เพ ^๑ ระ	๕๒	เพ ^๑ ระ ^๑ ว ^๑ า	๓
เพ ^๑ ลา	๑	เพ ^๑ ็ก	๕	เพ ^๑ ็ก ^๑ เ ^๑ น ^๑ ย	๔

เพ็ญ	๔	เพ็ญ	๕	เพี้ยกวน	๑
เพ็ญ	๕๑	เพ็ญใจ		เพ็ญพอ	๒
เพียร	๕	เพื่องพลา	๑	เพื่อ	๕๐
เพื่อให้	๑๒	เพื่อน	๑๔	เพื่อนบ้าน	๑
เพื่อนผู้	๒	แพ	๑๓	แพง	๕
แพงมาก	๑	แพทย์	๑๒	แพร	๕
แพร	๑๓	แพรวพราว	๑	แพรหลาย	๑
แพลดฟอร์ม	๒				
โพลง	๒	ไพ	๔	ไพ	๑
ไพ	๑๔	ไพพล	๔	ไพฟ้า	๓
ไพรี	๑	ไพสณฑ์	๒	ไพล์	๑
พักช้า	๑	พอนพัน	๑	พอนรำ	๕
พัน	๓๕	พัน	๓๐	พันฟาด	๑
พันเพื่อน	๑				
ฟ้า	๑๑	ฟ้ากะนอง	๕	ฟ้าดา	๓
ฟ้าฟาด	๑	ฟ้าร้อง	๒	ฟ้าแลบ	๔
ฟาก	๑	ฟากฟ้า	๑	ฟาด	๕
ฟาดพัน	๑				
ฟิวส์	๑				
พัน	๒	พัน	๓	พันขึ้น	๔
ฟุตบอล	๑๐	ฟุตบอล	๑		
แพง	๑				
ไฟ	๒๔	ไฟกัลป์	๑	ไฟฟ้า	๔๑
ภมร	๑	ภรรยา	๒		
ภัย	๑๐				
ภาค	๔	ภาคเรียน	๑	ภาชนะ	๕
ภาพ	๖	ภาพ	๕	ภายนอก	๕

ภายใน	๑๑	ภายหลัง	๑๐	ภาวะ	๑
ภาวนา	๒	ภาษา	๒		
ภิญโญ	๑	ภิรมย์	๑		
ภูมรี	๑	ภูเข	๑	ภูฐาน	๒
ภูวนาถ	๐	ภูโนย	๑		
มงกุฎ	๑	มงคล	๕	มณี	๑
มก	๑	มณุษย์	๓๓	มณุษย์อวกาศ	๓
มนตร์	๕	มรณา	๒	มฤติ	๑
ม้วน	๔	ม้วย	๓	มหรสพ	๓
มัทศจรรย์	๑	มหา	๘	มหาประเทศ	๑
มหาสมุทร	๒	มหาอำนาจ	๑	มหาอุปราชา	๕
มหิงส์	๑	มหิงสา	๓	มัทรี	๑
มเหสี	๑	มอง	๒๐	มอญ	๒
มอญ	๕	มอริ่ง	๒		
มะเขือ	๒	มะพร้าว	๒	มะม่วง	๒
มะเร็ง	๑	มะละกอ	๑		
มัก	๓๔	มักาย	๓	มังกร	๒
มังกรห้าเล็บ	๑	มั่งคั่ง	๒	มัก	๑
มัน	๓๕	มัน	๕๕	มันคง	๓
มัว	๒	มัวหมอง	๒	มัว	๒
มา	๔๒๕	ม้า	๓๕	ม้าไ้	๑
ม้าศน์	๑	ม้าทรง	๑	ม้านั่ง	๒
มาก	๔๒	มากกว่า	๔	มากขึ้น	๕
มากมาย	๑๕	มาก	๑	मात्र	๒
มาตรฐาน	๑	มาตรฐาน	๒	มาตรฐาน	๕
มาตรา	๒	มาตราส่วน	๑๑	มาน	๑
มานะ	๒	มาน้ำ	๒	มาร	๑

มารคา	๕	มารยาท	๓	มารีเนอร์	๒
มาลัย	๑	มาลาเวีย	๑	มาลี	๓
มิ	๓๖	มิกง	๑	มิโซ	๓
มิดี	๑	มิไก	๓๑	มิโตะ	๕
มิพัน	๑	มิพัง	๑	มิมา	๑
มิฉะนั้น	๕	มิวางใจ	๒	มิเอา	๑
มิ่ง	๓	มิ่งเมือง	๒	มิลลิกรัม	๑
มิด	๒	มี	๕๕๒	มิก	๕
มิ่ง	๑๐	มิด	๔	มิกมัน	๓
มือ	๔๔	มื่อ	๒		
เมฆ	๑๑	เมตตา	๓	เมเตร	๔
เมตริก	๔	เมษายน	๑	เม็ค	๒
เมฆ	๒	เมาลี	๑	เมีย	๑๒
เมล็ด	๒๓	เมื่อ	๑๕๔	เมื่อใด	๒
เมื่อนั้น	๑๑	เมื่อไร	๓	เมื่อใด	๑
เมือง	๔๔	เมืองทอง	๔	เมืองแมน	๒
เมื่อย	๑	เมื่อยล้า	๑		
แม่	๒๒	แม่น้ำ	๑๐	แม่บ้าน	๔
แม่	๒๔	แม่แก่	๑	แม่ว่า	๑
แม่น	๑	แม่น	๔	แม่นมาตร์	๑
แมลง	๕๕	แมลงภู่	๑	แมลงวัน	๕
แมลงสาบ	๒	แมว	๑		
ไม้	๔๔๓	ไม้โซ่	๑๐	ไม้ไค้	๑๑
ไม่น่า	๓	ไม้สบาย	๑	ไมล์	๕
ไม้	๕๒	ไม้ซีกไฟ	๑	ไม้เท้า	๑
ไม้ดอก	๔	ไม้ยืนต้น	๑	ไม้แก่น	๑
ไม้เรียว	๑	ไม้เลื้อย	๑	ไมตรี	๑

โม่งยาม	๑	โมรา	๑	โมเลกุล	๒๐
โมหะ	๑	โมหัสฏ	๑		
ยก	๕๕	ยกทัพ	๔	ยกย่อง	๑
ยงโย	๑	ย่น	๒	ยนต์	๓
ยม	๑	ยมราช	๒	ยศ	๕
ยศดาบรกราศักดิ์	๒	ยศศักดิ์	๑	ยอ	๒
ยอ	๒	ยอง	๒	ยอก	๑๒
ยอน	๒	ยอหอ	๒	ยอบ	๑
ยอม	๑๖	ยอม	๑๕	ยอย	๒
ยัก	๔	ยักษ์	๒	ยักษา	๑๑
ยักษ์	๓	ยั้ง	๑๐๕	ยั้งคง	๑
ยั้งยืน	๑	ยั้ง	๒	ยัน	๑
ยับ	๔	ยับยั้ง	๒	ยั่ว	๑
ยา	๓๔	ยา	๓	ยาก	๑๖
ยากจน	๑	ยาง	๒๐	ยาง	๓
ยางเบือง	๑	ยาตรา	๑	ยาน	๒
ยานอวกาศ	๖	ยาม	๔	ยามใจ	๑
ยาย	๑	ยาย	๒	ยาว	๓๓
ย่ำ	๑	ย่ำยี	๒		
ยั้ง	๑๓	ยั้ง	๓๔	ยั้งกว่า	๔
ยั้งขึ้น	๖	ยั้งนัก	๒	ยั้งใหญ่	๒
ยิน	๔	ยินคี่	๔	ยิม	๑
ยึก	๑	ยึกมัน	๒	ยึกเหนียว	๑
ยีน	๑๔	ยีนคำ	๑	ยีนยง	๒
ยีน	๖	ยึก	๒	ยีนยาว	๑
ยิม	๑				
ยุ	๒	ยุค	๕	ยุง	๑

บุ้ง	๓	บุ้ง	๑	บุค	๒
บุคมือ	๑	บุคิ	๑	บุคิธรรม	๑
บุพชนาการ	๒	บุเรเนียม	๕		
โยง	๑	โยน	๒	โยธา	๓
โยธาทัพ	๑	โยธาตุ	๑	โยโส	๑
โย	๑	โย	๒	โยไฟ	๑
รก	๗	รกชัญ	๒	รจนา	๑
รณบุพช	๑	รค	๑	รคชาค	๑
รณ	๑๒	รณไฟ	๓	รณ	๑
รณ	๒๑	รณกวน	๑	รณพุง	๑๐
รณวัน	๑	รณรา	๑	รณหลู	๑
รณ	๑	รณ	๓	รณเร็ว	๑๐
รณ	๑	รณ	๑	รณ	๑
รณรวม	๒	รณ	๑๐	รณ	๑๔
รณกัน	๑	รณกัน	๒	รณมือ	๒
รณ	๑๖	รณส	๑	รณ	๔
รณ	๑	รณ	๒๔	รณเท้า	๒
รณบอก	๑	รณป่าว	๑	รณรอย	๑
รณรับ	๑	รณไว	๑	รณไ้	๑๑
รณอุ	๑	รณค	๗	รณ	๑
รณ	๔๒	รณราญ	๕	รณแรม	๑
รณ	๔๑	รณย	๓	รณ	๑๕
รณหรือ	๑				
ระกำ	๒	ระคาง	๑	ระซัง	๔
ระงับ	๔	ระคับ	๒๔	ระทค	๑
ระบบ	๑๔	ระบอบ	๑	ระปาก	๑๓
ระบาย	๑๒	ระบิล	๑	ระปือ	๑

ระบุ	๔	ระเบียง	๑	ระเบิด	๑๑
ระเบียบ	๒	ระมัดระวัง	๑	ระยอ	๑
ระยะ	๒๐	ระลึก	๗	ระวัง	๒๗
ระวาง	๒	ระนอง	๑	ระส่ำระสาย	๒
ระหง	๒	ระหวาง	๒๔	ระเห็จ	๑
ระเหย	๗	ระอา	๔		
รัก	๔๕	รักใคร่	๑	รักเร่	๑
รักแร้	๒	รักษา	๕๒	รัง	๔
รังเกียจ	๒๑	รังแก	๑	รังไข่	๑
รังแทน	๑	รังรอ	๑	รังสรรค์	๕
รังสี	๑๑	รัชฎาประการ	๑	รัฐ	๑
รัฐบาล	๓	รัค	๓	รัคเอด	๑
รัตน	๑	รับ	๑	รับ	๑๐๓
รับใช้	๑	รับประทาน	๒๔	รับรอง	๗
รับรู้	๑	รับไว้	๑	รับส่ง	๗
รั้ว	๑	รั้ว	๔	รัศมี	๑๕
รา	๒	ราก	๓	ราคา	๗
ราศี	๑	ร่าง	๒	ร่างกาย	๒๒
รางวัด	๒	ราชา	๑	ราชการ	๔
ราชทูต	๒	ราชบรรณาการ	๕	ราษฎรอน	๒
ราก	๔	รากรี	๓	ราน	๒
ราน	๓	ราบ	๕	ราบคาบ	๑
ราพน	๓	ราย	๕	ร้าย	๔
ร้าย	๑๒	ร้ายกาจ	๑	รายงาน	๓
รายได้	๑	รายแรง	๒	รำเริง	๑
รำเรอ	๑	ราว	๒	รำวี	๓
ราษฎร	๓				

รำ	๒๕	รำ	๓	รำกาญ	๑
รำทวน	๔	รำไป	๑	รำรวย	๒
ริน	๓	ริม	๕	ริเริ่ม	๑
รินยา	๑	รี	๒	รี	๑
รีบ	๑๕	รีบเร่ง	๑	รีพล	๑
รือ	๑	รือเลย	๑		
ริงรุม	๑	รือ	๒	รือ	๒
ริน	๑	รินเริง	๒		
รุก	๓	รุ่ง	๒	รุ่งขึ้น	๑
รุ่งเช้า	๑	รุ่งรัง	๒	รุ่งเรือง	๔
รุ่งโรจน์	๑	รุก	๑	รุม	๑
รุ	๑๕	รุ	๕๒	รุจัก	๑๕
รุก	๑	รุบ	๕๖	รุปร่าง	๒
รุว่า	๑	รุลึก	๑๐	รุเห็น	๑
เรชา	๑	เรง	๔	เรงรัก	๑
เร่งรีบ	๑	เรงรอน	๑	เรญ	๕
เรเคียม	๑๓	เรรวน	๑	เร้ว	๓๑
เรา	๒๗๔	เรา	๑	เริง	๒
เริ่ม	๑	เริ่มตน	๕	เรียก	๕๒
เรียง	๓	เรียน	๓๓	เรียนรู้	๑
เรียบ	๒	เรียบร้อย	๕	เรียวแรง	๑
เรื่อ	๑๖	เรือกลไฟ	๑	เรื่อจ้าง	๒
เรื่อไฟ	๑	เรื่อ	๓	เรื่อง	๒
เรื่อง	๓๔	เรื่องราว	๑	เรื่องฤทธิ์	๒
เรื่องสี	๕	เรื่อน	๗	เรื่อนซาน	๑
เรื่อน	๒	เรื่อย	๕	เรื่อยไป	๑
เรื่อยรี	๑				

แ	๔	แ	๘	แ	๙๖
แ	๑	แ	๑	แ	๑๓
แ	๕	แ	๑	แ	๒
แ	๔	แ	๑	แ	๒
แ	๑	แ	๑๔	แ	๒
โร	๘๖	โร	๑๕	โร	๕
โร	๒	โร	๑	โร	๓๑
โร	๔	โร	๑	โร	๑
โร	๔	โร	๒	โร	๑๐
ฤ	๔	ฤ	๔	ฤ	๓
ฤ	๗	ฤ	๖	ฤ	๖
ฤ	๗	ฤ	๒	ฤ	๗
ฤ	๑				
ฤ	๘	ฤ	๔	ฤ	๑
ลง	๒๖๗	ลง	๑	ลง	๒
ลง	๗	ลง	๓๓	ลง	๑
ลง	๑๑	ลง	๑	ลง	๓๐
ลง	๗	ลง	๑	ลง	๑
ลง	๔	ลง	๑๐	ลง	๓
ลง	๒	ลง	๔	ลง	๒
ลง	๑๑	ลง	๑	ลง	๑
ลง	๑	ลง	๑	ลง	๑๓
ลง	๑	ลง	๑	ลง	๑
ลง	๕	ลง	๑		
ลง	๓๑	ลง	๑๑	ลง	๑
ลง	๑	ลง	๑๐	ลง	๑
ลง	๒	ลง	๓	ลง	๕

ลัก	๒	ลักปิดลักเปิด	๑	ลักณะ	๒๓
ลัก	๒	ลัก	๑		
ลา	๑๒	ลา	๒๒	ลา	๑
ลาก	๑๓	ลาก	๕	ลาก	๖
ลาก	๑	ลาน	๑	ลาน	๕
ลานนา	๑	ลาม	๒	ลาม	๕
ลาย	๗	ลายมือ	๑	ลาว	๗
ลำ	๕	ลำ	๑	ลำลอง	๒
ลำคืบ	๔	ลำคืบ	๒	ลำบาก	๔
ลำพอง	๑	ลำแม่น้ำ	๑	ลำไย	๑
ลำไส้	๒	ลำไส้ใหญ่	๑		
ลิง	๕	ลิง	๒	ลิง	๕
ลิลับ	๑	ลิลับ	๑		
ลิก	๕	ลิกซึ้ง	๑	ลีน	๑
ลิ้ม	๖	ลิ้มตัว	๑	ลิ้อ	๓
ลู	๑	ลูก	๑๐	ลูกสาม	๒
ลูกไหม	๑	ลูก	๑	ลูก	๒
ลูก	๗๘	ลูกจ้าง	๑	ลูกเด็กเล็กแดง	๑
ลูกดาล	๑	ลูกบาศก์	๕	ลูกโป่ง	๔
ลูกพะเบียง	๑	ลูกศรีย	๑	ลูกหิน	๒
ลูกนิค	๑	ลูม	๓		
เล็ก	๕๓	เล็ก ๆ	๖	เล็กน้อย	๕
เลข	๑๒	เล้ง	๑	เลนซ์	๒๖
เลน	๓๓	เลนส์	๑	เลน	๑
เลย์	๓๓	เลว	๒๘	เลา	๑๒
เลอะเลือน	๒	เลิก	๑๐	เลิกลม	๔
เลิศ	๒	เลี้ยง	๕๐	เลี้ยงผา	๓

เลี้ยง	๑	เลี้ยง	๓๐	เลี้ยงสัตว์	๓
เลี้ยง	๑๑	เลี้ยงกำเภา	๑	เลี้ยง	๓๓
เลี้ยง	๑				
แล	๕๑	แลเปลี่ยน	๑	แลง	๑
แลดู	๑	แลน	๖	แลว	๓๔๒
และ	๔๓๓	และแลว	๔		
โลก	๓๔	โลง	๑	โลก	๔
โลม	๑	โลมตา	๑	โลหะ	๒๐
โลหิต	๑๕				
โล	๒๐				
วากน	๒	วากเวียน	๑	วง	๖
วงกลม	๒๓	วงจร	๕	วงศ์	๑
วงศ์วาน	๑	วณ	๓	วนเวียน	๕
วนอุทยาน	๓	วรกาย	๑	วรา	๑
วรรณะ	๑	วองไว	๑๓	วอก	๑
วอควาย	๑	วอน	๑	วอสตอก	๑
วักขึ้น	๔	วัง	๔	วัชพืช	๑
วัณโรค	๓	วัค	๔๕	วัตุ	๕๔
วัน	๔๕	วันตาย	๑	วันทา	๒
วันที่	๔	วันนี้	๑	วันหนึ่ง	๒
วันหยุด	๑	วัน	๓	วัน	๒
วัน	๔	วันแดง	๑	วัน	๑
วา	๒	วา	๔๒๓	ว่าง	๒๐
ว่าง	๑๐	วางใจ	๒	วางวาย	๓
วาจา	๕	วาจาสิทธิ์	๑	วาม	๒
วานร	๑๔	วามวาม	๑	วาย	๕
วาย	๑	วายปราน	๓	วาย	๑

วายุบุตร	๘	วาว	๑	ว่าไร	๔
วาว	๑	วาว	๓	วาววับ	๑
วาสนา	๑				
ว้าง	๒๗	ว้างหัก	๑	วิจัย	๑
วิชา	๑๗	วิชาการ	๓	วิเชียร	๑
วิญญาน	๑	วิตก	๓	วิตามิน	๒๗
วิทยา	๓	วิทยามนต์	๑	วิทยาศาสตร์	๑๕
วิฑู	๑๔	วิธี	๓๕	วินัย	๒
วินาที	๓	วินาศ	๑	วิปริต	๑
วิมาน	๑	วิเศษ	๒	วิสัย	๑
วุฒิไกร	๖	วุ่น	๒	วุ่นแค้น	๑
วุ่นวาย	๕	วู่วาม	๓		
เวท	๑	เว่น	๒	เวไนยสัตว์	๑
เวร	๑	เวลา	๗๖	เวอร์เนีย	๕
เว้า	๗	เวียงชัย	๑	เวียน	๓
แวน	๗	แวนใจ	๑	แะเวียน	๑
โวหาร	๑	ไวว่อง	๓	ไว้	๒๐๑
ศพ	๒	ศร	๑	ศรีสิทธิ์	๑
ศรี	๑๐	ศรีเพ็ญ	๑		
ศักดิ์	๒	ศักดา	๗	ศักดิ์ศรี	๑
ศักดิ์สิทธิ์	๒	ศัตรู	๗		
ศาตรา	๑	ศานต์	๑	ศาล	๑
ศาลา	๔	ศาสน์	๒	ศาสนา	๑๗
ศิลา	๓	ศิลปศาสตร์	๑	ศิษย์	๒
ศิระ	๑๖	ศีล	๑๒	ศีลธรรม	๕
ศึก	๑๔	ศึกษา	๑๑		
สุภฤกษ์	๑	ศูนย์	๖	ศูนย์กลาง	๖

เสวรา	๑	เสวราใจ	๑	เศียร	๖
เศวษฐี	๑	เศษ	๒๗	เศษฐกิจ	๑
โสภ	๑	โสภ	๑	โสภเสวรา	๓
สภปรก	๖	สภัก	๓	สภัก	๑
สง	๕๐	สงคราม	๑๔	สงบ	๒
สงวน	๑๑	สงสัย	๑๒	สงสาร	๖
สง่า	๕	สภ	๑๐	สภขึ้น	๒
สควก	๔	สภ	๗	สภางค์	๕
สภรี	๔	สภาน	๒๐	สภานะ	๗
สภานี	๒	สภานที่	๒๐	สภานนิก	๑
สภิตี	๓	สน	๒	สนใจ	๑๐
สนอง	๒	สนั่น	๑	สนับสนุน	๑
สนาม	๕	สนิ	๖	สนิสนม	๑
สนิม	๖	สนุก	๒	สบ	๓
สบประมาท	๑	สบาย	๕	สบริง	๒
สบุหมัก	๑	สภภาพ	๔	สภ	๔
สภ	๓	สภควร	๑๖	สภคะเน	๔
สภจร	๑	สภนที่พรหมณ์	๑	สภคูลย์	๑
สภเค็จ	๑	สภเค็จพระบรมราชินีนาถ	๑	สภถวิล	๑
สภที่	๑	สภบัตติ	๗	สภบุรณ	๕
สภประกอบ	๑	สภประคิ	๑	สภอง	๒
สภัน	๒	สภัย	๔	สภัยโบราณ	๑
สภาคม	๑	สภำเสมอ	๓	สภุก	๑
สภรโสริย	๕	สภรวม	๑	สภวล	๑
สภ้อย	๒	สภะ	๔	สภ้าง	๑๔
สภ้างสภรค์	๑	สภูป	๔	สภค	๑
สภ	๓	สภัก	๓	สภับ	๑

สละ	๒	สลาย		สลึง	๑
สวก	๓	สวกพระอภิธรรม		สวณ	๘
ส่วนทาง	๑	ส่วน	๘	ส่วนตัว	๒
ส่วนมาก	๑	ส่วนรวม	๒	สวม	๒
สวม	๑๓	สวย	๓	สวรศักดิ์	๑
สวรศักดิ์	๑	สว่าง	๘	สวาท	๑
สวัช	๑	สสาร	๒	ส่อง	๘
สอ	๗	สอคนแนม	๑	สอคนวน	๑
สอน	๑๐	สอ	๓	สอย	๑
สะก	๒	สะก	๕	สะกคาย	๑
สะก	๑	สะก	๑	สะทอน	๒
สะทอน	๒	สะบัก	๑	สะบัน	๑
สะพาน	๑	สะลม	๓	สะอาก	๒๐
สัก	๑๑	สัก	๑	สักเล็กน้อย	๑
สักหลาด	๑	สัง	๗๕	สังกะสี	๒
สังเกต	๒๔	สังหาร	๑	สังค	๗
สังเกราะ	๑	สังวร	๑	สังว่า	๑
สังสอน	๒	สังหาร	๒	สัง	๑
สังจ	๑	สังจร	๑	สังญา	๗
สังค	๔	สังค	๑	สังค	๑๐๓
สังค	๑	สังค	๒	สังค	๑
สัง	๕	สัง	๕	สัง	๑
สังค	๔	สังนิฐาน	๑	สัง	๑
สัง	๑	สัง	๒	สัง	๔
สัง	๒	สัง	๔	สัง	๒
สา	๑	สา	๑	สา	๑
สา	๑๖	สา	๘	สา	๒

สาป	๑	สามารถ	๕๐	สามภพ	๑
สาย	๓๕	สายตา	๑	สายฟ้า	๑
สายโยง	๓	สาร	๑๕	สารพัด	๔
สาว	๓	สาวสวรรค์	๑	สาสม	๑
สาหัส	๑	สาเหตุ	๒	สาแทรก	๑
สำ	๒	สำคัญ	๕๐	สำแกง	๒
สำมะยัง	๒	สำรวจ	๓	สำรับ	๑
สำเริง	๑๐	สำราญ	๕	สำหรับ	๔๕
สิ่ง	๓๗	สิ่งขร	๑	สิ่งของ	๓
สิ่งใด ๆ	๑	สิ่งต่าง	๑	สิ่งสู่	๑
สิทธิ	๔	สิทธิ	๒	สิน	๔
สินค้า	๒	สิ้น	๓๕	สี	๕
สี	๒	สีแกง	๒	สีนวล	๒
สีสรร	๑	สีสำลาน	๑	สีหมักขงชัย	๑
สีหราช	๑	สีเหลี่ยม	๒๐	สีเหลี่ยมเงินผ้า	๑
สีเหลือง	๑				
สีก	๑	สีกรอ	๕	สีบ	๖
สีบพันธุ	๒	สีอ	๑	สีอสาร	๔
สุก	๕	สุกใส	๑	สุข	๓๐
สุภาพ	๑๑	สุขาภิบาล	๑	สุขวิทยา	๑๒
สุขศึกษา	๔	สุจริต	๓	สุก	๒๕
สุนัช	๑	สุนัย	๑	สุภาพ	๓
สุภุมิต	๔	สุม	๑	สุ่ม	๑
สุรา	๓	สุรเสียง	๑	สู่	๒๒
สู่	๓๑	สูง	๔๐	สู่ญ	๑
สู่ญพันธุ	๒	สู่ญเสีย	๒	สู่บ	๑๔
เสด็จ	๕	เส้น	๓๑	เส้นคังไคฉาก	๑

เส้นประสาท	๒	เส้นผ่าศูนย์กลาง	๘	เส้นโลหิต	๑
เส้นโลหิตฝอย	๒	เส้นฉวน	๑	เส้นแวนที	๒
เส้นผ่าราชการ	๔	เส้นหา	๑	เส้นพ	๒๕
เส้นพิศ	๔	เส้นมอ	๓๓	เส้นมอเกิน	๔
เส้นหะ	๒	เส้นมา	๑	เส้นย	๑
เส้นรี	๑	เส้นร็จ	๖	เส้นยว	๑
เส้นา	๑๑	เส้นาะแสวงหา	๑	เส้นกะเคระหะ	๑
เส้นีย	๑๑๘	เส้นียง	๑๑	เส้นียง	๑๒
เส้นิม	๒	เส้นียกาย	๒	เส้นียคสี	๑
เส้นียที	๑	เส้นียบ	๒	เส้นียสัน	๑
เส้นีกล	๔	เส้นียใจ	๑	เส้นียว	๒
เส้นียสละ	๓	เส้นียหาย	๒	เส้น็รอบวง	๑
เส้น็ย	๘	เส้น็อ	๑	เส้น็อ	๕
เส้น็อผ้า	๓	เส้น็ม็อน	๔	เส้น็อม	๓
เส้น็ง	๓๐	เส้น็งแตก	๔	เส้น็งสว่าง	๓
เส้น็งโสม	๑	เส้น็งค	๔๒	เส้น็งนบ	๑
เส้น็น	๖	เส้น็งจ	๒	เส้น็งท่า	๑
เส้น็ง	๓	เส้น็ง	๑		
เส้น็ค	๑	เส้น็มณัส	๒	เส้น็	๑๒
เส้น็	๕๘	เส้น็ลง	๑	เส้น็	๑๐
เส้น็	๔	เส้น็ยศาสตร์	๑		
เส้น็ก	๑	เส้น็งส์	๑	เส้น็งสาวคี่	๖
เส้น็งอน	๓	เส้น็งาย	๔	เส้น็ง้า	๘
เส้น็งิง	๑๕	เส้น็งิงหม้าย	๕	เส้น็ก	๓
เส้น็น	๑๐	เส้น็งวงหนัก	๑	เส้น็นอ	๑
เส้น็นก	๔	เส้น็นอย	๔	เส้น็ก	๒๑
เส้น็กหนา	๓	เส้น็ง	๓	เส้น็งกำพร้าว	๑๑

หนา	๓๐	หน้าตา	๒	หน้าต่าง	๓
หนาที่	๔๕	หน้าปัก	๓	หน้าไม้	๑
หนาแน่น	๖	หนาว	๗	หนี	๔๑
หนึ่ง	๑๓	หนึ่ง	๘๓	หนู	๑
หนุ่ม	๑	หนุ่ม	๔๕	หนู	๒
หนัก	๒	หนักตัว	๑	หนัก	๖๒
หนักเปลื้อง	๑	หนักของ	๑	หนัก	๑
หน่อ	๑	หน่อ	๓๑	หนอก	๑
หน่อง	๑	หนอน	๑	หนอบ	๘
หนอม	๑	หนักหมม	๑	หนัก	๖
หนักเพียร	๓	หนัก	๑	หนัก	๑
หนาย	๒๔	หนาย	๑	หนายความว่า	๒
หนายใจ	๑	หนายถึง	๑๔	หนายมาก	๑
หนายเลข	๗	หนัก	๕	หนัก	๓
หนัก	๒๑	หนัก	๒๕	หนัก	๔
หยอน	๓	หยอนกำลัง	๑	หยก	๑
หยอก	๑	หยอก	๔	หย่ง	๑
หยัก	๑	หยาบ	๑	หยาบกาย	๑
หยิก	๑	หยิบ	๕	หยิบยก	๒
หยุกหยิก	๒	หยุก	๔๕	หยุกพัก	๓
หยุกยัง	๑	หรรษา	๑	หรือ	๓๗๔
หลง	๑	หลงผิด	๑	หลงรัก	๑
หลน	๑	หลบ	๓	หลวง	๗
หลวม	๑	หลอ	๑	หลอเลี้ยง	๔
หลอเหล่า	๑	หลอก	๒	หลอก	๓๔
หลอน	๑	หลอมเหลว	๗	หลัก	๑๕
หลักการ	๑	หลักฐาน	๑	หลัง	๒๓

หลังคา	๑	หลังสวน	๑	หลัง	๖
หล้า	๒	หลาน	๖	หลาม	๑
หลาย	๒๗	หลายครั้ง	๑๒	หลายสิบ	๑
หลีก	๑	หลุก	๗	หลุม	๑
หวง	๑	หวง	๒	หวงโย	๓
หวงแทน	๑	หวค	๑	หวน	๑๑
ห้วย	๒	ห้วง	๑๕	หวัค	๔
ห้วน	๑	หวาง	๑	หวาคไหว	๑
หวาน	๑	หวาย	๑	หวา	๑
หอ	๑	หอ	๑	หอก	๕
ห้อง	๒๑	หอบ	๑	หอม	๓
หอย	๔	หอยนางลม	๑	หอย	๒
หอสมุด	๑	หอย	๓	หอย	๒
หัก	๖	หักห้าม	๑	หักเห	๑๑
หัก	๔	หัน	๗	หันเหียน	๑
หวั	๑๔	หัวใจ	๔	หวัเหียน	๑
หั่ว	๑	หั่วเราะ	๓	หั่วหน้า	๑๓
หัสัน	๑				
หา	๑๗	ห้า	๑	ห้าก	๕๑
หาง	๔	หาง	๑๔	หาญ	๔
หาม	๒	ห้าม	๑๐	ห้ามปราม	๑
หาย	๒๑	หายใจ	๓๑	หาร	๓
ห้า	๑	หึ่งหอย	๒	หิน	๒
หิว	๒	หิว	๑	หีบ	๑๑
หุง	๔	หุงหา	๑	หุ	๑
หุ	๑	หุ	๖	หุ	๑๓
เหตุ	๑๐	เหตุการณ์	๗	เหตุไฉน	๑

เหตุใด	๑	เหตุผล	๒	เห็น	๒๗๕
เห็นใจ	๑	เห็นแก่เหนื่อย	๑	เห็นับ	๑
เหม	๑	เหล็ก	๓๐	เหลว	๘๑
เหวย	๘	เหา	๑	เหาะ	๒
เหงา	๕	เหมาะ	๗	เหมาะส้ม	๓
๐ เหยา	๒	เหลา	๒๖	เหลานี้	๑๒
เหล้านั้น	๕	เหล้าองุ่น	๓	เหลอะทะนะ	๑
เหนียว	๘	เหนียววัง	๑	เหนียน	๑
เหนียม	๑	เหนียวก	๔	เหนียบบ	๑๓
เหลือบม	๘	เหลี้ยว	๓	เหงื่อ	๑๓
เหงื่อตก	๑	เหนื่อ	๑๖	เหนื่อย	๔
เหมื่อน	๘๐	เหมื่อนกัน	๘	เหลื่อ	๔๑
เหลื่อหลย	๑	เหลื่อป	๑	แหก	๑
แหง	๗	แหงใจ	๒	แห้ง	๑๐
แหลก	๔	แหลกกราญ	๑	แหล่ง	๒
แหวก	๑	แหวกม่าน	๑	แหวน	๒
แห่แทน	๑	โท	๒	โทองพราย	๑
โพบคเทศ	๑	โหร	๑	โหรา	๑
ให้	๘๖	ใหญ่	๕๖	ใหญ่หลวง	๑
โหม	๓๕	ให้	๑	โหน	๒๐
โหนโหน	๑	โหม	๒๐	โหม	๑๕
โหล	๒๔	โหล	๑	โห้ว	๑๘
อก	๔	อกคัญญ	๒	องก์	๔๑
องการ	๑	องศา	๑	องอาจ	๕
อก	๒	อกกสัน	๑	อกทน	๓
อาหาร	๑	อชิบไคย	๒	อชิษฐาน	๒
อชิบคี	๑	อชิบาย	๖	อนุโสม	๑

อนุสนธิ	๑	อนุญาติ	๑๒	อนาคต	๑
อนิจจา	๒	อนามัย	๖	อเนก	๑
อนุภาค	๒	อนึ่ง	๗	อบ	๒
อบรม	๒	อบจน	๑	อบาย	๑
อบายมุข	๑	อพอลโล	๓	อภัย	๔
อภิธรรม	๑	อภิปราย	๔	อม	๑
อมรินทร์	๑	อยา	๕๒	อยาก	๒๑
อย่าง	๒๓๕	อย่างนั้น	๒	อย่างเกี่ยว	๕
อย่างไร	๒๑	อยุธยา	๑	อยู่	๔๓๕
อรรถ	๑	อริยวา	๑	อรุณ	๑
อรรย	๔	อสงกรณ์	๓	อลวน	๑
อลหมาน	๒	อดุมิเนียม	๔	อวกาศ	๒๕
อวก	๖	อวทธี	๖	อวกหาญ	๑
อ้วน	๑	อวมงคล	๒	อวัยยะ	๒๑
อสุรา	๑๒	อสุรี	๑๒	อหังการ	๓
อหิชาติกร	๔	ออก	๒๑๕	ออกกำลังกาย	๒
ออกซิเจน	๒๓	ออกแบบ	๑	ออกมา	๒
ออน	๑๓	ออน	๑	ออนนอม	๑
ออนเพลย์	๑	ออนวอน	๒	ออนแอ	๑
ออม	๖	ออม	๒	ออยอิง	๑
อะ	๑	อะตอม	๔๕	อะไร	๕๖
อัก ๆ	๒	อักคี	๒	อักคีภัย	๑
อัครฐาน	๑	อังการ	๔	อัญชลี	๒
อัคร	๑๕	อัครา	๑	อัคราส่วน	๑
อัน	๔๕	อัน	๒	อันซาค	๑
อันใด	๑	อันตราย	๓๒	อันศักดิ์	๑
อับ	๓	อับจน	๑	อับอาย	๑

อัมมก	๑	อัมมาน	๑	อัมยศ	๒
อัมรา	๑	อัมการศึก	๑	อัมจรรย	๑
อามร	๑	อามการ	๒๒	อากาศ	๒๕
อาคม	๒	อาม	๔	อามว่าง	๑
อาก	๑๑๒	อากอง	๓	อากจะ	๒
อาการย	๑	อากเจียร	๑	อากาไนย	๑
อากีฬ	๓	อากัตติ	๑	อากาเขต	๑
อากาประชาราชฎ	๑	อากฎา	๒	อากิตย	๗
อากรรม	๑	อากน	๒	อากน	๒๑
อากบ	๑	อากนน้ำ	๒	อากภพ	๑
อากย	๕	อากย	๒๐	อากยุ	๕
อากรมณ	๑๕	อากราธนา	๑	อากลักณ	๑
อากลับ	๑	อากว	๒	อากูช	๕
อากัย	๔๒	อากลัญ	๔	อากหาร	๒๒๓
อากนวย	๑	อากนาจ	๔	อากเภา	๓
อากมาศย	๑	อากลา	๑		
อากฉนา	๒	อากริททธี	๑	อากิน	๑
อากนัง	๔	อากนริย	๑	อากินเทจแซค	๓
อากิม	๑๐	อากิเรศ	๒	อากิสระ	๕
อากี	๑	อากิก	๕๕	อากีกัง	๒
อากิกทิก	๑	อากิง	๗	อากิก	๑
อากิกอิก	๑	อากิน	๗๒	อากิกอิง	๑
อากิจจวระ	๕	อากิงเท้า	๑	อากินทญมิ	๔๓
อากุค	๓	อากุค	๒	อากุคทญน	๕
อากุคส่าห์	๕	อากุคส่าหะ	๑	อากุคส่าทกรร	๕
อากุทยาน	๓	อากุทร	๑	อากุคตีเหตุ	๑
อากุบาย	๓	อากุบายกล	๑	อากุค	๓

อุปถัมภ์	๑	อุปโลก	๑	อุปมา	๑
อุปราชา	๐ ๔	อุปโลกย์	๑	อุปสรรค	๑
อุ้ม	๑	อุระ	๑	อุรา	๔
เอก	๔	เอกสาร	๐	เอกโค	๑
เอง	๘๔	เอน	๒	เอ็น	๑
เอว	๒	เอย	๑	เอย	๑
เอ๋ย	๒	เอ๋ย	๑	เออ	๓
เออววย	๑	เอะอะ	๑	เอา	๘๕
เอาไว	๑	เอิกเกริก	๑	เอียง	๕
เอื้อเฟื้อ	๑	แอนนิรอยด์บารอมิเตอร์ ๒		แอบ	๒
แอบเปิ้ล	๒	แอลกอฮอล์	๔	แอ๊ค	๑
ไอ	๖	โอกาส	๒๑	โอง	๑
ไอชา	๑	โอบาส	๔	โอาท	๑
ไอหัง	๒	ไอ	๘	ไอ	๓
ไอน้ำ	๓๖	ไอสวอร์ก	๑	ไอสกริม	๑
อีเลี่ยม	๑	อีก	๑	อี๊ก	๑
เฮย	๕	เฮโล	๑	เฮ๊อก	๑
เฮ	๑	ฮา	๔	ฮาเฮย	๑

ภาคผนวก ง.

คู่มือครู

๑. เตรียมที่จะใช้แบบฝึกหัดแต่ละวันให้พร้อมก่อนที่จะนำมาให้นักเรียนทำ โดยศึกษาให้เข้าใจความมุ่งหมายของคำถามแต่ละข้อ และควรมีคำถามคอนไดบ้างที่นักเรียนอ่านแล้วจะไม่เข้าใจ หรือเข้าใจไม่ตรงกับที่เราต้องการ เพื่อจะได้นำมาอธิบายหรือพูดให้นักเรียนเข้าใจตรงกันเสียก่อน
๒. เมื่อถึงเวลาทำ แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนเขียนชื่อให้เรียบร้อย
๓. แบบฝึกหัดที่มีคำยาก (ซึ่งจะมีบอกไว้ในแบบฝึกหัดนั้นๆ) ครูควรอธิบายคำยากนั้นให้นักเรียนฟังก่อน (มีคำอธิบายอยู่ในแบบฝึกหัดของนักเรียนแล้ว แต่ครูควรพูดให้นักเรียนฟังด้วย เพื่อให้นักเรียนจะได้เข้าใจดียิ่งขึ้น และถ้านักเรียนมีอะไรสงสัยจะได้ถามเสียก่อนที่จะลงมือทำ)
๔. เมื่อนักเรียน ไม่มีอะไรสงสัยแล้ว ครูให้นักเรียนลงมือทำ ให้ใช้เวลาทำ ๒๐ นาที นับตั้งแต่นักเรียนเริ่มลงมือทำ
๕. เมื่อครบ ๒๐ นาที ครูเก็บแบบฝึกหัดคืนให้หมด
๖. เฉลยคำตอบในแบบฝึกหัดให้นักเรียนฟังทีละข้อ ถ้าข้อใดนักเรียนสงสัยครูควรอธิบายเหตุผลให้นักเรียนฟังด้วย
๗. ตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนแต่ละคน แล้วรวบรวมข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนในด้านต่างๆไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดอย่างมีเหตุผล และการคิดเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง
๘. นำข้อบกพร่องต่างๆที่พบจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ มาพูดให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนจะได้แก้ข้อบกพร่องนั้นๆเสีย
๙. รวบรวมแบบฝึกหัดทั้งหมดคืน รวมทั้งคู่มือครูด้วย เพื่อผู้วิจัยจะได้นำมาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น

หมายเหตุ ถ้าท่านพบข้อบกพร่อง หรือมีข้อเสนอแนะอย่างไร เกี่ยวกับแบบฝึกหัดเหล่านี้ กรุณามันทักไว้ในคู่มือนี้ด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง เพราะผู้วิจัยจะได้นำมาปรับปรุงแบบฝึกหัดเหล่านี้ให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการ ศึกษาต่อไป

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ..... ชั้น.....

ให้นักเรียนอ่านกาพย์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

สองสาวลูกเศรษฐี
ไต่คูคูวิววิว
เทศกาลงานตรุษสารท
ทุกซอรอนผอนระบาย
นางหนึ่งทวงข้าวกล้า
อีกนางช่างทวน้อง
แคนฝนคลประกัง
บิคาส่งใจแบ่ง
สอนลูกรู้แก้ไข
คินฟ้าอากาศนั้น
ควรลูกใช้ปัญญา
บรรณาจักรจักใช้

เงินทองมีปากนักหนา
ครองเคหาสุขสบาย
มาเยี่ยมญาติมิตรสหาย
เล่ามรยายให้พอฟัง
ควยไรนาแล้งฝนหลัง
ทุกซควยแคคมิแคคแรง
ชะตบอพังแกกระแหง
ช่วยลูกสองตามคองการ
ผอนปรนไปตามเหตุการณ
ยอมแปรผันเปลี่ยนแปลงไป
แก้ปัญหารับปรุงใหม่
ส่งผลให้กิจรุ่งเรือง

ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกข้อที่สุด

1. จงมุ่งหมายสำคัญของกาพย์ข้างบนนี้คือ
 - ก. กล่าวถึงความทุกข์ของลูกสาวเศรษฐีสองคน
 - ข. กล่าวถึงงานเทศกาล
 - ค. กล่าวถึงความสุขและความทุกข์
 - ง. สอนเรื่องคินฟ้าอากาศ
 - จ. สอนให้คนรู้จักคิดแก้ปัญหาด้วยปัญญา

2. "ทุกซอรอนผอนระนาย" หมายถึงอะไร

- ก. การทำให้ความทุกข์หมดไป ข. การทำให้ความทุกข์ลดน้อยลง
ค. การทำให้ความทุกข์มากขึ้น ง. การปิดความทุกข์ให้พ้นตัว
จ. การปล่อยให้ความทุกข์อยู่เรื่อย ๆ

3. ลูกสาวเศรษฐีสองคนเมื่ออาชีพอะไร?

- ก. ปลูกข้าว กับ ปั่นนม ข. ปลูกข้าว กับ ชายหม้อ
ค. ทำนา กับ ปั่นนม ง. ทำนา กับ ชายหม้อ
จ. ทำนา กับ ตากหม้อ

4. เพราะเหตุใดลูกสาวเศรษฐีจึงได้ "แคนผนคดประคัง"

- ก. เพราะฝนทำให้น้ำท่วม ข. เพราะฝนทำให้หม้อไม่แห้ง
ค. เพราะฝนทำให้หม้อแตก ง. เพราะฝนทำให้ไม่มีแคะตากหม้อ
จ. เพราะฝนทำให้ปั่นนมไม่ได้

5. ถ้านักเรียนเป็นลูกสาวเศรษฐีจะแก้ปัญหาอย่างไรจึงจะตรงกับคำสอนว่า
"ธรรมชาติรักใจ สอนให้ก็รุ่งเรือง"

- ก. เริ่มทำนาและปั่นนมไม่พร้อมกัน ข. เริ่มทำนาและปั่นนมพร้อมกัน
ค. เริ่มทำนาในหน้าฝนและปั่นนมในหน้าแล้ง
ง. เริ่มปั่นนมในหน้าฝนและทำนาในหน้าแล้ง
จ. เริ่มปั่นนมในหน้าร้อนและทำนาในหน้าหนาว

6. ให้นักเรียนเขียนประโยคที่ใช้คำว่า "ครอย" เป็นคำกริยามา 3 ประโยค

1.

2.

3.

7. ให้นักเรียนเล่าเรื่องนี้ ด้วยถ้อยคำของตนเองอีกครั้งหนึ่ง

.....

.....

.....

8. "การใช้ปัญญาแก้ปัญหา"หมายความว่าอย่างไร?

.....

.....

.....

9. นักเรียนเคยไปงานเทศกาลตรุษสงกรานต์บ้างหรือไม่ ถ้าเคยนักเรียนไปงานอะไร และ ถ้าไม่เคยเพราะเหตุใด?

.....

.....

.....

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

ชาวอียิปต์โบราณมีความเชื่อว่า เมื่อคนเราตายไปแล้ว วิญญาณจะไปใช้หนี้บาปของตน เมื่อหมดสิ้นลงแล้ววิญญาณจะกลับมาเข้าร่างอย่างเดิม ชาวอียิปต์โบราณจึงคิดหาวิธีการศพไว้ให้คงสภาพดี พวกเขาใช้เวลาคิดประดิษฐ์นํ้ายาอาบศพเพื่อมิให้เน่าเปื่อย นับเป็นเวลาหลายร้อยปีจึงประสบผลสำเร็จ ซึ่งทำให้ศพชาวอียิปต์โบราณคงอยู่จนถึงปัจจุบันนี้

ที่เราเรียกว่า "ศพอามยา" นั้น เราไม่ได้จัดแค่พวกศพอามยาแบบอียิปต์เท่านั้น หากแต่ยังหมายถึงซากศพที่ตายแห้งไม่เน่าเปื่อยทั้งหมดด้วย ศพแบบเดียวกันนี้เคยพบอยู่ในที่อื่น ๆ ก็มี บางศพเก่าแก่ถึง 250 ปี แต่ไม่ใช่คงทนเพราะนํ้ายา หากแต่เป็นไปโดยธรรมชาติ จากการตรวจศพเหล่านี้พบว่ามียกมันตาฟรังสืออยู่เป็นอันมาก จึงสันนิษฐานได้ว่า ยกมันตรังสีนี้ช่วยทำลายแบคทีเรียซึ่งทำให้เกิดการเน่าเปื่อย ศพอามยาธรรมชาตินี้เท่าที่พบปรากฏว่า ศพที่คงกระพันกว่าเพื่อนใดแก่ ศพพวกชาวนาในยุคเหล็กสมัยหิน ชุดศพที่ตอนเหนือของยุโรป เมื่อ พ.ศ. 2512 ศพนี้อายุประมาณสองพันกว่าปี แต่สภาพยังคงอยู่

ในสมัยปัจจุบันที่วิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้า เรามีวิธีเก็บศพให้คงสภาพไว้คงทน ดีกว่าศพอามยาของสมัยโบราณ คือ วิธีการเก็บศพโดยแช่เย็นจัดเอาไว้ตลอดกาล

ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกของที่สุด

1. ชาวอียิปต์โบราณมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการเก็บรักษาศพ คือ

ก. ไม่ต้องการให้ศพเน่าเปื่อย	ข. ต้องการให้ศพคงสภาพเดิมให้มากที่สุด
ค. ทดลองนํ้ายาที่คิดประดิษฐ์ขึ้น	ง. รอวิญญาณมาเข้าร่างอีกครั้งหนึ่ง
จ. ต้องการให้ศพมีอายุหลายพันปี	
2. สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเน่าเปื่อยคือ

ก. อุณหภูมิ	ข. เวลา
ค. แบคทีเรีย	ง. ยกมันตรังสี
จ. นํ้ายาอาบศพ	

3. กพอาบยา คืออะไร

ก. ศพชาวอียิปต์โบราณ

ข. ศพชาวนาในยุคเหล็ก

ค. ซากศพที่แห้งไม่เน่าเปื่อย

ง. ศพ 250 ปี

จ. ศพที่แช่เย็นจัด

4. ถ้านักเรียนต้องการเก็บเนื้อหมูไม่ให้เน่าเหม็นก่อนนำมาปรุงอาหาร นักเรียนคิดว่า วิธีที่เหมาะสม คือ

ก. เก็บไว้ในตู้กับข้าว

ข. เก็บไว้ในตู้เย็น

ค. เก็บไว้ในหม้อปิ้งไฟ

ง. อมน้ำยา

จ. อามกัมมันตรังสี

5. ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสม

ก. กพอาบยา

ข. ศพไม่เน่า

ค. ศพอียิปต์

ง. ศพแช่เย็น

จ. ศพรอวีญูณ

6. นักเรียนชอบเรื่องนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

.....
.....

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

คนเราจะอยู่ตามลำพังโดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องอยู่เป็นหมู่คณะ หมู่คณะอาจเป็นขนาดเล็ก ๆ อย่างครอบครัว จมกระทั่งคณะใหญ่โตจนประเทศชาติ การที่เรารวมกันนั้นก็คือการรวมแรงรวมความคิดซึ่งทำให้เราสามารถทำอะไรได้ใหญ่โต คน ๆ เดี่ยวไม่อาจทำได้ เช่น การพัฒนาหมู่บ้าน มีการทำถนน ซुकคลอง คน ๆ เดี่ยวไม่อาจทำให้สำเร็จได้

การที่คณะจะเจริญมั่นคง คนในคณะจำเป็นต้องมีธรรมบางประการยึดถือปฏิบัติ เช่น ความสามัคคี ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การถือประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะ ความสามัคคี

สามัคคี คือความพร้อมเพรียงกัน ความปรองดองกัน ความช่วยเหลือกัน มนุษย์อยู่กันเป็นหมู่เป็นพวก สามัคคีเปรียบเหมือนเครื่องหล่อหลอมความเป็นอยู่ของมนุษย์เราให้เป็นปึกแผ่นอยู่ได้ สามัคคีอยู่ในที่ใด ที่นั้นย่อมมีแต่ความเจริญ ตรงกันข้ามถ้าที่ใดแตกสามัคคีที่นั้นย่อมมีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย มีแต่ทะเลาะกัน แย่งชิงดีกัน ในที่สุดก็แตกกัน มีแต่ทางเสื่อมเสีย ขาดความเจริญ และ สิ้นจมนับวันเลย

ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรที่ถูกต้องที่สุด

1. หมู่คณะจะเจริญมั่นคง จะต้องมียสิ่งสำคัญที่สุดคืออะไร?

- ก. มีคนจำนวนมาก
- ข. มีถนน มีคลอง เป็นจำนวนมาก
- ค. มีความสามัคคีกันในกลุ่มคณะ
- ง. มีบ้านเป็นจำนวนมาก
- จ. มีการช่วยเหลือญาติพี่น้อง

2. เหตุสำคัญที่ทำให้เราอยู่คนเดียวไม่ได้ คืออะไร?

- ก. เราจะไม่มีความสุข
- ข. เราจะไม่มีความสามัคคี
- ค. เราไม่สามารถมีครอบครัวได้
- ง. เราไม่สามารถทำงานคนเดียวได้ทุกสิ่ง
- จ. เราจะไม่มียี่เพื่อน

3. จุดมุ่งหมายที่สำคัญของเรื่องที่ให้อ่านนี้คืออะไร?
- ก. สอนให้คนอยู่รวมกัน
 - ข. สอนให้เราพัฒนาหมู่บ้าน
 - ค. สอนว่าคนเราจะอยู่คนเดียวไม่ได้
 - ง. สอนให้เราไม่ทะเลาะกัน
 - จ. สอนให้เราสามัคคีกัน

4. กิจกรรมใดที่นักเรียนต้องอาศัยความสามัคคีเป็นที่ยึด?
- ก. การทำเวรประจำวันในห้องเรียน
 - ข. การทำการบ้าน
 - ค. การทำข้อสอบ
 - ง. การทำบุญ
 - จ. การทำความดี

5. นักเรียนคิดว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนเราไม่สามัคคีกันคืออะไร?
- ก. ความเกียจคร้าน
 - ข. ความไม่รักใคร่กัน
 - ค. การไม่รักความก้าวหน้า
 - ง. ความเห็นแก่ตัว
 - จ. การไม่เห็นประโยชน์ของความสามัคคี

6. คณะ หมายถึงอะไร?

7. นักเรียนเห็นว่า ประโยชน์ของความสามัคคีมีอะไรบ้าง? ตอบมา 3 ข้อ

1.
2.
3.

8. การทำงานชนิดใดบ้างที่ต้องอาศัยความสามัคคี

1.
2.
3.

9. นักเรียนคิดว่า นอกจาก ธรรม 3 ประการ คือ ความสามัคคี ความมีใจเป็นนักกีฬา และการถือประโยชน์ส่วนรวม เป็นสิ่งสำคัญในหมู่คณะแล้ว หมู่คณะควรมีธรรมอื่นอีกอย่างไรบ้าง?

1.

.....

2.

.....

10. นักเรียนชอบอ่านเรื่องนี้หรือไม่ เพราะ

.....

.....

หลายปีมาแล้ว สันต์ตัวหนึ่งชื่อ เจ้าลาย ถูกใครๆหาว่าเป็นตัวขี้เกียจ จึงเกิดอยากหางานทำ เพื่อจะได้เงินมาซื้อของที่ตนเองอยากจะได้ และใครๆจะได้เลิกว่า เจ้าลายเป็นตัวขี้เกียจเสียที

วันหนึ่ง เจ้าลายตื่นนอนแต่เช้า เดินไปตลาด ได้ยินเจ้าเผือกทวยของลุงสี ถามเพื่อนๆ ทายกันว่า "คุณลุงการแข่งขันฟุตบอลเมื่อคืนนี้หรือยัง"

"ยังเลย กำลังจะเดินไปถามใครอยู่เหมือนกัน" เพื่อนเจ้าเผือกตอบ

เจ้าลายซื้อของได้แล้ว จึงไปนั่งพักใต้ต้นไม้ใกล้ตลาดแห่งนั้น นกกระजิบบินมา ก็ทักขึ้นว่า "สวัสดีจ๊ะ เจ้าลาย มานั่งเฉยๆอยู่ทำไม ใครๆเขารีบเตรียมซื้อของไว้ใช้ เธอไม่เคียดรอนหรือ เกียจจะหาว่าไม่เคียดรอน"

เจ้าลายจึงถามว่า "ทำไมเป็นอย่างนั้นละ"

นกกระจิบตอบว่า "ตอนนี้จะไรก็หายาก ของแพง คนและพวกเราก็กำลังจะลำบาก เพราะน้ำมันตัวเดียว"

"น้ำมัน" เจ้าลายทวนคำ หว่าทำไมเข้าใจ นกกระจิบจึงอธิบายต่อไปอีก

"น้ำมันมีประโยชน์กับเครื่องยนต์ รถยนต์ทั้งหลาย การขนส่งต้องอาศัยน้ำมัน พอน้ำมัน หมดกล่น้ำมันก็แพง ของอื่นก็แพงไปด้วย เข้าใจหรือยังละ"

เจ้าลายพยักหน้ารับรู้ มันเริ่มคิดว่าตัวเองจะทำประโยชน์อะไรได้บ้าง แต่ก็ยังนึกไม่ออก มันเดินกลับบ้านช้าๆ ระหว่างทางก็พบแม่หมูกำลังเดินถือตะกร้าไปขายกับข้าว มันอดแปลกใจไม่ได้ ว่า แม่หมูเคยขายรถมาเป็นประจำ ทำไมจึงเดินมาเอง ยังไม่ทันจะเอ่ยปากทักแม่หมูก็พูดก่อนว่า

"สบายจริงนะจ๊ะเจ้าลาย ใครเขาเคียดรอนกันทั้งนั้น เธอก็ยังมีความสุขกว่าใคร เกียจนี้ ฉันไม่ไ้รรดแล้วถ้าไม่จำเป็น น้ำมันแพงจ๊ะ"

"ใครๆก็น้อย่างนี้ทั้งนั้น" เจ้าลายรำพึงกับตัวเอง "เรามีความสามารถวิ่งได้เร็ว และ กลองแกล้ว เราลองอาสาวิ่ง ข่ายขอสให้เพื่อนๆก็จะได้" คิดแล้ว เจ้าลายก็ลองถามเพื่อนๆ สัตว์ต่างๆเห็นก็ทวย และอยากช่วยเจ้าลายให้มันงานทำ จึงขอให้เจ้าลาย ช่วยขายตลาดให้เป็นประจำ

นับแต่นั้นมา เจ้าลายก็มีความสุขสบายใจ มีความสุขที่ได้ทำประโยชน์ และมีรายได้ไปในตัว
เจ้าลายดีใจมาก ที่งานของมันช่วยประหยัดน้ำมันได้เป็นอย่างดีด้วย

(อรสา อุมาริ ปุณฺท ชัยพฤกษ์การุณ ฉบับที่ ๔๔)

๑. เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ สุนัขต้องการอะไรมากที่สุด

ก. หางาน

ข. ชื่อของ

ค. ไปตลาด

ง. ไม่ให้ใครว่า เป็นตัวเสีย

๑.๒ คนเหตุน้ำท่วมที่ทำให้ใครๆเดือดร้อนคือ

ก. ของแพง

ข. ค่าขนส่งแพง

ค. น้ำมันแพง

ง. ความเสียใจ

๑.๓ การที่น้ำมันแพงมีผลต่อสิ่งใดโดยตรง

ก. ของแพงขึ้น

ข. ค่าขนส่งแพงขึ้น

ค. รถยนต์วิ่งไม่ได้

ง. แม่หมูจะคงเงินไปจ่ายตลาด

๑.๔ เมื่อเจ้าลายรู้ว่าน้ำมันแพง เจ้าลายจะทำอะไร

ก. ประหยัดน้ำมันโดยการรับจ่ายของให้เพื่อนๆ

ข. รับจ่ายตลาดเพื่อหารายได้

ค. จ่ายตลาดเพื่อความสบายใจ

ง. ช่วยจ่ายตลาดให้เพื่อน

๑.๕ ในนิทานเรื่องนี้ ใครไม่สนใจเรื่องน้ำมัน

ก. เจ้าลาย

ข. แม่หม

ค. นกกระวีป

ง. เจ้าเผือก

๒. ให้นักเรียนเลือกคำในวงเล็บมาเติมให้ถูกต้อง

๒.๑ เจ้าลายมีความสุขเพราะ.....

(ได้จ่ายตลาด, ได้ช่วยเหลือคนอื่น, ได้แสดงความสามารถ)

๒.๒ เจ้าเผือกสนใจเรื่อง

(น้ำมันขึ้นราคา, กีฬา, การจ่ายตลาด)

๒.๓ "จ่ายตลาด" หมายถึง

(การซื้อกับข้าว, การซื้อขนม, การซื้อสิ่งของต่างๆ)

๒.๔ แม่หมช่วยประหยัดน้ำมันโดยการ

(ไม่ซื้อน้ำมัน, เกินไปตลาด, ไม่ไ้รถยนต์)

๒.๕ นักเรียนคิดว่าเจ้าเผือกถามเรื่องฟุตบอลกับใคร

(นกกระเจิม, สุนัข, กวาย)

๓. จงตอบคำถามต่อไปนี้ตามความคิดเห็นของนักเรียน

๓.๑ ในปัจจุบันนี้นักเรียนคงทราบแล้วว่า น้ำมันแพงมาก นักเรียนคิดว่า การที่น้ำมันแพงนี้จะมีผลทำให้เกิดอะไรขึ้นบ้าง

.....
.....
.....

๓.๖ นักเรียนมีวิธีช่วยเหลือในเรื่องนี้ได้อย่างไร

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ..... ชั้น.....

แต่เกิมนั้นวันขึ้นปีใหม่ของไทยมิได้ถือตามฝรั่งเหมือนปัจจุบัน เรากำหนดเอาวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 5 เป็นวันย่างเข้าปีใหม่ ชาวบ้านทั่วไปเรียกวันนั้นว่า วันสงกรานต์ ต่อมาการกำหนดวันสงกรานต์ก็เปลี่ยนไป โดยกำหนดตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน ของทุกปีเป็นวันสงกรานต์ วันสงกรานต์นี้จะมี 3 วันติดต่อกันคือ วันมหาสงกรานต์ วันเนา และวันเถลิงศก ซึ่งหมายถึงวันเปลี่ยนปีใหม่

ในวันสงกรานต์นั้น คนไทยเรานิยมมีการทำบุญตักบาตรกัน แต่ละบ้านจะจัดเตรียมอาหารคาวหวานต่างๆ พอถึงวันงานทุกคนแต่งตัวประพรมด้วยของหอมต่างๆ นางใหม่หมใหม่มาตักบาตรเลี้ยงพระสงฆ์ในวัด บูชาพระรัตนตรัย พระสัพพัญญูเจดีย์ด้วย ตกตอนเย็นก็มีงานรื่นเริงกัน บางที่มีการสงฆ์นำพระพุทธรูป พระโพธิ์ และพระสงฆ์ บางที่มีการก่อบพระเจดีย์ทราย เด็กหนุ่มสาวสาคน้ำกันสนุกสนาน บางที่มีการร่อนน้ำคำหัวผู้ใหญ่ การร่อนน้ำคำหัวเป็นการแสดงความเคารพ และอวยพรในวันขึ้นปีใหม่ ผู้ใหญ่จะให้พรเด็กที่มาร่อนน้ำคำหัวนั้นด้วย

นักเรียนคงเคยเห็นว่า ในวันสงกรานต์นี้มีการแห่ทางสงกรานต์ด้วย บางปีนางสงกรานต์ก็ขี่ครุฑ บางปีก็ขี่เสือ บินห่านไล่สับตอเกี่ยวกับเรื่องสงกรานต์นี้ว่า

เมื่อสมัยก่อนโน้น ครั้งที่คนเรายังนับถือพรหมเป็นเทพเจ้าอยู่ มีลูกเกรซชื่อ ธรรมบาลกุมาร ปลุกปราสาท 7 ชั้นอยู่ใกล้ฝั่งน้ำ เขาเรียนวิชาความรู้ที่มีอยู่ในสมัยนั้นจนจบสิ้น ตลอดทั้งเรียนรูเกี่ยวกับภษานกด้วย เขาตั้งตนเป็นอาจารย์สอนวิชาความรู้แก่คนทั้งหลาย กบิลพรหมผู้เป็นเทพเจ้าโคลงมาหาธรรมบาลกุมารและสัญญาว่า "เราจะถามปัญหาแก่ท่านสัก 3 ข้อ ถ้าท่านแก้ได้ เราจะตัดศีรษะเราบูชา ถ้าแก้ไม่ได้ เราจะตัดศีรษะท่านเสีย" ธรรมบาลกุมารขอผลัด 7 วันเพื่อครีถรองปัญหา ครั้นถึงวันที่ 6 ก็ยังนึกไม่ออก คิดว่าเราจะตายเพราะกบิลพรหมเพื่ออะไร จึงลงจากปราสาทไปนอนนอนหัวอยู่ใต้ร่มตาล นกอินทรีขี้นมาเฝ้ามาวังอยู่บนนั้น นางเมียนถามว่า "พรุ่งนี้เราจะไต่อะไรกิน" เจ้าผู้บอกกล่าวว่า "จะไต่กินศพธรรมบาลกุมารที่กบิลพรหมจะฆ่าเสีย เพราะแก้ปัญหามาไม่ได้" นางเมียนถามว่า "ปัญหอะไรและแก้ยากอย่างไร" เจ้าผู้บอกกล่าวว่า "ปัญหา 3 ศรี และแก้ว่า เขาครีอยู่ทีไหน คนทั้งหลายจึงเอาน้ำล้างหน้า เหยียดครีอยู่ตีก คนทั้งหลายจึงเอาน้ำลูบอกและเอาของหอมประพรมตีก

เวลาคำศรียูที่ไท่ คนทั้งหลายจึงเอนำล่างไท่"

ธรรมบาลกุมารไคยีนก็รีบกลับไปยังปราสาท

ครั้นรุ่งขึ้น กบิลพรหมก็มาถามปัญหา ธรรมบาลกุมารก็แก้ได้ กบิลพรหมจึงเรียกลูกสาว
ทั้ง 7 มาบอกว่า "เราจะตัดศีรษะบูชาธรรมบาลกุมาร ถ้าจะตั้งไว้บนแผ่นดินไฟก็จะไหม้โลก ถ้า
จะโยนขึ้นบนฟ้าฝนก็จะแล้ง ถ้าจะทิ้งลงมหาสมุทรน้ำก็จะแห้ง ดังนั้น เจ้าทั้ง 7 จงเอาพานมารับ
ศีรษะบิดาไว้" ว่าแล้วก็ตัดศีรษะส่งให้นางทงสะ ลูกสาวคนโต นางทงสะเอาพานมารับแล้วเชิญไป
ตั้งที่เขาไกรลาส ทำพิธีบูชาต่างๆ ครั้นสิ้นพิธีแล้วถึงวันที่โลกสมมุติว่าสงกรานต์ ลูกสาวกบิลพรหม
ทั้งเจ็ดนางก็ผลัดกันมาเชิญศีรษะกบิลพรหมออกเเทรอบเขาพระสุเมรุ เมื่อเเท้เสร็จ จึงพากันกลับไปยัง
เทวโลก

1. ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหนาขอที่ถูกที่สุด

1.1 วันที่ 1 มกราคม ในปัจจุบันมีความหมายเกี่ยวกับการเปลี่ยนปีใหม่เช่นเดียวกับวันใด
ในสมัยก่อนนี้ ?

ก. 12 เมษายน

ข. 13 เมษายน

ค. 14 เมษายน

ง. 15 เมษายน

จ. วันใดวันหนึ่งก็ได้

1.2 ถ้านักเรียนจะไปร่วมทำบุญเลี้ยงพระวันสงกรานต์ นักเรียนต้องเตรียมทำอาหารวันใด ?

ก. 12 เมษายน

ข. 13 เมษายน

ค. 14 เมษายน

ง. 15 เมษายน

จ. วันใดวันหนึ่งก็ได้

1.3 ในวันสงกรานต์นี้ ผู้ที่จะไปทำบุญเลี้ยงพระจะต้องไปวัดในเวลาใด ?

ก. ตอนเช้า

ข. ตอนเที่ยง

ค. ตอนบ่าย

ง. ตอนเย็น

จ. ตอนกลางคืน

1.4 คนที่นักเรียนควรยกย่องว่าเป็นคนดีคือใคร ?

ก. ครู

ข. พ่อ - แม่

ค. ญาติพี่น้อง

ง. ผู้ใหญ่บ้าน

จ. ถูกทุกข้อ

1.5 นิทานเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า กบิลพรหมมีนิสัยที่เด่นชัดที่สุดอย่างไร ?

ก. ชอบฆ่าคน

ข. ชอบแสดงอำนาจ

ค. มีความเข้มแข็ง

ง. มีอิทธิฤทธิ์มาก

จ. รักษาความปลอดภัย

2. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

2.1 ธรรมชาติของความเป็นหญิงหรือชาย ?

.....
.....

2.2 เหตุใดนางทุงสะจึงต้องเอาพานรองรับศีรษะของบิดา ?

.....
.....

2.3 นางสงกรานต์ในชบวนแห่ หมายถึงใครในนิทานเรื่องสงกรานต์ ?

.....
.....

2.4 การที่นักเรียนล้างหน้าในตอนเช้า ให้ผลดีแก่นักเรียนอย่างไรบ้าง ?

.....
.....
.....

2.5 ทำไมนักเรียนต้องล้างเท้าในตอนค่ำ ?

.....
.....
.....

2.6 ถ้านักเรียนจะไปทำบุญเลี้ยงพระในวันสงกรานต์ นักเรียนจะเตรียมอาหาร
คาวและหวานอะไรบ้าง ? บอกมาชนิดละ 5 อย่าง

อาหารคาว

อาหารหวาน

1.....

1.....

2.....

2.....

3.....

3.....

4.....

4.....

5.....

5.....

- 2.7 วันปีใหม่ในปัจจุบันเรานิยมส่งบัตรอวยพร หรือที่เรียกว่า ส.ค.ส. ให้แก่กัน
นักเรียนจงเขียนบัตรอวยพรนี้คนละ 1 ใบ ตามความถึกของนักเรียน

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

นายแพทย์สองคนพยายามจะทดสอบดูว่า มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องรับประทานเกลือเลย ใดหรือไม่ เขาคำรงชีวิตอยู่โดยไม่รับประทานเกลือเลยเป็นเวลา 2 สัปดาห์ เมื่อครบกำหนดปรากฏว่า นายแพทย์ทั้งสองเกือบจะพุงไปโคเลย แม้กระทั่งจะเดินเหินหรือสูดลมหายใจเขาก็ก่แค้นจะลำบาก ทั้งคู่น้ำหนักตัวหายไปคนละประมาณ 6 กิโลกรัม และความทรงจำก็เกือบจะไม่มีเหลืออยู่

การทดสอบครั้งนั้นแสดงว่า เกลือมีความสำคัญแก่ชีวิตมนุษย์เพียงไร เท่าที่เป็นอยู่ตามปกติ นายแพทย์บอกว่า คนเราจะต้องกินเกลือกันคนหนึ่งประมาณ 4.5 กิโลกรัมต่อ

ในเส้นเลือดของคนจะมีเกลือผสมอยู่ด้วย คนที่เจ็บหนักบางทีก็ต้องหยดน้ำเกลือเข้าไปในเส้นเลือด เวลาเราเหงื่อออก เหงื่อนั้นจะเป็นเกลือเคลือบอยู่บนผิวหนัง แล้วเราก็ตองหาเกลือทดแทนลงไป

ในโลกของเรามีเกลืออยู่เต็มไปหมด เกือบหนึ่งในสี่ของน้ำทะเลทั้งโลกก็คือเกลือธรรมดาๆ เกลือชนิดนี้จะไม่ระเหยไปกับไอน้ำ เกลือบางชนิดอยู่ในดินและหิน เราเรียกหินชนิดนี้ว่าหินเกลือ นอกจากคนเราจะใช้เกลือเป็นเครื่องช่วยยั้งชีพแล้ว สัตว์ขาดเกลือไม่ได้เช่นกัน ยิ่งกว่านั้นการทำอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่นการทำแก้ว การทำเส้นใยทอเสื่อผ้า การทำน้ำให้สะอาด การทำยาฆ่าแมลง ฯลฯ ก็คงอาศัยเกลือเป็นส่วนประกอบด้วย

1. นักเรียนจะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนขาดเกลือ
 - ก. นักเรียนเดินไม่ได้
 - ข. นักเรียนรู้สึกอ่อนเพลียง่าย
 - ค. นักเรียนปวดศีรษะ
 - ง. นักเรียนไม่อ่อนขึ้น
 - จ. นักเรียนหายใจไม่ออก
2. เมื่อไหร่ที่นักเรียนต้องการเกลือมากที่สุด
 - ก. ขณะนอนหลับ
 - ข. ขณะรับประทานอาหาร
 - ค. ขณะเล่นกีฬา
 - ง. ขณะเรียนหนังสือ
 - จ. ขณะทำการบ้าน
3. เกลือมีประโยชน์อย่างไร
 - ก. ทำให้หวาน
 - ข. ทำให้มีความจำดี
 - ค. ทำให้พอกได
 - ง. ทำให้หายใจได้
 - จ. ทำให้ชีพจรงานในร่างกายได้
5. นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าสุดท้ายว่าอย่างไร
 - ก. ประโยชน์ของเกลือ
 - ข. การทำอุตสาหกรรมโดยใช้เกลือ
 - ค. การใช้เกลือเป็นเครื่องยั้งชีพ
 - ง. สัตว์ต้องการเกลือ
 - จ. มนุษย์ขาดเกลือไม่ได้

- 1.6 นักเรียนเชื่อเรื่อง "คนเราขาดเกลือไม่ได้" หรือไม่ ?
- ก. ไม่เชื่อเพราะไม่เคยได้ยินใครพูดถึง ข. ไม่เชื่อเพราะเป็นเรื่องไม่น่าเชื่อ
- ค. เชื่อเพราะได้มีผู้พิสูจน์ว่าเป็นจริงแล้ว ง. เชื่อเพราะครูบอก
- จ. ไม่เชื่อเพราะสัตว์บางชนิดไม่ทานเกลือ

2. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

2.1 นักเรียนคิดว่าคนที่มีการผลิตเกลือขายควรจะอาศัยอยู่ในบริเวณไหน ?

.....

.....

.....

2.2 นักเรียนคิดว่า วิธีผลิตเกลือจากน้ำทะเลเขาทำกันอย่างไร ?

.....

.....

.....

2.3 นักเรียนรู้อย่างไรว่าในร่างกายของคนเรามีเกลืออยู่มาก ?

.....

.....

.....

2.4 นักเรียนคิดว่านายแพทย์สองคนนั้นควรได้รับการยกย่องหรือไม่ เพราะเหตุใด และถ้านักเรียนเห็นว่าควรได้รับ จะได้รับการยกย่องว่าอย่างไร ?

.....

.....

.....

พระอินทร์นั้นตามคำราของพราหมณ์อินเดียกล่าวว่า เป็นเทวดาที่มีผู้นับถือมาก มีเทวะ และ เทวีเป็นพระชนกและชนนี มิได้สร้างตัวเองเหมือนกับที่พระพรหมสร้างตนเองขึ้น สิกายเป็นสี่แฉก หรือสี่ทอง แก่ต่อมาในภายหลัง ไก่กลายเป็นสี่แฉกมรกตไป สิ่งที่โปรดคือประจำอยู่เสมอคือ วัชร (แปลว่า เพชร) จึงได้ชื่อว่า "วัชริน" แปลว่าผู้ถือเพชร นอกจากนั้น ในบางครั้งที่ถือศร ขอ และ ร่วงแหสำหรับคลบศัตรู ยานที่ทรงโปรดคือ รถทองเทียมม้าคู่สีแสด มีชนคอและหางยาว โปรด เสวณน้ำใสเสมอ เพราะน้ำชนิดนี้ทำให้ผู้ดื่มกล้านในสงคราม

พระอินทร์เป็นเจ้าผู้เป็นใหญ่ในดินฟ้าอากาศ เป็นผู้กำกับฤดูกาลและให้ฝน เคยใช้วัชร รบกับพญาศูรอยู่เสมอ พญาศูรนั้น กล่าวกันว่าเป็นตัวนี้ร้าย ทำให้เกิดความแห้งแล้ง ห้ามเมฆ ฝนไม่โหมตกตามฤดูกาล นำความชั่วร้าย เช่นโรคภัยไข้เจ็บต่างๆมาสู่โลกมนุษย์ พระอินทร์จึงต้อง คอยปราบ และในครั้งสุดท้ายพระอินทร์ก็ฆ่าพญาศูรเสีย จึงได้ชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า "พญาคาน" แปลว่า "ผู้ฆ่าพญาศูร"

ในทางพุทธศาสนากล่าวว่า พระอินทร์เป็นเจ้าสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เป็นใหญ่กว่าเทวดาทั้งหลาย จึงได้นามว่า "เทวราช" หรือ อมรินทราธิราช มีเมืองอยู่ชื่อ เทพนคร ตัวปราสาท ชื่อ ไผยงค์ ซึ่งสร้างขึ้นด้วยแก้ว ๗ ประการ พาหนะเป็นช้างชื่อ เอรಾವดี พระอินทร์มีชายา ๔ องค์ คือ นางสุธรรมา นางสุจิตรา นางสุนันทา และนางสุชาดา พระองค์เสวยทิพย์สมบัติต่างๆ มากมาย เพราะได้เกยพาทาน รักษาศีล และประพฤติคนในสิ่งที่ดีงาม ตั้งแต่ครั้งได้เกิดเป็นคน ผลบุญจึงทำให้ได้เป็นพระอินทร์ผู้ประเสริฐกว่าเทวดาทั้งหลาย กล่าวกันว่าพระองค์เป็นเทพแห่งความไม่ประมาทด้วย

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ ลักษณะใดที่พระอินทร์เหมือนกับมนุษย์

ก. รูปร่าง

ข. นิสัย

ค. การมีผู้ให้กำเนิด

ง. ยานพาหนะ

จ. อาวุธ

๑.๒ วัชระ ของพระอินทร์หมายถึงอะไร

ก. เพชร

ข. แหวน

ค. กำไลมือ

ง. ยานพาหนะ

จ. อาวุธ

๑.๓ ปกติพระอินทร์ทรงถืออะไร

ก. วัชระ

ข. ศร

ค. ขอ

ง. รางแห

จ. ถูกทุกข้อ

๑.๔ ข้อความต่อไปนี้ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. พระพรหมไม่มีพระชนกและชนนี

ข. พระอินทร์เกิดทางโคยใช้มาสีแคง

ค. พระอินทร์เป็นมนุษย์

ง. พุทธาสูรมีอีกชื่อหนึ่งว่า พฤกาทน

จ. พระอินทร์มีอำนาจมากจึงได้เป็นเทวคา

๑.๕ ถ้าน้ำท่วมอินเเคีย ชาวอินเเคียเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของใคร

ก. พระพรหม

ข. พระอินทร์

ค. พระนารายณ์

ง. พระอิศวร

จ. พุทธาสูร

๑.๖ พระอินทร์รบกับพญาคาสุรังกี่ครั้ง

ก. ๑ ครั้ง

ข. ๕ ครั้ง

ค. ๑๐ ครั้ง

ง. ๒๐ ครั้ง

จ. นับครั้งไม่ได้

๑.๗ พระอินทร์เสวยน้ำโสม เพราะเหตุใด

ก. ไม่โปรดเสวยน้ำชนิดอื่น

ข. ต้องการตำสรงกรรม

ค. ต้องการความกล้าหาญ

ง. ต้องการรบชนะผู้อื่น

จ. ต้องการแสดงความสามารถ

๑.๘ "เทวราช" มีความหมายว่าอย่างไร

ก. พระเจ้าแผ่นดินที่เป็นเทวดา

ข. เทวดาของพระเจ้าแผ่นดิน

ค. เทวดาผู้เป็นใหญ่

ง. เจ้าของเทวดาทั้งหมด

จ. ผู้ที่อยู่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

๑.๙ นักเรียนคิดว่า "พระอินทร์" มีกี่องค์

ก. ๑ องค์

ข. ๒ องค์

ค. ๓ องค์

ง. ๔ องค์

จ. นับจำนวนไม่ได้

๑.๑๐ พระอินทร์มีหน้าที่อย่างไร

ก. รบกับพญาคาสุรัง

ข. ฆาพญาคาสุรัง

ค. เป็นเจ้าแห่งสวรรค์

ง. ช่วยเหลือมนุษย์

จ. ปกครองเทวดาทั้งหมด

๑.๑๑ พระอินทร์ตามความเชื่อทางศาสนาพุทธน่าจะเป็นเทวดาอย่างไร

ก. รอบคอบ

ข. เข้มแข็ง

ค. สวยงาม

ง. มีความสุข

จ. ไม่มีอิสรหรืออภิศา

๑.๑๒ นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าสุดท้ายได้อย่างไร

ก. ซายาของพระอินทร์	ข. ลักษณะของพระอินทร์
ค. กำเนิดของพระอินทร์	ง. ที่อยู่ของพระอินทร์
จ. ชีวิตของพระอินทร์	

๒. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๒.๑ นักเรียนคิดว่า พระอินทร์ประพฤติน้อย่างไรก่อนที่จะเกิดมาเป็นพระอินทร์

- ก.....
- ข.....
- ค.....
- ง.....
- จ.....

๒.๒ ถ้าพระอินทร์มีจริงนักเรียนคิดว่าทำอย่างไร จึงจะได้พบท่าน

.....

.....

.....

๒.๓ นักเรียนคิดว่าควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

นักเรียนทรงทราบกันดีแล้วว่า พระพุทธเจ้าของเราในก็คือเจ้าชายสิทธัตถะ แห่งกรุงกบิลพัสดุ์ ผู้ใดทรงอภิเษกสมรสกับพระนางพิมพา และมีพระราชโอรส 1 พระองค์ มีพระนามว่า ราหุล ซึ่งหมายถึง "หลวง"

เมื่อพระองค์ทรงเฝ้าจะแสวงหาสัจธรรม พระองค์ทรงเสด็จออกบรรพชาและศึกษาแสวงหาสัจธรรมเป็นเวลาถึง 6 ปี จึงได้ตรัสรู้ใต้ต้นศรีมหาโพธิ์ ณ คิณวันเพ็ญเดือนหก เมื่อตรัสรู้แล้วก็เสด็จไปเผยแพร่วรรณธรรมในที่ต่างๆ จนความทราบถึงพระเจ้าสุทโธทนะ พระราชบิดา พระเจ้าสุทโธทนะมีพระราชประสงค์จะเห็นพระราชโอรส จึงส่งอำมาตย์ไปกราบทูลพระพุทธเจ้าขอให้เสด็จไปยังกรุงกบิลพัสดุ์ถึง 9 ครั้ง แต่อำมาตย์ทั้ง 9 คนก็พากันขอบรรพชาหมดทุกคนหลังจากได้ฟังพระธรรมเทศนาแล้ว

พระเจ้าสุทโธทนะยังไม่สิ้นความพยายาม ได้ส่งกษัตริย์อำมาตย์คนที่ 10 ไปกราบทูลอาราธนาพระพุทธองค์ พระพุทธองค์เสด็จตามคำทูล

ระหว่างที่ประทับอยู่ในกรุงกบิลพัสดุ์นั้น พระนางพิมพาได้ให้พระราหุลไปทูลขอราชสมบัติวันหนึ่ง ขณะที่พระพุทธองค์เสด็จกลับจากการบิณฑบาตในพระราชวัง พระราหุลก็สามเษด็จไปถวายจนถึงพระวิหารนิโครธาราม จึงทูลขอสมบัติ พระพุทธองค์ตอบว่า "ตถาคตมิได้สมบัติอันเป็นสัจธรรมเท่านั้น" ตรัสคั้งนั้นแล้วก็โปรดให้พระสารีบุตรบรรพชาพระราหุล

เมื่อพระเจ้าสุทโธทนะทรงทราบข่าวก็เสียพระทัย เสด็จมาเฝ้าพระพุทธองค์และทูลว่า "แต่นี้ต่อไป กลุ่มบุตรผู้ใดจะบวชในพุทธศาสนาหากวายังไม่ได้รับอนุญาตจากบิดามารดา ขอให้งดการอุปสมบทกลุ่มบุตรผู้นั้นไว้ก่อน" พระพุทธองค์ทรงยอมรับ นับแต่นั้นมาผู้ใดจะบวชก็ต้องได้รับอนุญาตจากบิดามารดาก่อน ส่วนสามเษนั้นต้องมีพระภิกษุเป็นอาจารย์หรือพี่เลี้ยงคอยดูแลช่วย

สามเษพระราหุลปฏิบัติพระธรรมวินัยเป็นอย่างดี จนพระชนมายุครบ 20 พรรษา พระสารีบุตรก็ให้ทำพิธีอุปสมบทให้เป็นพระภิกษุ ภิกษุราหุลศึกษาธรรมวินัยจนในที่สุดได้บรรลุผลสูงสุดคือสำเร็จเป็นพระอรหันต์เป็นมูลี่ในการเอาใจใส่ทางศึกษา

1. ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหนาข้อที่ถูกที่สุด

1.1 "พระพุทธเจ้าคือใคร ?"

ก. โอรสกษัตริย์กรุงกบิลพัสดุ์	ข. เจ้าชายแห่งกรุงกบิลพัสดุ์
ค. ผู้ศึกษารธรรมเป็นเวลา 6 ปี	ง. ผู้ถอนบวชแสวงหาสัจธรรม
จ. ผู้ตรัสรู้สัจธรรม	

1.2 เหตุใดเจ้าชายสิทธัตถะจึงเสด็จออกบรรพชา ?

ก. ไม่ต้องการครองราชสมบัติ	ข. ไม่รักมเหสีและโอรส
ค. ต้องการหาข้อเสีย	ง. ต้องการศึกษารธรรมต่าง ๆ
จ. ต้องการเป็นพระพุทธเจ้า	

1.3 พระเจ้าสุทโธทนะเสียพระทัยที่พระราหุลทรงบรรพชาเพราะอะไร ?

ก. พระราหุลยังมีอายุน้อย	ข. ไม่อยากให้ใกล้ชิดพระพุทธเจ้า
ค. ต้องการให้พระราหุลครองราชสมบัติ	ง. ส่งสารพระนางพิมพา
จ. ต้องการให้พระพุทธเจ้าชอนนุญตก่อน	

1.4 ผู้จะบวชเป็นพระภิกษุใดต้องมีอายุเท่าใด

ก. 10 ปีขึ้นไป	ข. 20 ปีขึ้นไป
ค. 30 ปีขึ้นไป	ง. ไม่เกิน 80 ปี
จ. ก็ปิกได้	

1.5 พระเจ้าสุทโธทนะส่งอำมาตย์มาเชิญพระพุทธเจ้าครั้งละกี่คน ?

ก. 1 คน	ข. 2 คน
ค. 9 คน	ง. 10 คน
จ. ไม่กำหนดคนแน่นอน	

2. ให้นักเรียนใส่หมายเลข 1, 2, 3, 4 และ 5 ลงหน้าข้อความตามลำดับเนื้อเรื่อง

(.....) ประสูติพระราชกุล

(.....) เจาชายสิทธิ์ตะทองบรรพชา

(.....) พระราหูลขราชสมบัติ

(.....) พระพุทธเจ้าทรงเผยแพรพุทธศาสนา

(.....) การบรรพชาพระราหูล

3. ให้นักเรียนตอบคำถาม

3.1 นักเรียนคิดว่า ผู้ที่เป็นพระภิกษุควรมีหน้าตาอย่างไร ?

.....
.....
.....

3.2 นักเรียนคิดว่า เหตุใดพระพุทธเจ้าจึงให้ชื่อโอรสว่า "ราหูล" ?

.....
.....
.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

นักเรียนคงทราบกันดีอยู่แล้วว่า ฟาแลมและฟารองเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างหนึ่ง ฟาแลมนั้นเกิดจากประกายไฟฟ้าในอากาศแล่นจากก้อนเมฆก้อนหนึ่งไปหาก้อนเมฆอีกก้อนหนึ่งโดยรวดเร็ว ไฟฟ้าวิ่งได้เร็วมากและในขณะที่วิ่งจะมีแสงสว่างวาบเป็นประกาย เราเรียกว่าฟาแลม ส่วนฟารองเกิดจากการที่อากาศที่ถูกประกายไฟฟ้าแหวกออกไปกลับเข้ามากระทบกันโดยเร็วและแรงเกิดเสียงดังขึ้น และในบางครั้งประกายไฟฟ้ามักวิ่งมาสู่โลก มีผลทำให้สิ่งมีชีวิตบางชนิดเสียหายได้

แต่ในสมัยโบราณเราเคยคิดและเชื่อกันว่า ฟาแลม ฟารอง เกิดจากนางเมฆลาลอแก้ว และรามสูรขวางขวางวาทตอนใดเกิดฟ้าผ่าขึ้นก็หมายถึงขวางของรามสูรตกมายังพื้นโลก และยังเข้าใจกันต่อไปว่าขวางนั้นเป็นหิน เป็นของวิเศษ ตางพากันบูชา ถ้าใครมาก็ตอยแตกกันถือว่าถ้าใครมีก็จะอยู่ยงคงกระพันชาตรีใครทำอันตรายใด ๆ ไม่ได้

นางเมฆลานั้น ก็ผู้เขียนวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์อธิบายไว้ว่า นางเมฆลานั้นนางฟ้าที่มีแก้ววิเศษดวงหนึ่ง บางทีเรียกว่า นางมณีเมขลา เป็นนางฟ้าเจ้าแม่มหาสมุทร ส่วนรามสูรเป็นยักษ์มีฤทธิ์เดชมาก มีกายสีเขียว อาวุธคือขวางเพชร

ครั้งหนึ่งในฤดูฝน ในสวรรค์มีงานรื่นเริงกัน เทวดาและนางฟ้าจับระบำรำฟ้อนกันอย่างสนุกสนาน คราวนั้นเองรามสูรได้พบกับนางเมขลา นางเมขลาได้ไขว่คว้า รามสูรก็ขวางขวางอยู่เปรี๊ยะ ๆ เราจึงคิดเห็นไปว่าเมื่อเวลาฟาแลมฟารองนั้นก็คือเวลาเมฆลาลอแก้วและรามสูรขวางขวางนั่นเอง

เรื่องรามสูรกับเมฆลานั้นในเขมรก็มีเหมือนกัน เป็นนิยายพื้นเมืองเล่ากันว่า มียักษ์ตนหนึ่งชื่อรามสูร และมีนางฟ้านางหนึ่งชื่อเมขลา ต่างก็ไปศึกษาหาความรู้จากอาจารย์คนเดียวกัน ทั้งคู่จึงแข่งขันกันควยประการต่าง ๆ เพื่อให้อาจารย์เห็นว่าตนฉลาดและเก่ง อาจารย์รักใคร่ศิษย์ทั้งสองนี้เท่ากัน เมื่อเรียนจนจบแล้วอาจารย์ก็อยากทดสอบความสามารถของศิษย์จึงให้ทั้งคู่ไปหาทองคำมาถวายหนึ่ง ใครได้มากก่อนอาจารย์ก็จะเสกให้เป็นแก้ว ชื่อมโนहरา เป็นแก้วสารพัดนึก

ใครปรารถนาอะไรยอมไคหมด

รามสูรก็เที่ยวไปเอาถ้วยรอน้ำค้างจากใบไม้ต่าง ๆ ทุกเช้า ฝ่ายเมขลาเอาใส่ตนไม้ชนิดหนึ่งที่ชื่อน้ำไคคล้ายสาละ ก็เอาน้ำค้างตามใบไม้ต่าง ๆ แลเอามาบีบลงถ้วยจึงดื่มก่อน พระอาจารย์จึงเสกแก้วให้ รามสูรรู้เข้าก็เสียใจ อาจารย์ส่งสารจึงเสกขวานที่มีอำนาจสู้กับแก้วของนางเมขลาได้ รามสูรโคขวานก็เที่ยวตามหาเมขลา พบกันครึ่งโคก็รบเพื่อชิงดวงแก้ว จึงปรากฏเป็นฟ้าแลบและมีฟ้าร้องเรื่อยมา

1. ให้นักเรียนวงกลมรอบอักษรหนาข้อที่ถูกที่สุด

1.1 คนโบราณไม่รูความจริงเรื่องฟ้าแลบฟารองเพราะเหตุใด ?

ก. คนโบราณโง่มาก

ข. คนโบราณไม่มีเหตุผล

ค. สมัยนั้นการศึกษายังไม่เจริญ

ง. สมัยนั้นผีเมขลาและรามสูรจริง ๆ

จ. สมัยนั้นคนโบราณไม่ชอบค้นหาความจริง

1.2 ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดถูกต้องที่สุด ?

ก. มณี หมายถึงดวงแก้ว

ข. ฟารองคือเสียงขว้างขวานของรามสูร

ค. ในสวรรค์มีงานรื่นเริงเฉพาะฤดูฝน

ง. นางเมขลาเอาสาส์นนำคางตามไปไม่ต่าง ๆ

จ. ถ้าฝนตกจะมีฟ้าแลบ ฟารอง และฟ้าผ่าเกิดขึ้นทุกครั้ง

1.3 นักเรียนคิดว่า ในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ นางเมขลาจะมีที่พักอาศัยอยู่ที่ใด ?

ก. ในคอนเมฆ

ข. ในสวรรค์

ค. ในท้องฟ้า

ง. ในมหาสมุทร

จ. ในโลกมนุษย์

1.4 ในนิยายพื้นบ้านเขมร รามสูรกับเมขลาเพราะอะไร ?

ก. ต้องการแสดงความสามารถ

ข. หยอกหลอกกันเล่น

ค. อาจารย์สั่งให้รบกัน

ง. รามสูรอยากได้แก้วมโนहरา

จ. ต้องการให้เกิดฟ้าแลบและฟารอง

1.5 รามสูรกับเมขลาในนิยายพื้นบ้านของเขมรใครฉลาดกว่ากัน ?

ก. เมขลาฉลาดกว่า เพราะเป็นผู้หญิง

ข. เมขลาฉลาดกว่า เพราะหาวิธีทำงานได้ดีกว่ารามสูร

ค. เมขลาฉลาดกว่า เพราะอาจารย์สอนวิชาให้มากกว่า

- ง. เมฆลาดลาดกว่าเพราะศึกษาความรู้นานกว่ารามสูร
 จ. เมฆลาดลาดกว่าเพราะเป็นนางฟ้าส่วนรามสูรเป็นยักษ์

2.

2.1 ให้นักเรียนอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติต่อไปนี้โดยละเอียดด้วยถ้อยคำของตนเอง

ก. ฟาแลบ.....

.....

ข. ฟารอง.....

.....

ค. ฟาพา.....

.....

2.2 นักเรียนคิดว่า นางมณีเมขลา กับ รามสูร มีตัวตนจริงหรือไม่ และนักเรียนรู้อย่างไร ?

.....

.....

.....

2.3 เรื่องราวเกี่ยวกับรามสูรเมขลาในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ กับนิยายพื้นเมืองของเขมรมีส่วนที่เหมือนกัน และต่างกันอย่างไบบ้าง จงอธิบาย ?

.....

.....

.....

2.4 ให้นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ๆ ละ 1 บรรทัด

1.

2.

3.

4.

5.

6.

2.5 นักเรียนจะตั้งชื่อเรื่องน่าอย่างไรดี ?

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ ชั้น

นานมาแล้วแดงอยากได้รถจักรยานี่มาก ที่จริงเขาไม่จำเป็นต้องมีจักรยานี่ก็ได้ เพราะโรงเรียนเขาอยู่ใกล้กับบ้านของเขา แต่แดงก็ต้องการสักคันหนึ่ง มันคงจะมีความสุขมาก เขาอยากได้รถจักรยานี่สีแดงสกมีล้อเป็นมันล้น และกระดิ่งเสียงใส แต่เขาก็ไม่ทราบว่าจะได้อะไร พ่อของแดงทำสวนใกล้บ้าน พ่อไม่ค่อยมีเสื่อผ้าใส่ พ่อจำเป็นจะต้องมีเสื่อใหม่สักชุด เขาเห็นว่าไม่ควรจะรอพ่อแน่ เหลียวคุณแม่ แม่ทำงานอยู่ในครัว ในครัวของเขายังขาดจานชามอีกหลายใบ ปู่ของเขาละ ปู่นั่งสานตะกร้าอยู่นอกชาน เขาเคยเห็นปู่เอาตะกร้าไปขายในตลาด ได้เงินที่ละบาทสองบาท เอ ปู่จะมีเงินให้เขาไหมหนอ แต่อย่าเลยกว่าปู่จะได้เงินมาแต่ละบาท ปู่ต้องทำงานหนัก ปู่อายุมากแล้ว

ทำอย่างไรดีละ แแดงคิดอยู่นาน "ขอกะตัวเอง"

แดงถามตัวเองว่า "เธอจะหารถจักรยานี่สีแดงสก มีล้อเป็นมันล้นและกระดิ่งเสียงใสให้เธอเองสักคันจะได้อะไร"

ตัวเองตอบว่า "ทำไม่ได้ ฉันยินดีจะให้เธอ ฉันจะไปทำงานแล้วจะได้เงินค่าจักรยาน"

แดงไปหางานทำ งานก็มีหลายอย่างที่ทำได้ ตอนนี้น้าหนาว คงอยากมีไฟนึ่งไฟเยาะๆ แแดงเข้าป่าหาเห็ดมาขาย ในหน้าแล้งเขารับเลี้ยงควายให้ลุงผ่องเพื่อนบ้าน บางวันลุงผ่องให้เงินเขา บางวันก็ให้ขนมกิน พอถึงหน้าฝนเวลากลางคืนเขาเอาไฟล่อแมลงคา เวลาเช้าเขาเอาไปขายเงินในกระปุกออมสินเพิ่มขึ้นทีละเล็กละน้อย จนในที่สุด ลมหนาวโห่มาอีกครั้ง พร้อมกับวันที่เขาเก็บเงินจนพอใจ

แดงเอาเงินใส่กระเป๋าสีเสื้อ ในร้านมีรถจักรยานสีแดง มีล้อเป็นมันซ์ลัป และกระดิ่งเสียงใส
มันเป็นรถที่แดงชอบจริงๆ

เพียงครูหนึ่ง เขาออกมาจากร้าน ไม่มีเงินในกระเป๋าสีเสื้อแล้ว ซึ่งรถกลับบ้าน รถจักรยาน
สีแดงสด มีล้อเป็นมันซ์ลัป และกระดิ่งเสียงใส

ทุกวันนี้ ตอนเย็นๆเขาขี่รถกลับบ้าน ทุกๆวันที่กระดิ่งจะร้อง "กริ่ง กริ่ง กริ่ง ไปรถ
เหล็กทางน้อย คุณชายผู้มีเกียรตินี้ยังอยู่บนรถคันที่ได้มาด้วยน้ำพักน้ำแรงตนเองทั้งสิ้น"

๑. จงตอบคำถามต่อไปนี้โดยวงกลมข้อที่ถูกต้องที่สุด

๑.๑ แดงต้องการอะไร

- ก. รถจักรยานสีแดงสด
- ข. รถจักรยานที่ไปโรงเรียน
- ค. รถจักรยานมีกระดิ่ง
- ง. รถจักรยานราคาแพง

๑.๒ ทำไมแดงจึงไม่จำเป็นต้องมีรถจักรยาน

- ก. เขาไม่มีสตางค์พอที่จะซื้อ
- ข. เขาเดินไปโรงเรียนได้
- ค. เพื่อนๆก็ไม่มีใครมี
- ง. พ่อแม่เขาอยากจน

๑.๓ ทำไมแดงจึงไม่ขอเงินพ่อ

๑.๓ ทำไมแดงจึงไม่ขอเงินพ่อ

- ก. คิดว่าพ่อไม่มีเงิน
- ข. คิดว่าพ่อจำเป็นต้องใช้เงินในทางอื่น
- ค. พ่อคงไม่ให้แดง
- ง. แแดงส่งสารพ่อ

๑.๔ แแดงไม่ขอเงินแม่เพราะอะไร

- ก. ความรัก
- ข. ความสงสาร
- ค. ความเมตตา
- ง. ความกลัว

๑.๕ นักเรียนคิดว่าปกติแดงทำอะไร

- ก. ทำนา
- ข. เลี้ยงควาย
- ค. ขายของ
- ง. เรียนหนังสือ

๑.๖ แแดงหารถจักรยานมาได้อย่างไร

- ก. เก็บเงินที่ละเล็กละน้อยจนครบ แล้วซื้อ
- ข. ทำงานหาเงินจนครบ แล้วซื้อ
- ค. รับจ้างเลี้ยงควายเอาเงินมาซื้อจักรยาน
- ง. ขายของต่างๆจนได้เงินครบ

๑.๓ แดงใช้เวลาในการหาเงินนานเท่าใด

- ก. หนึ่งปี
- ข. สองปี
- ค. หนึ่งเดือน
- ง. นับไม่ได้

๑.๔ นักเรียนคิดว่าแดงรู้สึกอย่างไรเมื่อซื้อรถจักรยานทุกครั้ง

- ก. ดีใจ
- ข. สนุก
- ค. ภูมิใจ
- ง. เบิกบานใจ

๑.๕ นักเรียนคิดว่าแดงอายุประมาณเท่าใด

- ก. ๔ ปี
- ข. ๖ ปี
- ค. ๑๒ ปี
- ง. ๑๔ ปี

๑.๖ การที่แดงไม่ขอเงิน พ่อ แม่ และปู่ แต่มาทำงานหาเงินเอง แดงเป็นกนอย่างไร

- ก. หยิ่ง แต่มีความพยายามมาก
- ข. กตัญญูอะไรแล้วต้องทำให้ได้
- ค. รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความพยายาม
- ง. ไม่ชอบขอเงินจากใครนอกจากตัวเอง

๒. ให้นักเรียนตอบตามความคิดเห็นของนักเรียน!

๒.๑ ถ้านักเรียนเป็นแดง นักเรียนจะมีวิธีหาเงินซื้อจักรยานได้อย่างไร

.....

.....

.....

๒.๒ นักเรียนคิดว่า ถ้านักเรียนหาของที่ต้องการได้เอง กับคนอื่นให้ของนั้นมา นักเรียนจะ
เกิดความรู้สึกเหมือนกันหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๒.๓ อ่านเรื่องนี้แล้ว นักเรียนอยากได้อะไรบ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๒.๔ ถ้านักเรียนมีรถจักรยานเหมือนแดง นักเรียนจะเอาไปทำอะไรบ้าง

.....

.....

.....

๒.๕ ให้นักเรียนเล่าเรื่องนี้ด้วยถ้อยคำของตนเองอีกครั้งหนึ่ง

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

แม่เป็นผู้ให้กำเนิดบุตรหญิงบุตรชาย แม่เลี้ยงลูกจนเติบโตด้วยความทนุตนอมมิให้ลูกต้อง
อดอยาก เมื่อโตขึ้นพอจะเรียนหนังสือได้ก็ส่งเข้าเรียน อบรมสั่งสอนให้ลูกประพฤติดีให้เป็นคนที่
มีระเบียบเรียบร้อย ปิศาณันไม่มีเวลาระวังสอนบุตรได้ แม่เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด จึงจำเป็นต้องเป็นผู้
คอยดูแลพรวนสอน

แม่จะต้องดูแลทุกคนในขณะที่อยู่กับบ้านและไปนอกบ้านเช่น เวลาไปโรงเรียน ให้รู้จัก
ขึ้นรถประจำทาง การข้ามถนน เพราะภัยในการเดินทางนั้นมีมาก นอกจากนี้ยังต้องดูแลการแต่ง-
กายของลูกให้ถูกต้องตามแบบของโรงเรียน ให้รู้จักรักษาความสะอาด ทำตัวให้เป็นที่รักของครู
และเพื่อน

แม่เป็นผู้คอยให้อาหารคักเคื้อน เปื่อลูกกระทำผิดอยู่เสมอ ลูกก็ควรจงจำคำสั่งสอนของ
แม่ไว้ด้วยความเคารพนับถือ ใครเล่าจะรักลูกเหมือนแม่ บุญคุณของมารดาจึงยิ่งใหญ่เหนือใคร
ในโลก ผู้ที่ไม่เคารพนับถือแม่ของตนเอง ก็ยากที่จะมีความสุขความเจริญได้

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ แม่ทนุตนอมลูกด้วยเหตุใด

- ก. ความเอ็นดู
- ค. ความภักดี
- จ. เป็นหน้าที่

- ข. ความรัก
- ง. ความเมตตา

๑.๒ ทำไมปิศาณันไม่คอยไคอบรมสั่งสอนบุตร

- ก. ไม่คอยรักบุตร
- ค. อบรมบุตรไม่เป็น
- ง. ไม่ชอบอบรมบุตร

- ข. คิดว่าบุตรเป็นคนดีแล้ว
- ง. ต้องหาเลี้ยงครอบครัว

๑.๓ ทำไมแม่จึงต้องสอนให้ลูกรักษาความสะอาด

ก. แวะได้ไม้ไผ่คนอื่นตำหนิ

ข. ความสะอาดทำให้สุขภาพดี

ค. เพื่อให้ลูกน่ารัก

ง. เพื่อให้เพื่อนรัก

จ. เพื่อให้เสื้อผ้าสะอาดกว่าคนอื่น

๑.๔ ถ้านักเรียนอยากให้เป็นเพื่อนรัก นักเรียนควรทำอะไร

ก. ชื้อขนมมาแจกเพื่อนๆทุกวัน

ข. ให้เพื่อนลอกคำคมเวลาสอบ

ค. ทำการบ้านให้เพื่อน

ง. ช่วยเพื่อนพรวนกินในชั่วโมงเกษตร

จ. ไปเจ๊ที่บ้านเพื่อนบ่อยๆ

๑.๕ นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าที่ ๒ ได้ว่าอย่างไร

ก. หน้าที่ของแม่

ข. คำสอนของแม่

ค. ภัยในการเดินทาง

ง. การรักษาความสะอาด

จ. การทำตัวให้เป็นที่รักของคนอื่น

๒. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๒.๑ นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำว่าที่ว่า "แม่เป็นผู้ที่รักลูกมากที่สุด" จงอธิบาย
และให้เหตุผล

.....
.....
.....

๒.๒ ในขณะที่อยู่บ้าน แม่คุณเล่าถึงในเรื่องใดบ้าง

.....
.....
.....

๒.๓ นักเรียนอยากให้แม่อบรมสั่งสอนนักเรียนในเรื่องใดบ้าง

๑.....

๒.....

๓.....

๒.๔ นักเรียนคิดว่า นักเรียนจะตอบแทนความรักของแม่ได้อย่างไร

๑.....

๒.....

๓.....

๒.๕ นอกจากแม่แล้ว นักเรียนคิดว่า นักเรียนควรรักใคร่อีก เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ ชั้น

หมาตัวหนึ่ง คือเหลือเกินชื่ออะไรจำไม่ได้ แต่เป็นหมาเลิศ ใครๆก็อยากได้ไว้เป็นเพื่อน
หมานั้นเผอิญสกปรกน่าเกลียดมาก ไม่มีเวลาอาบน้ำเสียเลย แต่เป็นความผิดของนาย ผู้เป็นเจ้า
ร้ายที่กระทำต่อมันอย่างทารุณ

วันหนึ่ง เด็กคนนี้ไปที่ปิงลิกแห่งหนึ่ง เล่นหอยกระเบื้องบนน้ำ เล่นอย่างไรพวกเรารวม
ใหม่ เด็กคนนั้นมีแผ่นกระเบื้องเต็มกระเป๋ เป็นกระเบื้องแบนๆ เราะไว้มากๆ หยิบออกมาทีละ
แผ่น หอยลงไปตามพื้นน้ำในบึงนั้น โดยทำให้แผ่นกระเบื้องแล่นแลบนพื้นน้ำ สะท้อนขึ้นลงได้ดัง
สามสี่ครั้งจึงจม หมาตัวนั้นนั่งห่างออกไปเล็กน้อย คอยคุนายนอยู่ ทันใดนั้นเด็กก็ลื่นล้ม พลัดตกลงไป
ในเลน ยิ่งก้นก็ยิ่งจม จวนจะมิดตัวอยู่แล้ว หมากระโดดตามลงไป เอาปากจับที่เสื้อลากขึ้นมาได้
แทนที่เด็กจะรู้สึกในบุญคุณของหมา เขากลับโกรธ เพราะหมาทำเสื้อของเขาขาดไปหน่อยหนึ่ง เขา
แกล้งผลักหมาตกลงไปในบึง เป็นเชิงบังคับให้หาหมาก แล้วแกล้งเอากระเบื้องรูปปลา มันต้องหลบ
จนแทบจะจมน้ำ กลืน

หลังจากที่หมาขึ้นจากน้ำ กลืนได้ เด็กคนนั้นก็เดินไปที่สวนแห่งหนึ่ง แอบเข้าไปปีนต้นไม้โหม
ปลิดผลไม้ ทั้งที่รู้ว่าเป็นของชายชาวสวนใจอำมหิต ทันใดนั้นชายชาวสวนก็วิ่งถือปืนออกมา จ้องเล็ง
ไปที่เด็กคนนั้น พร้อมกับตะโกนบอกว่า "ต้องให้ลูกไม้ของข้า ไม่อย่างนั้นถึงเดี๋ยวนี้"

เด็กคนนั้นไม่มีทรัพย์สินติดตัวมาเลยนอกจากแผ่นกระเบื้อง หมกหวังแล้วตะโกนเรียกหมา
ด้วยกวากลัว "ช่วยด้วย หมาข้า ช่วยด้วย" นักเรียนงูรู้ว่าธรรมชาติหมาไม่เคยขึ้นต้นไม้ได้ แต่
หมาตัวนั้นมันตะกายพรวดขึ้นไปถึงลำต้น จนถึงนายก็เฝ้าตัวลงมา เจ้าของสวนลั่นปืนเปรี้ยง

ลูกกระสุนเข้าฝังในหัวหมาที่นาสงสารนั้น มันหันหน้าล้มคาไปคู่นั้นเพื่อขอความช่วยเหลือ
แต่เด็กคนนั้นวิ่งหนีเอาตัวรอด ไม่หันมามองเลย

ขณะที่หมานอนรออยู่นั้น ก็ปรากฏว่ามีเสียงฟ้าร้องกรืนๆ แล้วเจ้าของสวนเห็นหมานั้น
ลอยสูงขึ้นทุกทีหายไปในกลุ่มเมฆอันสูงส่ง เพราะฉะนั้นในสวรรค์ต้องการเทวดาสักคนหนึ่ง ไม่มีคน
ในแดนดินที่ทรงคุณความดีเท่าหมาที่นาสงสารและสกปรกตัวนั้น

๑. จงตอบคำถามต่อไปนี้โดยวงกลมข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ เพราะเหตุใดหมาตัวนั้นจึงสกปรกและน่าเกลียด

ก. ไม่ได้อาบน้ำมานาน

ข. เจ้าของไม่ดูแลให้สะอาด

ค. ตกไปในโคลน

ง. ตกลงไปในบึง

๑.๒ เด็กเจ้าของสุนัขเป็นเด็กอย่างไร

ก. ชอบสนุก

ข. ใจโหดร้าย

ก. รักหมา

ง. เล่นหยอกระเบื้องเก่ง

๑.๓ "หมาเลิศจ" มีลักษณะอย่างไร

ก. กล้าหาญ อดทน

ข. กล้าหาญ อ่อน

ก. แข็งแรงไม่กลัวตาย

ง. ช่วยเหลือนายเสมอ

๑.๔ นักเรียนคิดว่ากรณีที่กระเบื้องสะท้อนอยู่บนผิวน้ำได้เพราะเหตุใด

ก. กระเบื้องเบากว่าน้ำ

ข. แรงเหวี่ยง

ค. ความแบนและกลมของกระเบื้อง

ง. กระเบื้องเป็นวัตถุลอยน้ำ

๑.๕ สุนัขกระโดดน้ำไปช่วยเด็กคนนั้น เพราะอะไร

ก. กลัวนายจะไม่เลี้ยงตน

ข. ตกใจจึงรีบกระโดดลงไป

ค. กลัวนายจะจมน้ำตาย

ง. กลัวนายดุ

๑.๖ เด็กโกรธสุนัขตัวนั้นเพราะเหตุใด

ก. สุนัขช่วยเหลือนคนเข้าไป

ข. สุนัขกล้าหาญกว่าตนเอง

ค. สุนัขกัดตนแรงไป

ง. สุนัขทำให้เสียเสียหาย

๑.๗ เด็กฉีกสุนัขตนน้ำเพราะเหตุใด

ก. โกรธที่ช่วยเหลือนตน

ข. แก้วแก้วที่ทำเสียขาด

ก. อยากเอากระเบื้องปาเล่น

ง. ไล่หาหมวก

๑.๘ นักเรียนคิดว่าเด็กใช้กระเบื้องปาสุนัขอย่างไร

ก. ปาไปครึ่งเดียว

ข. นานๆ ปาที

ก. ปาตึกๆ กันหลายอัน

ง. ปาเบาๆ

๑.๙ นักเรียนคิดว่าชาวสวนสมควรจะยิงเด็กหรือไม่

ก. ควร เพราะเด็กมาขโมยผลไม้ที่ตนหวงมาก

ข. ควร เพราะเด็กคนนั้นใจร้ายมากสมควรถูกฆ่า

ค. ไม่ควร เพราะการขโมยผลไม้ไม่ได้ผิดมากถึงกับต้องฆ่า

ง. ไม่ควร เพราะยังเป็นเด็กอยู่

๑.๑๐ สุนัขตายแล้วไปเกิดเป็นอะไร

ก. มนุษย์

ข. เทวดา

ก. สุนัขที่สะอาด

ง. สุนัขของเทวดา

๒. ให้นักเรียนตอบตามความคิดของนักเรียน

๒.๑ ถ้านักเรียนเป็นเด็กคนนั้น ในตอนขึ้นจากบึงได้ นักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๒.๒ นักเรียนคิดว่าสุนัขตัวนี้สมควรได้เป็น "แบบอย่างที่ดี" หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๒.๓ ถ้านักเรียนมีสัตว์เลี้ยงที่รักนักเรียนมากอยู่ตัวหนึ่ง นักเรียนจะทำอะไรให้มันบ้าง

.....

.....

.....

๒.๔ ถ้านักเรียนเป็นเจ้าของหมาที่ถูกยิง นักเรียนจะวิ่งหนีหรือไม่ และจะทำอย่างไร

.....

.....

.....

๒.๕ ให้นักเรียนลองแต่งนิทานเรื่องนี้ต่อสัก ๓ - ๕ บรรทัด โดยขึ้นต้นว่า

"ในขณะที่เด็กคนนั้นวิ่งหนีไป.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

วัน.....วัน.....

ประเทศไทย เป็นประเทศที่มีถิ่นคนต่างด้าวมาอยู่อาศัยมาก เพราะเหตุนี้
จึงมีคนไทยที่ไปทำงานต่างถิ่นในโรงงานหรือในไร่สวน มักจะหาเงินฝากไว้
ที่ใด ความเข้าใจอันนี้เป็น การเข้าใจผิดในการเกษตรกรรม ถ้าหากว่าเราไม่บำรุงดิน
เสมอ มีแต่การเพาะและการปลูกอย่างเดียว จะมีวันหนึ่งที่เราจะเพาะปลูกพืชอะไรไปโดย
เพราะดินปราศจากอาหารพืช ฉะนั้นจึงต้องหาวิธีบำรุงดินวิธีหนึ่งวิธีใดไปช่วยเสมอ

การบำรุงดินมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน แต่ในที่นี้จะกล่าวแต่เพียงวิธีบำรุงดินโดยการไถพรวน

และพืชปลูก

พืชปลูก หมายถึง พืชไร่ พืชสวน หรือพืชอื่น ๆ ที่เราขุดดินหรือไถพรวนไปลงใน
เพื่อทำให้อาหารในดินเพิ่มขึ้น ทำให้ดินร่วนซุยและช่วยทวีความอุดมสมบูรณ์ของดินให้มากขึ้น เพื่อ
ชาวนาเกี่ยวข้าว ชาวไร่และพืชอื่น ๆ เสร็จแล้ว หาดินเก็บเอาพืชเหล่านั้นไปจนหมดสิ้นไปยัง
มีลำต้น ใบ หรือรากพืช เหลืออยู่ในนา พืชที่เหลืออยู่นี้ถ้าประโยชน์ใด ๆ ก็ตาม ไปอีกหลายประการ

พืชที่ปลูก เป็นพืชปลูกนั้น เขามักนิยมใช้พืชตระกูลถั่ว เพราะมันสามารถเพิ่มอาหาร
ไนโตรเจนในดินมากกว่าพืชอื่น ๆ เป็นการทำให้ดินอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ

การปลูกพืชถั่วที่เป็น เลี้ยงลูกหมูกินกัน ไปด้วยการไถพรวน นับว่าได้ผลดีในการช่วย
ไม่ให้น้ำแห้ง

การปลูกพืชคลุมดินแล้วไถหรือไถพรวน หรือขุดดินขึ้นฝังดิน แล้วไถลงไป
ทำให้ดินอุดมไปด้วยอาหารหรืออินทรีย์วัตถุ พืชคลุมดินที่ไถสับหรือไถลงไป
พืชปลูก ฉะนั้นพืชคลุมดินจะไถ เป็นพืชคลุม หรือพืชคลุมอาหารจะไถ เป็นพืชปลูก ดินที่ไถ
แล้วพืชคลุมมีประโยชน์ที่มีลำต้น เป็นไม้เลื้อยและเป็นพุ่ม ส่วนพืชคลุมมีใบเล็ก ที่มีลำต้น เลี้ยงลูก
ติดไปกับดิน เพราะช่วยป้องกันน้ำหรือการพังทลายของดินได้

1. นักเรียนวงกลมล้อมรอบข้อที่ถูกต้องที่สุด

1.1 ประเทศไทยมีดินกอนบางอุดมสมบูรณ์ หมายความว่าอย่างไร?

ก. มีดินที่ใบทองบารุง

ข. มีดิน เป็นจำนวนเบา

ค. ดินที่เหมาะแก่การ เพาะปลูก

ง. มีดินทั่วประเทศไทย

1.2 ทำไมอาหารในดินจึงหกไป?

ก. ใบมีการบำรุงดิน

ข. พืชดูดอาหารจากดิน

ค. ไม่มีพืชคลุมดิน

ง. ไม่มีสิ่งปฏิกูล

1.3 เราควรบำรุงดินโดยวิธีใด

ก. ไม่ไถดินนั้นทำการ เพาะปลูก

ข. ปลูกพืชหลายชนิดอยู่ เงาม

ค. พรวนดินตลอดเวลาที่เพาะปลูก

ง. ไถกลบซากพืช เติมกอนปลูกใหม่

1.4 การเกษตรกรรมหมายถึงอะไร?

ก. การทำสวน

ข. การทำนา

ค. การทำไร่

ง. ทั้ง 3 ข้อ

1.5 นักเรียนกรปลูกพืชชนิดใดไว้มากที่สุด

ก. ถั่วเขียว

ข. ถั่วฝักยาว

ค. บวบ

ง. ตำลึง

1.6 วิธีช่วยให้อินทรนคืออย่างไร?

ก. ปลูกหญ้า

ข. ปลูกพืชพืช

ค. รดน้ำต้นไม้บ่อยๆ

ง. ไถกลบดินขาวที่เกี่ยวแล้ว

1.7 นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าที่สามไว้อย่างไร?

ก. การเพิ่มอาหารให้ดิน

ข. การทำปุ๋ยพืชสด

ค. ประโยชน์ของพืช

ง. การทำอินทรน

1.8 เราหีบมปลูกพืชตระกูลถั่วคลุมดิน เพราะเหตุใด?

ก. ปลูกง่าย

ข. ราคาถูก

ค. ใบเป็นวัชพืช

ง. นำไปทำปุ๋ยได้

1.9 ผู้ป่วยสับสนหมายถึงอะไร

ก. ผู้ที่ตระกอลตัว

ข. อาหารของผู้ป่วยในคืน

ค. ผู้ที่ปลุกอดมกิน

ง. ผู้ที่ถูกใจกลดวไวโนกิน

1.10 ข้อความที่เด็กเรียนอ่านทั้งหมดกล่าวถึงเรื่องอะไร

ก. ผู้กอดมกิน

ข. ผู้ป่วยศค

ค. การบำรุงดิน

ง. การปลูกพืช

2. ให้นักเรียนอธิบายความหมายและวิธีการทำของสิ่งต่อไปนี้

2.1 การบำรุงดิน.....

.....
.....
.....

2.2 ผู้กอดมกิน.....

.....
.....
.....

2.3 ผู้ป่วยศค.....

.....
.....
.....

3. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

3.1 ประโยชน์ของผู้กอดมกินมีอะไรบ้าง? (ตอบมา5ข้อ)

1.....

2.....

3

4

5

3.2 นวัตกรรมที่คิดค้นขึ้นคืออะไร?

1

2

3.3 ประโยชน์ของสิ่งประดิษฐ์มีอะไรบ้าง?

1

2

3

4

5

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

ชายคนหนึ่งเป็นคนยากจนมาก เขามีลูกชายอยู่คนหนึ่ง ในตอนลูกเกิดมีผู้ทำนายว่าพออายุย่างเข้าสิบสี่ปี จะได้แต่งงานกับลูกสาวเจ้าเมือง เมื่อเจ้าเมืองรู้ข่าวเขาก็ไม่พอใจ จึงตรงไปบ้านพ่อแม่เด็กนั้นขอซื้อลูกชาย ในตอนแรกพ่อแม่ไม่ยอมขายเท่าเทียม ครั้นชายแปลกหน้าเพิ่มราคาสูงขึ้นมาก เขาก็คิดถึงความยากจนของตัวเอง ทั้งเชื่อว่าเมื่อเด็กเป็นผู้มีบุญวาสนาก็คงพ้นภัย มีความเจริญ จึงตกลงขาย

เจ้าเมืองรับเด็กไปแล้ว ก็ออกไปพันธุมาน หาหีบไม้ใบหนึ่งบรรจุเด็กลงไปแล้วปิดฝาจนแน่น โยนหีบนั้นลงไปในแม่น้ำ แต่หีบนั้นไม่จมน้ำ ลอยกระเพื่อม ๆ ไป มีเทพธิดาใจบุญคอยช่วยพิทักษ์รักษา ระวังมิให้น้ำเข้าไปในหีบได้ ครั้นหีบลอยไป ๆ ใกล้กับวังโรม ก็ไปหยุดอยู่ข้างโรงสีข้าวแห่งหนึ่ง นายโรงสีเห็นเข้าก็ลากหีบมาเปิดดู เห็นเด็กน้อยผิวดุคนของลืมาแจวแหว เขารู้สึกนឹกรักจึงอุ้มขึ้นมาและนำไปเลี้ยงไว้ดุจดังลูกของตน

ประมาณเวลา 13 ปีผ่านไป เจ้าเมืองเผอิญผ่านมาทางโรงสีนั้น เห็นเด็กน้อยเข้าก็ถามว่าเป็นลูกหรือ เจ้าของโรงสีตอบว่า "เขามีโค ขาพเจ้าโตมาเมื่อเป็นเด็กแดง ๆ ในหีบลอยน้ำ ลักลอบสามปีมาแล้ว"

เจ้าเมืองพูดว่า "เป็นเด็กน่าเอ็นดูจริง" จะให้มันถือจดหมายไปไหม เหลือได้ไหม" เจ้าของโรงสีตอบว่า "ไ้พระเจ้าค่ะ"

ท้าวพญาไ้ยินดังนั้นจึงเขียนจดหมายให้เด็กถือไปไหม เหลือใจความว่า พอผู้ถือจดหมายนี้ไปถึงให้รีบเข้าเฝ้าเสียทันที

เด็กหนุ่มนั้นรับจดหมายไป ขณะเดินทางผ่านป่าแห่งหนึ่งก็พบกระตอมเล็ก ๆ หลังหนึ่ง ในนั้นมียายเข่าอยู่เพียงคนเดียว เด็กหนุ่มจึงบอกว่ายายจา ขอฉันพักหนึ่งสักคืนหนึ่งจะได้ไหม พรุ่งนี้ฉันจะนำจดหมายไปให้พระมเหสี ยายตอบว่า "ไ้สิหลาน"

เมื่อไฉนยายตอบดังนี้ เด็กชายก็เดินเข้าไปในบ้านและนอนหลับไป ยายหยิบจดหมายนั้น
คล้อออกอ่าน ครั้นรู้เรื่องกสงสารเด็กน้อยยิ่งนัก จึงเปลี่ยนข้อความเสียใหม่ว่า "ขอไหมเหสีจักพิริ
แฉ่งงานพระธิดากับเด็กที่จดหมายนี้"

รุ่งเช้า เด็กก็เดินทางไปยังในวัง พอเด็กเข้าไปหามเหสี มเหสีทราบเรื่องก็จัดการแฉ่ง
งานจนเสร็จ ภายหลังเจ้าเมืองกลับมาดูข่าวก็โกรธมาก แตกมีรูจะทำอย่างไร

1. ให้นักเรียนใส่หมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ลงหน้าข้อความสำคัญเนื้อเรื่อง

(.....) ชายยากจนขายลูกชายตนเอง

(.....) เจ้าเมืองรู้ว่าเด็กที่ตนลายนำไปไม่ตาย

(.....) หญิงสาวช่วยเด็ก

(.....) พระธิดาแต่งงาน

(.....) เทพธิดาช่วยเด็ก

(.....) เด็กชายอายุ 14 ปีเต็ม

2. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

2.1 ชายยากจนยอมขายลูกของตนเพราะเหตุใด ?

.....
.....
.....

2.2 นักเรียนคิดว่าชายยากจนรูวาคคนที่มาหาเป็นเจ้าเมืองหรือไม่ ? และนักเรียนทราบได้อย่างไร ?

.....
.....
.....

2.3 เหตุใดเจ้าเมืองจึงต้องการฆ่าเด็กคนนั้น ?

.....
.....
.....

2.4 นักเรียนคิดว่า ถ้าการที่เด็กถูกนำไปใส่หีบไม้และปิดฝาจนสนิทลายน่าอยู่เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เด็กคนนั้นจะมีชีวิตอยู่ได้หรือไม่

.....
.....
.....

2.5 ให้นักเรียนเล่านิทานเรื่องนกกต๋นจนจบสักครั้งหนึ่ง ความยาวประมาณ 3 – 5 บรรทัด

.....
.....
.....
.....
.....

2.6 นักเรียนแต่งเรื่องนกกต๋นสนุกสนาน โดยขึ้นต้นว่า "เจ้าเมืองโกรธมากจึง...

.....
.....
.....
.....
.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

คำว่า "อภัย" เรามักจะได้ยินกันบ่อย ๆ เมื่อได้พบปะพูดคุยกันเกี่ยวกับการทำงาน หรือคุยกันในระหว่างเพื่อนฝูง เช่นคำกล่าว "ขออภัยเกิดครับ" หรือ "ขออภัยด้วยที่ผมกล่าว วาจาไม่สมควร" "ขออภัยเกิดครับผมไม่ได้แกง ไม่ได้เจตนา" ฯลฯ ขอความเหล่านี้นั้นแต่เป็น การแสดงมารยาทที่ดีของคนไทย และเป็นคำที่ช่วยให้คนและชุมชนชนอยู่กันอย่างสงบ และสบาย เรื่องราวอะไรที่จะเกิดขึ้นใหญ่โต ถ้ามีการกล่าวคำขออภัย และให้อภัยกัน เรื่องราวนั้นก็เบา บางลงได้ และยังเป็นการผูกไมตรีต่อกันไปอีกนาน 134

คำว่า "อภัย" นั้นมีความหมายลึกซึ้ง "อ" (อะ) แปลว่า "ไม่" "ภัย" แปลว่า สิ่งที่น่ากลัว หรืออันตราย รวมความแล้วคือ ไม่มีอันตราย หรือไม่เป็นสิ่งที่น่ากลัว ดังนั้นถ้าใคร ให้อภัยใคร ก็หมายความว่าผู้นั้นให้อภัยไม่มีอันตราย หรือไม่เป็นสิ่งที่น่ากลัวแก่คนที่ได้รับการอภัย การ ให้อภัยกันจึงเป็นสิ่งที่งดงาม ถ้าใครคอยแต่คิดจองเวรผูกพยาบาทกัน ไม่อภัยให้กัน ก็หมายความว่า ทางฝ่ายตนเป็นผู้น่ากลัว หรือเป็นอันตรายแก่กันแล้วละก็ ไหนเลยเราจะมีความสันติสุขอยู่ได้ 135

การให้อภัยมิใช่ให้ควยวาทาเพียงอย่างเดียว เพราะมิใช่เป็นการให้อภัยที่แท้จริง การให้อภัยที่แท้จริงต้องให้ทั้ง 3 ทาง คือ กาย วาจา และใจ คนบางคนปากบอกให้อภัย แต่ใจยัง คิดอาฆาตอยู่ การบอกให้อภัยนั้นก็เท่ากับการหลอกหลวงนั่นเอง 136 262 65 72

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. การให้อภัยกันมีผลอย่างไรบ้าง ?

1.1

1.2

1.3

1.4

1.5

2. ถ้าคนเราไม่มีการให้อภัยกัน นักเรียนคิดว่าจะเกิดผลอะไรขึ้นบ้าง ?

2.1

2.2

2.3

2.4

2.5

3. เราควรกล่าวคำ "ขออภัย" เมื่อใด ?

3.1

3.2

3.3

3.4

3.5

4. "การให้อภัย" มีความหมายว่าอย่างไร ? จงอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ

.....

.....

5. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูก และ ✕ หน้าข้อที่ผิด

..... 5.1 ผู้ใหญ่ไม่จำเป็นต้องขอร้องเด็ก

..... 5.2 เราควรร้องไห้เฉพาะเพื่อนที่เรารักเท่านั้น

..... 5.3 การไม่รู้จักอภัยให้กันทำให้เกิดการแตกสามัคคีได้

..... 5.4 การที่นักเรียนไม่โกรธเพื่อนที่เดินมาชนนักเรียน เรียกว่าเป็นการให้อภัยได้

..... 5.5 การให้อภัยกันมีผลทำให้เกิดความสงบสุข

พระคเณศ เป็นเทพเจ้าองค์หนึ่งในลัทธิศาสนาฮินดู เมื่อชาวฮินดูอพยพเข้ามาตั้งหลักแหล่งในเมืองไทย ก็ได้เผยแพร่วัฒนธรรมศาสนาฮินดูด้วย คนไทยเลยได้รู้จักพระคเณศ และนับถือว่าเป็นครูแห่งศิลปะ และวิทยาการต่างๆ การยอมรับนับถือนี้ เกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย ด้วยคนไทยมีคุณสมบัติอันงดงามประจำชาติประการหนึ่ง คือมีการนับถือนียกย่องศรัทธา เป็นยอกแห่งบุคคลที่ควรเคารพรองลงมาจากพ่อแม่ เมื่อจะกระทำการสิ่งใดที่เห็นว่าสำคัญมาก ก็มักจะต้องไหว้ครูเสียก่อน

ชาวฮินดูนับถือบูชาพระคเณศมาก ถือว่าเป็นเทพเจ้าประจำความซัดซึ้ง หรืออุปสรรค และเป็นผู้อำนวยความสำเร็จให้แก่กิจการต่างๆ เวลาจะประกอบพิธีทางศาสนา หรือเล่าเรียนศิลปะ วิทยาการต่างๆ ก็จะต้องไหว้พระคเณศ ขอความปลอดภัยให้พ้นจากความซัดซึ้ง และเพื่อความสำเร็จในกิจการนั้นๆ

รูปพระคเณศมีเศียรเป็นช้าง ตามปกติมี ๔ มือ แต่อาจจะมี ๖ , ๘ หรือ ๒ มือ แล้วแต่ความเชื่อถือของคนแต่ละชาติ ลีลาโดยปกติสีแดง บางแห่งว่าเหลือง นุ่งผ้าแดง ตัวอ้วน เตี้ย มีสายรัดพวงเป็นงู มีงาข้างซ้ายข้างขวา แด่ของไทยและญี่ปุ่น มีสองงาบริบูรณ์ ตามปกติมือถือขอส้าง บวงมาศ งาหัก และขนมต้ม

กำเนิดพระคเณศมีต่างๆกัน บางเรื่องก็คล้ายคลึงกัน บางเรื่องก็ขัดแย้งกัน แต่มีส่วนที่ลงรอยกันคือเรื่องที่ว่า เกมพระคเณศมีหัวเป็นคน แต่ตอนหลังเสียไปได้หัวข้างมาแทน ในที่นี้จะเล่าเฉพาะความเชื่อของคนไทย เกี่ยวกับกำเนิดพระคเณศ ซึ่งมีอยู่ว่า

เดิมมีนางฟ้าคนหนึ่งทำผิดต้องลงมาเกิดเป็นธำมณี ชื่อ อสุภังคี ทำความเดือดร้อนให้แก่คนและสัตว์มาก พระอิศวรดำริจะให้พระขันตุมาร ผู้เป็นโอรสไปปราบ แต่จะให้โสกันต์ (โกนจุก) เสียก่อน ณ. เขาไกรลาศ จึงได้เชิญพระพรหม และพระนารายณ์มาในพิธี กรันถึงวันมงคล พระนารายณ์เฝ้าอุเบรกรรมหลับสนิท พระอิศวรจึงให้พระอินทร์เอามหาสังข์มาเป่าปลุกพระนารายณ์แล้วเสียงสังข์ สัมพระเนตรขึ้น ตรัสถามว่า โลกมีเหตุการณ์อันใด พระอินทร์ทูลว่า พระอิศวรให้เชิญเสด็จไปในพิธีโสกันต์พระขันตุมาร พระนารายณ์พลั้งโธษว่า "ลูกหัวหาย

จะนอนหลับให้สบายก็ไม่ได้" แล้วเสกจุมกับพระอินทร์ กว่ย์อำนาจวาจาสิทธิ์ของพระนารายณ์ พระเศียรของขันทีกุมารก็หายไป พระอิศวรจึงสั่งให้พระวิฆณุกรรมไปยังโลกมนุษย์ คัดเอาศรีษะคนที่กำลังที่ตายอยู่แล้วมาต่อเป็นเศียรพระกุมาร พระวิฆณุกรรมเที่ยวหาศรีษะคนที่จะตายในวันนั้น ไม่ได้ พบแต่ช้างจึงชักหัวช้างไปต่อ แล้วพระเป็นเจ้าทั้งสาม คือพระอิศวร พระนารายณ์ และ พระพรหม ก็พร้อมกันเปลี่ยนพระนามพระกุมารเป็น พระวิฆเนก หรือ พระคเณศ กร้านแล้ว พระวิฆเนศก็ไปต่อสู้กับอสูรทั้งสี่จนได้รับชัยชนะ

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ ข้อความที่นักเรียนอ่านนี้กล่าวถึงเรื่องอะไรเด่นชัดที่สุด

- ก. ความเชื่อของชาวฮินดู
- ข. ความเชื่อของชาวไทย
- ค. เทพเจ้าแห่งศิลปวิทยาการ
- ง. การอพยพของชาวฮินดู
- จ. เทพเจ้าผู้ปราบอสูรทั้งสี่

๑.๒ ในย่อหน้าที่ ๓ เป็นข้อความชนิดใด

- ก. การอธิบาย
- ข. การบรรยาย
- ค. การเล่าเรื่อง
- ง. การสอน
- จ. การเทศนา

๑.๓ นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าที่ ๔ ได้ว่าอย่างไร

- ก. การปราบอสูรทั้งสี่
- ข. ความเป็นมาของพระคเณศ
- ค. พิธีโสกันต์ขันทีกุมาร

- ง. อำนาจของพระนารายณ์
 - จ. ความเชื่อของคนไทย
- ๑.๔ ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดที่ถูกต้องที่สุด
- ก. พระคเณศเป็นเทพเจ้าของโลก
 - ข. พระคเณศเป็นช้าง
 - ก. คนทุกชาตินับถือพระคเณศ
 - ง. ชาวไทยมีสัมพันธไมตรีกับชาวฮินดู
 - จ. คนไทยทุกคนนับถือพระคเณศ
- ๑.๕ ที่กล่าวว่า "พระคเณศเป็นเทพเจ้าประจำความซัดซ่องหรืออุปสรรค"หมายความว่า
- ก. พระคเณศทำให้เกิดความซัดซ่องหรืออุปสรรค
 - ข. พระคเณศชอบสร้างความซัดซ่องและอุปสรรค
 - ก. ที่ใดมีความซัดซ่อง มีอุปสรรค ที่นั่นจะมีพระคเณศ
 - ง. พระคเณศไม่สร้างความซัดซ่องและอุปสรรค
 - จ. พระคเณศช่วยป้องกันความซัดซ่องหรืออุปสรรคได้
- ๑.๖ คนหลายชาติเชื่อเรื่องพระคเณศเหมือนกันในข้อใด
- ก. ลักษณะของพระคเณศ
 - ข. ประวัติของพระคเณศ
 - ก. ถิ่นกำเนิดของพระคเณศ
 - ง. ความสามารถของพระคเณศ
 - จ. การเปลี่ยนหัวพระคเณศ
- ๑.๗ เหตุสำคัญที่คนไทยยอมรับนับถือพระคเณศคืออะไร
- ก. พระคเณศมีความสามารถมาก
 - ข. พระคเณศเป็นครู
 - ก. ต้องการทำตามชาวฮินดู

ง. คนไทยเชื่อกนง่าย

จ. คนไทยนับถือศาสนาฮินดู

๑.๘ นักเรียนคิดว่าพระชินทกุมาร น่าจะมีอายุเท่าใด

ก. ๑ ปี

ข. ๑๐ ปี

ค. ๕ ปี

ง. ๑๕ ปี

จ. ๒๐ ปี

๒. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๒.๑ เหตุใดชาวฮินดูจึงกล่าวไว้ว่าพระกณเฑศก่อนที่จะทำพิธีทางศาสนาหรือเล่าเรียน
ศิลปวิทยาการต่างๆ

.....
.....
.....

๒.๒ นักเรียนเชื่อเรื่องกำเนิดพระกณเฑศหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

๒.๓ เวลาที่นักเรียนทำงานแล้วหอบอุปสรรคต่างๆ นักเรียนมีวิธีแก้ไขอย่างไร

.....
.....
.....

๒.๔ นักเรียนคิดว่า บุคคลที่เราควรเคารพมีใครบ้าง ตอบมา ๓ ข้อ พร้อมทั้งอธิบายว่า
เหตุใดจึงควรเคารพ

.....
.....
.....

๒.๕ นักเรียนคิดว่าการเคารพครูเป็นสิ่งที่ควรกระทำหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

๒.๖ ให้นักเรียนเล่ากำเนิดของพระกณเฑาะว์ด้วยคำของนักเรียนเองอีกครั้งหนึ่ง

ไม่เกิน ๕ บรรทัด

.....
.....
.....
.....
.....

๒.๗ ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสมที่สุด

.....

แบบฝึกหัดอ่านชั้น.....

เก๊ณอญญกถา เป็นวีรบุรุษ

"โหมมช่วยบางโหมมรับ" ผู้พลเป็น เด็กชาย เด็กๆอายุประมาณ เจ็ดขวบ ดวงตาที่แวววาว เด็กๆ
 เคียวของ เขา เป็นประกายจะจงมองผู้ใหญ่ รากำยำลงคนเผดัดกันใจของตน เหล็กดาบยาวกระหน้า
 ลงไปบนแพง เหล็กที่รอนจ้องน เป็นที่แคงบนทั้ง

"เจ้ายัง เล็กนัก ให้ไปไคคอก" ผู้มีอาวุธที่สกลในที่นั้นและ เป็นผู้ที่ยอมบงการ การที่คาน
 กอบ เกิดชาย "ถ้าโตขึ้นแล้วชอบ อยากรทำ ถึงจะให้คำ"

การที่คาน เรียบถวยการ เมาเหล็กกล้าใน เตาที่รอนจัก จนเหล็กนั้น เป็นสีแดง นำเหล็กกลา
 นั้นออกจากเตามาวางบนทั้ง แลวใจของตน เหล็กที่รีดให้ เป็นรูปี่ยาว การ เมาคอง เมาหลายครั้ง
 เมาแล้วก็ เมาแล้วก็จะจนกว่าจะใคร่ปที่คองการ

เจ้าชายนี้ จอน เมาที่คาน เสร็จจึงถามขึ้นว่า "คานนี้คองไร ของมีช่วยกันถือไร โหมมรับ? "
 "ไมไรคองทหลาน คานอย่างนี้คองไร ถือถวยมือเกี้ยว ถือทั้งมือชายมือขวา"

เก๊ณายนี้ถึงภาพการไรคานสองมือ พันควยมือชายที่ นือขวาที่ อย่างนี้ไกรจะส
 "อยากรพันคาน เป็นหรือทหลาน?" ผู้เฒ่าถามอย่างปราณี สำหรับ เก๊ณชายในสมัยนั้น ไม่มี
 อะไรก็ถือว่าฝึกหัดไคเป็นนักส เพราะมีการรบพง เกิดขึ้นบ่อยๆ

"ถาอยากร เป็นก็คองหัด การ เรียบพันคานคอง เรียบจริงๆ เริ่มเรียบไว้ตั้งแต่เก็ๆ
 แลละก็ แตะคองไคกวานี่อีกสักทนอย ขนาดนี้เห็นจะพอหัดถวยไปคองไค"

หลังจากนั้นอีกไมนาน เก๊ณายก็เริ่มทน เรียบวิชาถวย เป็น เบื้องแรก ครมสอ เป็น
 นักถวย เกาธอกร เติง กร เติงรักลคคิษย์คนนี้มาก เพราะตั้งใจ เรียบพหมันฝึกชอมอย เสมอ
 เมื่อฝึกจนคองไคไคชนชกหลายครั้งไรชอว "พองก็ พันขาว" แล่อเกิมคือ ใจวย

คองจากวิชาถวย จอยไค เรียบวิชาถวยอีกถวย เมารักการถวยถวยถวยมาก
 วันสาคัญของจอยมาถึง เมาชนถวยที่จังหวัดตาก ศาจารคณกนักถวยวิธอสองคน
 สลไป เมา เมืองตาก เห็นฝีมือจึงชวน เมาบริษการ

พ.ศ.2309 พมายกทัพมาคองกรุงศรีอยุธยาไว้ พละยาตาก แะ เมาถวย ไกรว

ต่อสู้ป้องกันอย่างแข็งแรง แต่ก็มีอาชพองกัน เมืองไวไค ด้วยกรุงศรีอยุธยาตอนแฉะและแตกความ
สามัคคี วันอังคาร เดือน เมษายน พ.ศ. 2310 กรุงศรีอยุธยาก็เสียแก่สมร กอนทามัน เล็กน้อย
พระยาตากไกรबरวบนประมาณ 500 คน ราว 5 นายจอย ที่ฝ่าวงล้อมไปตั้งมั่นอยู่ที่เมืองระยอง
ต่อมา เมื่อรวบรวมคนได้มากขึ้น ก็ปราบปรามก๊ก เหล่าต่าง ๆ จนมีกำลังมากพอจึงยกเขาคิงมาที่
รักษารกรุงศรีอยุธยาอยู่แต่กรณพายุไป รวมเวลาที่พ่ายก็ครองอยู่ เป็น เวลา เจ็ด เดือน

กรุงศรีอยุธยาตอนนั้นตกพม่าเผาและกวาดต้อนผู้คนไปเป็น เกลียด พระยาตากจึงสร้าง
เมืองธนบุรีขึ้น ถิ่นคน เป็นเกียรติยศทรงพระนามว่า พระเจ้าตากสิน และ แต่งตั้งนายจอย ผอออก
รวบรวมหลายครั้ง เป็นพระยาพิชัย ปกครอง เมืองพิชัยอัน เป็นบ้าน เกิดของนายจอยนั้นเอง

บ้าน เมืองครั้งนั้นยังมีโอรสสามองค์ สืบต่อมา พมหายกกองทัพมาตีเมืองพิชัย พระยาพิชัย
ฉกฉวย และรบอย่าง เข้มแข็งจนค่ายที่ล้อมอยู่ในเมืองทั้งสองข้างหักฉะบับ แมกระนั้นก็มียอมถอย

ทหารทุกคนมีกำลังใจที่เห็นแม่ทัพของตนอย่างไม่ถอยหนี ผ่ากันต่อสู้อย่างดุเดือด
ในที่สุดฝ่ายไทยก็ได้รับชัยชนะ

"เจ้าคุณพิชัยท่านผู้จนความหัก" เหล่าทหาร เล่าต่อกันต่อๆมา กวากบเลาหาญของท่าน
ได้รับการกล่าวขวัญมาปัจจุบันนี้ สมญานามของท่านก็คือ "พระยาพิชัยดาบหัก" ทหาร เอกของ
สมเด็จพระ เจ้าตากสินมหาราช แห่งกรุงธนบุรี

๑. ให้นักเรียนวงกลมตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ ใครเป็นคนพูดว่า " ให้มช่วยบ้างไหมครับ"

- ก. เด็กเจ็ดขวบ ข. เด็กชายตัวเล็กๆ
ค. คนตีดาบ ง. พระยาพิชัย

๑.๒ ทำไมเด็กๆจึงตีดาบไม่ได้

- ก. เป็นงานที่ผิดกฎหมาย
ข. เด็กๆตีดาบไม่สวย
ค. เด็กไม่มีกำลังพอที่จะตีได้
ง. เหล็กสำหรับทำดาบร้อนเกินไป

๑.๓ ทำไมผู้เฒ่าจึงไม่ยอมให้จ้อยเรียนฟันดาบ

- ก. จ้อยยังเด็กเกินไป ข. จ้อยโตเกินไป
ค. ผู้เฒ่าไม่ชอบสอนจ้อย ง. จ้อยชอบชกมวยมากกว่า

๑.๔ นักเรียนคิดว่าควรวางวัตถุใดท่าหง

- ก. ไม้สาก ข. ดินเหนียว
ค. อิฐ ง. เหล็ก

๑.๕ "ร่างกำยำ" มีความหมายอย่างไร

- ก. รูปร่างสูงใหญ่ ข. รูปร่างนอมสูง
ค. รูปร่างอ้วนเตี้ย ง. รูปร่างกระตือรือ

๑.๖ นักเรียนคิดว่า " พระยาพิชัย" ชอบอะไรมากที่สุด

- ก. ฟันดาบ ข. ชกมวย
ค. รบกับพม่า ง. การต่อสู้

๑.๗ นายจ้อยได้เป็น"พระยาพิชัย" เพราะเหตุใด

- ก. ชกมวยเก่ง ข. ฟันดาบเก่ง
ค. รบชนะ ง. พระยาตากกรัก

๑.๘ เหตุใด พระยาตากจึงก่อสร้างเมืองใหม่

- ก. ไม่ต้องการกลับมาอยุธยาอีก
- ข. อยุธยาเสียหายมาก
- ค. ไม่มีพลเมืองเหลืออยู่ในอยุธยา
- ง. พม่าครองอยู่

๑.๙ พระยาตากที่เอากรุงศรีอยุธยาคืนสำเร็จเมื่อใด

- ก. เดือนเมษายน ๒๓๑๐
- ข. เดือนพฤศจิกายน ๒๓๑๐
- ค. เดือนธันวาคม ๒๓๑๐
- ง. ขอกเวลาแน่นอนไม่ได้

๑.๑๐ ปีใดที่พระยาพิชัยรบจนคาบหัก

- ก. บอกปีแน่นอนไม่ได้
- ข. พ.ศ. ๒๓๐๕
- ค. พ.ศ. ๒๓๑๐
- ง. พ.ศ. ๒๓๑๔

๒. ให้นักเรียนใส่หมายเลข ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, และ ๖ ลงหน้าข้อความตาม

ลำดับเนื้อเรื่อง

- _____ พระยาพิชัยรับราชการ
- _____ กรุงศรีอยุธยาถูกพม่าเผา
- _____ จอยเรียนพันดาบ
- _____ จอยขึ้นกรมมวยที่จังหวัดตาก
- _____ พระเจ้าตากสินตีฝักองทัพพม่า
- _____ พระยาพิชัยรบจนคาบหัก

๓. ให้นักเรียนอธิบายวิธีการทำคาบตั้งแต่แรกเริ่มจนสำเร็จ

.....

.....

.....

๔. จากเรื่องี่อ่านนี้ ตอนใดที่แสดงว่า พระยาพิชัยเป็นคนกล้าหาญ เก่งซึกที่สุด

.....

๕. นักเรียนคิดว่า ในปัจจุบัน เด็กไทยจำเป็นต้องเรียนการต่อสู้ด้วยดาบหรือไม่
เพราะเหตุใด ?

.....

.....

.....

๖. เรื่องที่อ่านนี้เป็นตัวอย่างให้นักเรียนในเรื่องใดบ้าง?

๑.

๒.

๓.

ที่หน้าอ่าวจังหวัดสงขลา มีเกาะอยู่เกาะหนึ่ง มียอดเนินสูงประมาณ ๓๐ เมตร มีความกว้าง ๑๕๐ เมตร และยาว ๕๐๐ เมตร มีชื่อเรียกติดต่อกันมาว่า เกาะแมว ทั้งนี้เห็นจะเป็นเพราะมีรูปร่างสันฐานคล้ายแมว และทางใต้ของเกาะดังกล่าวทางออกไปประมาณ ๒ กิโลเมตรเศษ มีเกาะคู่กันอีกเกาะหนึ่ง เรียกว่า เกาะหนู ที่เรียกเช่นนั้นก็เห็นจะเป็นเพราะว่ามีรูปร่างเหมือนหนูอีกนั่นแหละ

มีนิยายพื้นบ้านเล่าต่อกันมาว่า

นานมาแล้ว มีพ่อค้าเรือสำเภาชาวจีนคนหนึ่ง มาจอดเรือเทียบท่าค้าขายอยู่ที่หน้าเมืองสงขลา วันหนึ่งพ่อค้าชาวจีนคนนั้นได้ซื้อสุนัขกับแมวไปเลี้ยงไว้บนเรือสำเภานั้น เล่ากันว่าพ่อค้าคนนี้มีแก้ววิเศษดวงหนึ่งซึ่งช่วยไม่ให้จมน้ำได้

ต่อมาแมวกับสุนัขที่แก่เลี้ยงไว้คิดจะหากินหนี จึงได้คบคิดวางแผนกันขโมยดวงแก้ว โดยแมวได้บังคับให้หนูไปลักเอาดวงแก้วที่พ่อค้าซ่อนเอาไว้ในกระเป๋าทิ้ง หนูจึงเข้าไปกักระเป๋านั้นขาด แล้วก้ามเอาดวงแก้วหนีออกมาได้ หนู แมว และสุนัข ก็สามารถเดินไปบนผิวน้ำได้ พอใกล้จะถึงฝั่ง แมวก็คอยากจะจับหนูกินเป็นอาหาร จึงวิ่งไล่ตะครุบ เป็นเหตุให้หนูตกใจกลัว ดวงแก้วจึงตกลงไปในน้ำ หนู และแมว ก็จมน้ำตาย ตรงที่หนูจมน้ำก็เกิดเป็นเกาะ เรียกว่าเกาะหนู และตรงที่แมวจมน้ำก็เกิดเป็นเกาะเช่นเดียวกันเรียกว่าเกาะแมว สำหรับบริเวณกึ่งกลางระหว่างเกาะหนูและเกาะแมวที่ดวงแก้วตกลงไปนั้น ก็เกิดเป็นหาดทรายเรียก หาดทรายแก้ว

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

๑.๑ เกาะหนุและเกาะแมวเกิดขึ้นเมื่อไร

ก. ๑๐ ปีมาแล้ว

ข. ๑๐๐ ปีมาแล้ว

ค. เกิดเมื่อไทยติดต่อกับจีน

ง. เกิดพร้อมจังหวัดสงขลา

จ. บอกเวลาแน่นอนไม่ได้

๑.๒ เหตุที่เกาะแมวมีชื่อเช่นนั้นเป็นเพราะอะไร

ก. แมวจมน้ำตายที่ตรงนั้น

ข. ชาวบ้านตั้งชื่อเพื่อระลึกถึงแมวตัวหนึ่ง

ค. มีแมวยูบนบนเกาะนั้น

ง. ลักษณะของเกาะมีรูปร่างเหมือนแมว

จ. แมวเป็นเจ้าของเกาะ

๑.๓ คำกล่าวต่อไปนี้ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. แมวกับหนูเป็นเพื่อนกัน

ข. จังหวัดสงขลาอยู่ริมทะเล

ค. ชาวจีนนิยมค้าขายกับชาวสงขลา

ง. แ้ววิเศษทำให้หนูกับแม่วายน้ำได้

จ. หากทรายแก้วเกิดจากแก้ววิเศษ

๑.๔ อะไรเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้หนูกับแมวดองตาย

ก. ชาวจีน

ข. สุนัข

ค. หนู

- ง. แมว
- จ. แก้ววิเศษ

๑.๕ นักเรียนคิดว่าแมวตัวนั้นเป็นอย่างไร

- ก. ไม่รอบคอบ
- ข. ตะกละ
- ค. ไม่รักหนู
- ง. ไม่แข็งแรง
- จ. ถึงที่ตาย

๒. ให้นักเรียนใส่หมายเลข ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ ลงหน้าข้อความตามลำดับเนื้อเรื่อง

- ๒.๑ ชาวไทยติดต่อกับชาวจีน
- ๒.๒ หนูโมยดวงแก้วของพ่อค้า
- ๒.๓ เกิดเกาะหนู เกาะแมว
- ๒.๔ หนูกับแมวจมน้ำตาย
- ๒.๕ แมวกับหนูแตกสามัคคีกัน

๓. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ตามความคิดเห็นของนักเรียน

๓.๑ นักเรียนคิดว่า หนูจมน้ำตายหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๓.๒ ถ้านักเรียนมีแก้ววิเศษของพ่อค้าคนนี้นักเรียนจะนำมาใช้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

๓.๓ นักเรียนได้ศึกษาจากเรื่องนี้ว่าอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

๓.๔ ถ้านักเรียนเป็นแมวตัวนั้น นักเรียนจะอยากกินหนูหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๓.๕ นักเรียนควรเชื่อเรื่องนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ที่ ๘

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

วันนิพนธ์พระราช ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓

สมเด็จพระ ปิยะ มหาราช
ไทยเป็นไทย โดยตรง เพราะทรงธรรม
พระปรีชา สามารถ เลิกหาสได้
เพราะทรงพระ เมตตา บารมี
เมืองไทยนี้ ยังมี มากปัญหา
ถ้ามีแก้ ให้ออก ปลอดภัย
แต่ถ้าแก้ ด้วยจิต วิทยา
คงฆ่าฟัน กันเล่น เป็นประจำ
ถวายบังคม บรมรูป ในวันนี้
ว่าเมตตา นั้นเป็นแหล่ง แห่งอุบาย
ด้วยพระ องค์พระ มหาราช
ให้ทุกฝ่าย หันหน้า เข้าหากัน

ทรงเลิกหาส นานบรรจบ กรบร้อยฉันท^๙
กวรรจจำ ใส่ใจ ในวันนี้
โดยมิให้ ฆ่าฟัน กันเล่น
สมควรที่ เราจะเลิก นึกกันไว้
ระยะยาว เฉพาะหน้า ล้วนเรื่องใหญ่
ก็เห็นไทย นี้จะดับ ยับระยำ
หรือแก้ด้วย โทสะ คติคำ
เกิดปัญหา ชอนซ้ำ มิรู้วาย
กวรรจะชี้ ให้เห็น เป็นความหมาย
ที่จะกลาย ปัญหา สารพัน
ขอทวยราษฎร์ สิ้นทุกข์ เป็นสุขสันต์
เพื่อร่วมจรร โลงไทย ให้สุขเอย

(หนังสือพิมพ์สยามรัฐ)

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ สมเด็จพระปิยมหาราชทรงเลิกทาสเมื่อปี พ.ศ. ไດ

ก. ๒๔๐๗

ข. ๒๔๑๗

ค. ๒๔๐๙

ง. ๒๔๑๙

จ. ไม่ทราบปีแน่นอน

๑.๒ "ทาส" คือบุคคลเช่นใด

ก. คนที่ทำงานแบกหาม

ข. คนที่ทำงานในบ้านผู้อื่น

ค. คนที่ทำงานรับจ้าง

ง. คนที่ทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรม

จ. คนที่ขายตัวลงเป็นคนรับใช้

๑.๓ นักเรียนคิดว่าในวันเลิกทาส คนที่เคยเป็นทาสจะรู้สึกอย่างไร

ก. ขมขื่นใจ

ข. เสียใจ

ค. ภูมิใจ

ง. ดีใจ

จ. ตื่นเต้น

๑.๔ คำว่า"ฉนำ"อ่านอย่างไร

ก. ฉะ - หน้า

ข. ฉะ - หน้า

ค. ฉะ - นำ

ง. ฉะ - หน้า

จ. ฉอ - นำ

๑.๕ ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. พระปิยมหาราชทรงสร้างประเทศไทย

ข. พระปิยมหาราชทรงเลิกทาสหนึ่งร้อยปี

ค. พระปิยมหาราชทรงรักประชาชน

ง. พระปิยมหาราชทรงเลิกทาสเพื่อแสดงความสามารถ

จ. พระปิยมหาราชโปรดการเลิกทาส

๑.๖ ในกลอนบทที่ ๒ (บรรทัดที่ ๓ และ ๔) แสดงถึงสิ่งใดเด่นชัดที่สุด

- ก. การระลึกถึงพระปิตมหาราช ข. การเลิกทาส
- ค. พระปรีชาสามารถของพระปิตมหาราช
- ง. พระเมตตาของพระปิตมหาราช
- จ. พระบารมีของพระปิตมหาราช

๑.๗ ในกลอนบทที่ ๓ (บรรทัดที่ ๕ และ ๖) เป็นข้อความชนิดใด

- ก. คำทำนาย ข. คำชี้แจง
- ค. คำแนะนำ ง. คำสั่งสอน
- จ. คำขอร้อง

๑.๘ ในกลอนบทที่ ๕ (บรรทัดที่ ๕ และ ๑๐) เป็นข้อความชนิดใด

- ก. คำทำนาย ข. คำชี้แจง
- ค. คำแนะนำ ง. คำสั่งสอน
- จ. คำขอร้อง

๑.๙ ในกลอนบทสุดท้าย เป็นข้อความชนิดใด

- ก. คำทำนาย ข. คำชี้แจง
- ค. คำแนะนำ ง. คำสั่งสอน
- จ. คำขอร้อง

๑.๑๐ ในการแก้ปัญหาคควรจะยึดสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก. ความรู้ในการแก้ปัญหา ข. อุบายในการแก้ปัญหา
- ค. ความรวดเร็วในการแก้ปัญหา ง. ความกรุณาปรานี
- จ. ความชำนาญในการแก้ปัญหา

๑.๑๑ ในการแก้ปัญหา จะไม่เกิดผลดี ถ้าเราปฏิบัติตามข้อใด

- ก. มีความลำเอียง
- ข. มีความโกรธ
- ค. มีความเห็นแก่ตัว
- ง. มีความโลภ
- จ. ถูกทุกข้อ

๑.๑๒ คำกลอนว่า "ให้ทุกฝ่าย หันหน้า เข้าหากัน" มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. ให้ทุกคนมองเห็นหน้ากัน
- ข. ให้ทุกคนดูหน้ากัน
- ค. ให้ทุกคนอยู่รวมกัน
- ง. ให้ทุกคนรวมมือกัน
- จ. ให้ทุกคนรักกัน

๑.๑๓ ข้อใดควร เป็นปัญหาระยะยาวของนักเรียน

- ก. นักเรียนจะทำอะไรบ้าง ถ้าต้องการเรียนต่อชั้นมัธยม
- ข. นักเรียนจะทำอะไรก่อนสอบสัปดาห์หน้า
- ค. วันนี้ฝนตกนักเรียนจะไปโรงเรียนด้วยวิธีใด
- ง. นักเรียนจะขอค่าขนมจากใครในวันพรุ่งนี้
- จ. นักเรียนจะไปเที่ยวที่ไหนในวันอาทิตย์นี้

๑.๑๔ ข้อใดควร เป็นปัญหาเฉพาะหน้าของนักเรียน

- ก. นักเรียนจะทำอะไรบ้าง ถ้าต้องการเรียนต่อชั้นมัธยม
- ข. นักเรียนจะทำอะไรก่อนสอบสัปดาห์หน้า
- ค. วันนี้ฝนตกนักเรียนจะไปโรงเรียนด้วยวิธีใด
- ง. นักเรียนจะขอค่าขนมจากใครในวันพรุ่งนี้
- จ. นักเรียนจะไปเที่ยวที่ไหนในวันอาทิตย์นี้

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. นักเรียนคิดว่า การเลืกหาสนีผลคืออย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

๒. นักเรียนคิดว่า ในวันเลิกลาสนั้น น่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ ชั้น.....

งู เป็นสัตว์ที่มีวิวัฒนาการมาจากสัตว์จำพวกกิ้งก่า ที่ชอบเลื้อยไปมาจนขาทั้งสี่หดหายไป
งูมีเกล็ดแหลม งามล้ำ ที่ยังคงมีกระดูกขาหลังโผล่เป็นเก๋ยสั้นๆเหลืออยู่หน่วยหนึ่งที่ใกล้กัน

งู ไกรภักดิ์รักเพราะมันมีอยู่ทั่วไปในทุกประเทศ งูมีร่างกายยาวอย่างกับเชือก ไม่มีขา ไม่มี
มีหนังตา ปกติไม่ได้ เวลานอนหลับก็ลืมตา ไม่มีหู มันฟังเสียงไม่ได้ แต่มันรู้สึกว่ามีอะไรรอบตัว
โดยความรู้สึกสัมผัสสะท้อนที่ผิวหนังหน้าท้อง จมูกของมันมีไว้สำหรับหายใจ คมกลืนไม่ได้ ใช้ลิ้น
แทน แคล่ลิ้นของมันไม่รูรส

งูในประเทศไทยมีหลายชนิด แต่ละชนิดมีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างกันไป เช่น/งูเขียว
บางชนิดหางเป็นสีแดง งูคินไม่มีตา งูเห่ามีคอจันทน์บนคอ เป็นต้น และพิษของงูแต่ละชนิดก็ไม่
เท่ากัน/งูที่มีพิษร้ายแรง มักมีเขี้ยวหน้ายาว ที่เขี้ยวมีร่องหรือมีรูในเขี้ยว สำหรับขับน้ำพิษ/จาก
ต่อมพิษที่อยู่เหนือตา/เช่น งูจงอาง งูเห่า งูแมวเซา ฯลฯ ส่วนงูที่มีพิษอ่อนๆมักมีเขี้ยวหลัง/
ยาวไม่มากนัก/ข้างละคู่/บางชนิดมีพิษอ่อนๆไว้สำหรับฆ่าเหยื่อตัวเล็ก/แล้วไปเป็นอันตราย/
ต่อคน /

งูต่างๆถึงแม้จะมีพิษร้ายก็ไม่ใช่ว่าไม่มีประโยชน์ต่อมนุษย์/งูต่างๆมีประโยชน์ในการทำลาย/
หนูนา/หรือหนูตามสวน/และแมลงต่างๆที่เป็นภัยต่อพืชไร่/หรือพืชสวน/งูจะมีประโยชน์ต่อคนโดย
ทางอ้อม/เป็นอย่างมาก/งูพิษบางอย่าง เช่นงูเห่า กลางวันอยู่ในรูลึกๆไม่เป็นอันตรายต่อคน
มันมักขึ้นมาหากินเฉพาะในเวลากลางคืน งูเห่ามีประโยชน์ในการทำลายหนูนา มากกว่าชนิดอื่นๆ/
ฉะนั้นถ้าหากใคร เห็นงูก็ควรจับหนึ่งถึงร้อยเสียก่อนที่จะไปตีและฆ่ามัน

๑. จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยวงกลมข้อที่ถูกต้องที่สุด

๑.๑ เหตุที่ขาของงูหักหายไปหมด เพราะเหตุใดเป็นสำคัญ

ก. ขาของงูไม่มีประโยชน์

ข. งูไม่ได้ใช้ขาให้เกิดประโยชน์

ค. ขางูสั้น

ง. หายไปโดยธรรมชาติ

๑.๒ งูทุกตัวทำอะไรไม่ได้

ก. ใช้ลิ้นดมกลิ่น

ข. ขึ้นต้นไม้

ค. ว่ายน้ำ

ง. ใช้ฟันเคี้ยวอาหาร

๑.๓ ในเวลากลางคืนเมื่อใกล้จะรู้สึกร้อนเร็วที่สุดถึงหนาวที่วังอยู่ใกล้ด้วยประสาททาง

ก. หง

ข. หัว

ค. หาง

ง. จมูก

๑.๔ นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าที่สามได้อย่างไร

ก. งูมีพิษไม่เท่ากัน

ข. งูมีหลายชนิด

ค. งูแต่ละชนิดต่างกัน

ง. พิณ เป็นอันตราย

๑.๕ ถ้านักเรียนพบงูชนิดหนึ่ง ตัวเล็กๆ ยาวๆ สีดำ มีฟันเรียงเป็นแถวเท่ากันทั้งสองข้าง

นักเรียนอาจบอกได้ว่าเป็นงูชนิดใด

ก. งูเห่า

ข. งูคิน

ค. งูพิษร้าย

ง. งูพิษอ่อน

๑.๖ ปกติน้ำพิษของงูอยู่ในที่ใด

ก. ร่องในเขี้ยว

ข. ปนอยู่กับน้ำลาย

ค. ในถุงน้ำพิษ

ง. ในต่อมตา

๑.๗ งูจะฉกกัดคนทันทีเมื่อใด

ก. เดินไปใกล้

ข. เอาไม้ขวาง

ค. จับหางกระตุก

ง. เหยียบหางงู

๒. เติมคำหรือความให้สมบูรณ์

๒.๑ งูรับรู้ความรู้สึกเกี่ยวกับเสียงทาง

๒.๒ ลิ่นของงูมีหน้าที่

๒.๓ "นับหนึ่งถึงร้อย" หมายความว่า

๒.๔ กอมเหนือคากือ

๒.๕ งูที่ทำประโยชน์ในชาวนามากที่สุดคือ

๓. ตอบคำถามต่อไปนี้ตามความคิดเห็นของนักเรียน

๓.๑ ถ้ามีใครโดนงูกัด นักเรียนดูแลแล้วจะทราบได้อย่างไรว่าเป็นงูมีพิษหรือไม่

.....
.....
.....

๓.๒ เมื่อนักเรียนพบงูนักเรียนควรฆ่าในทันทีหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

๓.๔ นอกจากช่วยฆ่าหนูและแมลงแล้วนักเรียนคิดว่างูทำประโยชน์อะไรให้เราอีกบ้าง

.....
.....
.....

เช้าวันหนึ่งในหมู่บ้านเล็ก ๆ สหหนึ่ง ขณะที่ชาวยานกำลังออกไปทำงาน ก็มีเด็กชายคนหนึ่งวิ่งร้องไปตามถนนว่า "เสื้อ เสื้อมา คามลูกหมูไปอีกตัวแล้ว หมูของนายช่างเงินนะ"

เท่านั้นเอง ทุกคนก็รีบตรงไปยังบ้านนายช่างเงิน ขณะนั้นนายช่างเงินกำลังถูรอยตีนเสื้ออยู่ "นี่รอยตีนไอ้เซแน* เหมือนกับที่บ้านนายจันไม่มีผิด นิ้วหลังเกิด ๆ ไอ้เซแน"

ไอ้เซแนนายช่างเงิน เจ้าของหมูที่หายไปกลางถึงก็คือ เสื้อที่ชาวยานเชื่อแนว่าเป็นผู้มาวังวานและลักสัตว์เลี้ยงของเขา เพราะระหว่าง 5 - 6 เดือนติด ๆ กันที่แลมาแล้วชาวยานมักได้ยินเสียงหมูร้องบาง วัวร้องบาง ร้องเขากพบว่า หมูของบ้านนั้นหายไปบาง ลูกวัวของบ้านนั้นหายไปบาง จะมีรอยตีนเสื้อที่นิ้วหลังเกิด ๆ ย่ำทั่วคอกหรือใกล้ ๆ คอก ชาวยานจึงให้ซื้อเสื้อขโมยตัวนี้ว่า "ไอ้เซ"

นายช่างเงินเรียกชุมนุมชาวยาน และประกาศว่า ถ้าใครปราบเสื้อตัวนี้ได้จะไกรรางวัลอย่างงามตามแต่ผู้นั้นจะต้องการ เมื่อผู้คนได้ยินประกาศก็พากันตื่นตื่นและรีบไปที่บ้านนายช่างเงินเลือกของที่ชอบใจในใจ ชายคนหนึ่งเป็นช่างจักสาน จ้องดูมีดคามเงินที่คมกริบและโกศคามหนึ่ง เขามองเห็นภาพเขาเห็นมีดคามเงินนั้นอย่างชื่นชมยินดี ส่วนเศรษฐีประจำหมู่บ้านซึ่งเป็นคนใจดำและโหดมาก เขาร่ำรวยที่สุดแล้ว ก็ยังนึกอยากได้สายสร้อยเงินเส้นเบอเริ่มไว้ในครอบครองอีก

เด็กชายคนหนึ่ง จ้องดูฆูาเงินที่มีพลอยสีต่าง ๆ ฝังอยู่อย่างสวยงาม เขาคิดว่าถ้าเขาได้โชฎฐาใบนั้น เขาจะไปรวมคณะละครชาตรี ว่าจะครีให้สวยและเก่งจนเป็นที่เลื่องลือไปทั่วบ้านทั่วเมือง

ในร้านของนายช่างเงินมีนกสีสวยอยู่ในกรงตัวหนึ่ง นกตัวนี้ตั้งแต่นายช่างเงินได้มานั้นไม่เคยส่งเสียงร้องเลย เกาะนอนซึมทั้งวัน ขาวปลากไม่ยอมกิน ไม่ว่าใครจะพยายามพูดคุยควยเท่าไรก็ตาม นกสวยตัวนี้ยังคงเงิบหงอยอยู่อย่างเดิม ยิ่งเมื่อมีผู้คนมารุมเต็มร้านเสียงเอ็ดอึงเช่นนั้นยิ่งทำให้คนตกใจกลัวตัวสั่น พยายามหนีไปจนติดกรงคานใน ซุกหัวอย่างนาสงสาร

ในขณะนั้นมีเงรอนกหนึ่ง เดินผ่านมาแลเห็นนกน้อยตัวนั้น เขาก็นึกสงสารจึงคิดอยากจะปราบ
เสือตัวนั้น แต่เงรอนกกลัวตัวเล็กชีวิตไม่ได้ เงรอนกจะทำอย่างไรดี

วันรุ่งขึ้นเด็กชายที่อยากโคชญาเขาป่าแต่เขา เขาทำกรงใหญ่มีประตูเลื่อนได้เพื่อว่าพอเสือ
เขาไปแล้ว ประตูก็จะเลื่อนลงมาปิดขังไว้ เมื่อสร้างก็ตั้งเสือเสร็จเขาก็ไปขอมหอนกตัวหนึ่งมา
ไว้ในกรง เขาครุ่นคิดรุ่งขึ้นเขามาที่กรงนั้น แต่ไม่พบเงาเขเลย มหอนกยังคงอยู่ที่เดิม

คราวนี้ถึงคราวของนายช่างจักษาน เขาคิดตนไม่ใหญ่ตนหนึ่งตกเหล็กแหลม ๆ ไว้ตลอดตน
แล้วเขาเอนไม้ขึ้นพิงไว้กับต้นไม้ใหญ่ แล้วผูกเชือกพะต้วหนึ่งไว้กับไม้ท่อนนั้นด้วย แล้วเขาก็กลับไป
แต่ไอเข้ก็ฉลาดเกินกว่าจะมาติดกับดักของนายช่างจักษานได้

เศรษฐีนักกระหายมียิ่งที่เด็กชายและช่างจักษานจับเสือไม่สำเร็จ เขาจึงไปว่าจ้างนักจับ
เสือที่เก่ง ๆ มาให้ล่าไอเซ้ แต่จับไอเซ้ไม่ได้ ไอเซ้เข้มีรูปร่างยาวกว่าดังตามลาบัน มันจึงหนี
ไปบนป่าสูง ยืนดูจนทุกคนไปหมดแล้วมันจึงไถลงมา

ขณะนั้นเงรอนกกำลังจะกลับวัดพอดี ทางกลั้ววัดของผานชายป่าด้วย ระหว่างที่เดินเงรอนก
ได้ยินเสียงครางหึ่ง ๆ ก็หยุดฟัง และเดินตามเข้าไปดู เห็นลูกเสือตัวหนึ่งนอนหมอบอยู่ เงรอนก
เดินเข้าไปใกล้จึงเห็นว่าเขาขาหนึ่งของลูกเสือติดกับดักอยู่ เงรอนกเล่าเรื่องออกทันที โกล
ไอเซ้ ที่จริงนั้นเป็นแม่เสือที่รักลูก เพราะลูกติดกับ แทนที่มันจะทิ้งลูกมันกลับคอยดูแลเอาใจ
เขาหมอบหาอาหารมาให้ลูก ด้วยความสงสาร เงรอนกจึงเอื้อมมือไปจะถอดกับดักนั้น ก็มีเสียง
เสือคำรามโธง เหลียวไปดูพบแม่เสือน้อย แต่เงรอนกก็ไม่กลัว ถอดกับดักจากเท้าลูกเสือ
สำเร็จ แม่เสียวิ่งไปหาลูกเลียแม่เสื่อด้วยความรักและเป็นห่วง แล้วก็พากันเดินเขาป่าไป

ขณะนั้นนายช่างเงินเดินผ่านมาพอดี เห็นเงรอนกเดินออกมาจากป่าตามลำพังก็เป็นห่วง
กลัวจะถูกเสือกัด แต่เงรอนกกลับบอกว่า "ท่านช่างเงิน เสือจะไม่กลับมารังควานชาวบ้านอีกแล้ว"
แล้วเงรอนกเล่าเรื่องให้นายช่างเงินฟังทั้งหมด

นายช่างเงินดีใจมาก และทุกคนเห็นพ้องว่า เงรอนกควรได้รับรางวัล แดกเป็นห่วงว่า
เงรอนกเป็นเงรอนกจะรับของมีค่าไม่ได้เป็นอันขาด

แต่นักเรียนก็คงเดาได้ใช่ไหมว่า เงรอนกเลือกสิ่งใดเป็นรางวัล

1. ให้นักเรียนวงกลมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1.1 หนูนานนั้นจะอยู่ในบริเวณใด?

ก. ในตัวเมืองพิษณุโลก

ข. ในป่า

ค. ในตำบลสมอแข

ง. ชายป่า

1.2 "นายช่างเงิน" หมายถึงใคร?

ก. คนที่มีเงินมาก

ข. คนที่หาสิ่งของต่าง ๆ จากเงิน

ค. พ่อค้าที่ขายเครื่องเงิน

ง. คนที่สะสมเครื่องเงินไว้เป็นจำนวนมาก

1.3/ "ไอ้เซ" คือใคร?

ก. เสือที่ดุร้าย

ข. เสือที่ชอบขโมยหมูและวัวชาวบ้าน

ค. เสือที่ฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยม

ง. เสือที่รักลูกมากกว่าชีวิตตน

1.4/ นักเรียนคิดว่า ทำไมเด็กชายจึงอยากไ้ชญา?

ก. ชญา นั้นสวยกว่าของสิ่งอื่น

ข. เขาชอบรำละคร

ค. ไม่มีของอื่นมีค่ามากกว่านั้น

ง. เขาเป็นนักรำละครที่มีชื่อเสียง

1.5/ วิธีจับเสือของใครที่เปลืองค่าใช้จ่ายมากที่สุด?

ก. เด็กที่อยากไ้ชญา

ข. ช่างจักสาน

ค. เศรษฐี

ง. เณรน้อย

1.6/ นักเรียนคิดว่าทำไมนกจึงเจ็บทงอย?

ก. มันไม่มีข้าวกิน

ข. ไม่มีเพื่อน

ค. ท้องการอิสระ

ง. มันไม่ชอบส่งเสียงร้อง

1.7/ นักเรียนคิดว่า รางวัลที่เณรน้อยไ้คืออะไร?

ก. มีคตมเงิน

ข. ชญาเงินฝังพลอย

ค. สายสร้อยเงิน

ง. นกที่สวยงามในกรง

2. ให้นักเรียนใส่หมายเลข 1, 2, 3, 4 และ 5 ลงหน้าข้อความเรียงตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง
เรื่องทอาน

- (.....) 2.1 หมูของนายช่างเงินหาย
- (.....) 2.2 ลูกเสือติดกับดัก
- (.....) 2.3 เสือตัวหนึ่งโผล่ชื่อว่า "ไอเซ"
- (.....) 2.4 ลูกเสือได้รับอิสระ
- (.....) 2.5 เณรน้อยส่งสารนก

3. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้โดยใช้ความคิดและถ้อยคำของนักเรียน

3.1 เด็กชายที่อยากโคชญา นำหมูไปไว้ในวงเพียอะไร

.....

.....

.....

3.2 นอกจากวิธีดักเสือที่กล่าวมาแล้ว นักเรียนคิดว่ามีวิธีใดดักเสือได้อีกให้อธิบายมาคนละ
1 วิธี

.....

.....

.....

3.3 ให้นักเรียนแต่งเรื่องนี้ โดยให้มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับของรางวัลที่เณรน้อยจะเลือก

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

กา เป็นสัตว์ที่ระแวงและหวาดกลัวอันตรายมากที่สุดในจำนวนนกด้วยกัน พอได้เห็นคนยกไม้เท้านักบินขึ้นแล้วโดยไม่ยอมหยุดดู กามีหลายพันคู่ และมียุทวโลก เป็นจำนวนมาก กาในเมืองไทยเราตัวเล็กและสีดำ, ร้องเสียง, "กา กา" กาเมืองฝรั่งสีดำเหมือนกัน แต่ตัวใหญ่กว่า

75

กาเป็นสัตว์ที่มีนิสัยใจคอโหดร้าย ชอบกินสัตว์เล็กกว่าเป็นอาหาร เช่น ลูกไก่ ลูกเป็ด นกตัวเล็ก ๆ ตกแต่น ฯลฯ สัตว์เหล่านี้ไม่มีโอกาสได้ต่อสู้เลย บางครั้งกาไก่ไขว่เอาของที่เราตากไว้กลางแดดไปโดยคิดว่าเป็นอาหาร เคยมีข่าวในทางประเทศว่าไฟไหม้บ้านหลังหนึ่งเพราะกาคาบเอาเทียนไปไว้ในรังซึ่งซ่อนอยู่ในหลังคามานั้น ผู้ที่ค้นคว้าเรื่องสัตว์กล่าวว่า กาเป็นสัตว์ที่ต้องการอาหารมาก ในเวลาหนึ่งวันกาต้องการอาหารอย่างน้อย 250 กรัม โดยเฉพาะในฤดูสร้างรังกาจะต้องการอาหารถึงอาทิตย์ละ 2 กิโลกรัม ซึ่งนกอื่น ๆ จะกินน้อยกว่านี้มาก

กาชอบอยู่กันเป็นฝูง นาน ๆ จะพบกาอยู่ตัวเดียวสักครั้ง ถ้าจะช่วยเหลือกันเสมอ จะหาอาหารกินรวมกัน ช่วยกันต่อสู้ศัตรู และพักอาศัยรวมกันเป็นกลุ่มซึ่งมีกานักอื่น ๆ ที่ต่างตัวต่างสร้างรังอยู่ในที่ต่าง ๆ กัน

ชนของกาจะมีสี่เดียวคือสีดำตลอดปี ไม่เปลี่ยนสีตามสิ่งแวดล้อมหรือฤดูกาล เพราะกาเป็นสัตว์ที่กลัวศัตรู ระวังตัวอยู่เสมอ และใจคอโหดร้าย จึงไม่จำเป็นต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมหรือธรรมชาติช่วยป้องกันอันตรายต่าง ๆ ถึงแม้จะมีอันตรายมา ความฉลาดของกาจะทำให้กาหลบหลีกทัน และสีดำของกาจะช่วยทำให้สัตว์บางชนิดหวาดกลัว

เมื่อกาได้รับอันตรายหรือถูกยิงจะส่งเสียงร้องขึ้นทันที กาทัวอื่น ๆ ในบริเวณนั้นก็จะร้องกันตอบ ๆ ไป ทำให้หนีศัตรูได้ทัน และถ้าไปพบอาหารเขาก็จะร้องเรียกเพื่อนฝูงมาช่วยกันกิน เวลาที่หากินคือตอนเช้ามืด และตอนบ่าย ๆ ส่วนตอนกลางคืนกาจะพักผ่อนตามกิ่งไม้หรือนอนอยู่ในรัง

151

90

167

20

36

1. ไท่ทักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหนาขอที่ถูกที่สุด

1.1 กาเป็นสัตว์อย่างไร ?

- ก. เป็นสัตว์ที่หวาดกลัวอันตรายมากที่สุด
- ข. เป็นสัตว์ที่โหดร้ายที่สุด
- ค. เป็นสัตว์ที่มีความสามัคคี
- ง. เป็นสัตว์ที่สัตว์ทุกชนิดหวาดกลัวมาก
- จ. เป็นสัตว์ที่มามากที่สุดในโลก

1.2 กาเรือกากของเหล่านีวกลางแดดกาจะโอบอะไร ?

- ก. กลวยตาก
- ข. ขนบง
- ค. ปลาแหง
- ง. แมงคจ
- จ. โอบทุกชนิด

1.3 เหตุใดกาจึงคาบกนุหรไปที่รัง ?

- ก. เพราะคิดว่าเป็นอาหาร
- ข. เพราะมองไม่เห็นว่าเป็นกนุหร
- ค. เพราะไม่รู้ว่าจะทำให้รังไหม
- ง. เพราะกาไม่กลัวอันตรายใด ๆ
- จ. เพราะรู้สึกหิวมาก

1.4 ประโยคใดไปนี้ระอโคณิค ?

- ก. ลาคองการกินอาหารมากกว่าสัตว์ชนิดอื่น
- ข. กาไทยกับกาฝรั่งต่างกันที่ขนาด
- ค. กางางตัวไม่อาศัยอยู่ในรัง
- ง. กากากินตอนกลางวัน
- จ. กาไม่ชอบอยู่โดดเดี่ยว

1.5 เมื่อกาได้รับอันตราย กาจะส่งเสียงร้องเพื่ออะไร ?

- ก. แสดงความเจ็บปวด
- ข. บอกให้พวกพ้องรู้ถึงอันตราย
- ค. ขมขวญศึทร
- ง. ลากพวกพ้องที่อยู่บริเวณใกล้เคียง
- จ. ไม่มีจุดมุ่งหมายใดทั้งสิ้น

2. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

2.1 นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดเราจึงเรียกนกกว่า "กา" ?

.....

.....

.....

2.2 นักเรียนคิดว่า มีสิ่งใดบ้างที่นักเรียนควรปฏิบัติตนเหมือนกา และเพราะเหตุใด ?

.....

.....

.....

2.3 นักเรียนคิดว่า มีสิ่งใดบ้างที่นักเรียนไม่ควรปฏิบัติตนเหมือนกา และเพราะเหตุใด ?

.....

.....

.....

2.4 นักเรียนคิดว่า เสียงร้องของกาในตอนได้รับอันตรายกับตอนเรียกพวกพ้องมากินอาหาร จะเหมือนกันหรือไม่ และเพราะเหตุใด ?

.....

.....

.....

2.5 สัตว์บางชนิดเปลี่ยนสีไปตามสิ่งแวดล้อม เช่นคกแตนในทุ่งนาจะมีสีเขียว ถ้าอยู่ตามต้นไม้ใหญ่จะมีสีน้ำตาล เป็นต้น นักเรียนคิดว่า การทำเช่นนี้ให้ผลอย่างไรบ้าง ?

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

เมื่อปี พ.ศ. ๒๐๑๒ ไทยได้ตกเป็นเมืองขึ้นของพม่ามาถึง ๑๕ ปี พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชจึงได้ประกาศอิสรภาพที่เมืองแครง ต่อมาเมื่อพระองค์มีพระชนมายุได้ ๓๕ พรรษา สมเด็จพระมหาธรรมราชาพระบิดา ประชวรสวรรคตลง สมเด็จพระนเรศวรได้เสด็จขึ้นครองราชย์ พระองค์ทรงทะนุบำรุงบ้านเมือง ให้มั่นคงแข็งแรง ปกป้องให้ชำนานูการรบยิ่งขึ้น เมื่อครองราชย์ได้ ๔ เดือน พระเจ้าหงสาวดีนันทบุเรง ก็ให้พระมหาอุปราชายกกองทัพมาตีเมืองไทย ท้าพมายกเข้ามาด้วยความประมาท ถูกทัพไทยตีแตกยับเยินกลับไป

อีก ๒ ปีต่อมาพระเจ้าหงสาวดีก็ให้พระมหาอุปราชายกทัพมาถึงเมืองสุพรรณบุรี ตั้งประชุมทัพอยู่ที่ตำบล ตะพังกู สมเด็จพระนเรศวรและพระเอกาทศรถ เสด็จยกกองทัพหลวงข้ามแม่น้ำสุพรรณไปตั้งค่ายอยู่ที่ตำบล หนองสาหร่าย แล้วจัดทัพส่วนหนึ่งออกไปรบ ถูกพม่าตีถอยร่นลงมา พระนเรศวรทรงเห็นว่าที่ที่ค้ำโอบทัพของพม่าตันที่ ท้าพมาไปทันรู้ตัวก็ให้พระจักรกระจ่ายไป ช้างพระที่นั่งของพระนเรศวรและพระเอกาทศรถกำลังตกมัน จึงวิ่งถามหาศึกมุ่นต่อมหัวบริเวณ เมื่อผู้เฝ้า พระนเรศวรก็เห็นว่า คนตกอยู่กลางทัพพม่า จึงขับช้างทรงไปที่พระมหาอุปราชากำลังทรงช้างอยู่ใต้ต้นไม้ แล้วกระชวนให้กระหายุทธหัตถ์

เมื่อพระมหาอุปราชารู้ว่ากำลังนั้น จะไม่รับก็ละอายพระทัย ถึงแม้จะรู้ว่าสมเด็จพระนเรศวรไม่ได้ออกตาม พระองค์ขับพลายพิทักษ์ ออกมาสู้กับเจ้าพระยาไชยยานุภาพ ครั้นแรกพลายพิทักษ์ก็ตีแบกรุนเจ้าพระยาไชยยานุภาพ พระมหาอุปราชาก็ฟันพระนเรศวรด้วยพระแสงของ้าว แต่พระองค์หลบทัน ถูกแต่ริมพระมาลาขาดไป ครั้นต่อมาเจ้าพระยาไชยยานุภาพสับศอกหัก แล้วกลับแบกรุนเอาพลายพิทักษ์กลับไป สมเด็จพระนเรศวรจึงจ้วงฟันพระมหาอุปราชาคด้วยพระแสงของ้าว ถูกพระมหาอุปราชาก็ไหลขวาขาด สิ้นพระชนม์ลง

ส่วนพระเอกาทศรถก็ขับเจ้าพระยาปราชญ์ไกรจักร หนีกับเจ้าเมืองจาปะโร และเข้าเมืองจาปะโรตายเช่นกัน

เมืองมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงพระสงกรานมพุทธหัตถ์แล้ว โปรดให้สร้างเจดีย์
เป็นอนุสาวรีย์ขึ้น ณบริเวณที่ขุดข้าง เรียกว่า "คอนเจดีย์" หรือเจดีย์มพุทธหัตถ์ที่ปรากฏอยู่
จนทุกวันนี้

อธิบายศัพท์

พระชนมายุ	แปลว่า	อายุ
ประจวร	"	เจ็ดปวศ
สวรคค	"	ตาย
ลรัศ	"	พูด
พระมาลา	"	หมวก
พระชนม์	"	ชีวิต
มพุทธหัตถ์	"	การขุดข้างของนักกรียในการรบ

1. ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรที่ตรงกับข้อที่ถูกต้อง

1.1 พระนเรศวรทรงประกาศอิสรภาพในปีใด

ก. 2097

ข. 2112

ค. 2127

ง. 2147

จ. ไม่ทราบแน่นอน

1.2 ทำไมพระนเรศวรจึงทรงฝึกทหารไว้ว่านายการรบยิ่ง

ก. เพราะพระองค์ทรงเป็นนักรบที่เก่งกล้า

ข. เพราะพระองค์ต้องการแสดงพระปรีชาสามารถในการปกครอง

ค. เพราะพระองค์ทรงทราบว่าพระองค์เกิดที่สงครามอีกแน่นอน

ง. เพราะพระองค์ต้องการให้เอาหงสาวดีเป็นของไทย

จ. เพราะพระองค์เตรียมไว้ต่อสู้กับพระมหาอุปราชา

1.3 เหตุใดพม่าจึงยกทัพมาช่วยความประมาท

ก. คิดว่าตนเองเก่งแล้ว

ข. คิดว่าคนไทยไม่กล้าหาญ

ค. คิดว่าพระนเรศวรคงไปทอด

ง. คิดว่าพระนเรศวรคงไปเก่งกล้าอะไร

จ. คิดว่าทางกรุงศรีอยุธยาคงช่วยไม่เข้มแข็ง

1.4 พระนเรศวรจัดกองทัพขบวนหนึ่งออกไปรบเพื่ออะไร

ก. ลวงช้างศึก

ข. ถูกล้างช้างศึก

ค. เป็นธรรมเนียมในการรบ

ง. แสดงความเก่งกล้าของทหาร

จ. พระองค์ไม่ต้องการรบเอง

1.5 การที่พระนเรศวรรอดตายเพราะพระมหาอุปราชาออกมายืนข้างกันนั้นแสดงว่าพระนเรศวรเป็นคนอย่างไร

ก. มหะดุดัน

ข. ใจร้อน

ค. มีปฏิภาณ

ง. เข้มแข็ง

จ. ไม่กลัวตาย

1.6 "เจ้าพระยาไชยาเทพ" หมายถึงใคร?

ก. นักรบของไทย

ข. นักรบของพม่า

ค. ขางทรงของพระนเรศวร

ง. ขางทรงของพระมหาอุปราช

จ. ขางทรงของพระเอกาทศรถ

1.7 อารูทที่โง่ในเวลานั้นทรงกระทำอะไรเป็นเหตุให้?

ก. มีกลิ่น

ข. คายของมือ

ค. หนู

ง. อารูทความยาว

จ. ตะขอเหล็ก

1.8 การที่พระมหาอุปราชยอมรับคำทำนองพระนเรศวรแสดงว่าพระองค์เป็นคนที่อย่างไร?

ก. มีความอดทน

ข. มีมานะ

ค. มีความรอบ

ง. ไม่มีความเกรงกลัวใดๆ

จ. ไบรต์วิวิคตบเอง

1.9 พระมหาอุปราชชื่นชมพระชนม์ที่ใด?

ก. กำแพงเพชร

ข. กำแพงนครราชสีมา

ค. อารูทบุรี

ง. นครราชสีมา

จ. มณฑลฉะเชิงเทรา

1.10 พระนเรศวรมหาราชทรงให้การยกย่องว่าอย่างไร?

ก. วีรชน

ข. ยอดนักรบ

ค. ถิ่นที่รบชนะ

ง. ผู้ชนะสิบทิศ

จ. ถิ่นที่รบชนะ

2. ไทหนักเรียนคบหาตามต่อไป

2.1 ถ้าพระนเรศวรไม่ทรงพาไทพระมหาอุปราชออกมาชนช้าง ไทหนักเรียนคิดว่า
จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง และเกิดขึ้นเพราะเหตุใด ?

2.2 ไทน์นักเรียนวาทะเกี่ยวกับเรื่องตำนาน เช่นภาพเหตุการณ์ตอนช้าง ภาพ -
เจดีย์พุทธคยา หรืออื่นๆตามความถนัดของนักเรียน กนกชนิงภาพ

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

เมื่อคนเราทำบาป ผลที่ได้รับก็คือความไม่สบายกาย, ไม่สบายใจ, มีแต่ทุกข์, แม้จะเกิดความสุขที่สนุกสนานกับผลที่ได้มาจากการทำบาป, ก็เพียงชั่วขณะเดียว, แล้วมาប់ก็จะตามมามันทอมนความสุขความสบายนั้นให้ได้รับแต่ความทุกข์ เมื่อตายไปก็จะต้องไปสู่นรก

"นรก" แปลว่าสถานที่ไม่สบาย, มีแต่ความทุกข์กาย, ทุกข์ใจ, ยิ่งลึกเท่าไรก็ยิ่งมีความทุกข์มากขึ้น คนไทยเราเชื่อว่า, นรกมี ๔ ขุม, หรือ ๔ ชั้น, ชั้นสุดท้ายเรียกว่า, อเวจีนรก, ผู้ที่อยู่ในแดนนี้, จะได้รับความทุกข์ทรมานที่สุด

ลักษณะของนรกทั้ง ๔ ขุม, มีไฟลุกโชนอยู่ตลอดเวลา, สัตว์นรกนั้นก็มีลักษณะรูปร่างน่าเกลียดน่ากลัวมาก, อาหารของสัตว์นรกนั้นมี, บัสนาวะ และอุจจาระ, น้ำทองแดงที่กำลังเดือด, และแกลบ, อาหารทุกอย่างจะลุกเป็นไฟ, เวลากินก็ต้องกินทั้งๆที่อาหารเหล่านั้นลุกเป็นไฟ

คนที่ตกนรกเป็นเพราะทำชั่วไว้มาก, เป็นคนแห่งกรรมที่โกรธจะเปลี่ยนแปลงหรือฝันให้ผิดไปไม่ได้, ไม่ฟังคำสั่งก็ดื้อ, ใจมาช่วยได้, การไปสู่รานั้น, โกรธมาฉกฉวย หรือบังคับให้ผู้อื่นนั้นไปไม่ได้, ตัวของผู้ตกนรกเองเป็นคนทำเพียงคนเดียว

การทำชั่ว, มีทั้งทางกาย, ทางวาจา, ทางใจ, เปื่อใจที่เราทำความชั่ว, ก็เท่ากับเราทำบาป, ถ้าเราปฏิบัติมากๆ, เราจะต้องตกนรกขุมที่ลึกยิ่งขึ้น, คนที่เกลียดกลัวความชั่วก็จะไม่ตกนรก

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ คนที่ทำความผิดเช่นไรจึงจะตกนรก

ก. โกหกครู

ข. ฆ่าพ่อแม่

ค. ขโมยเงินเพื่อน

ง. ยิงนก

จ. ถูกทุบหัว

๑.๒ คนที่ทำความผิดข้อใดจึงจะตกนรกอเวจี

ก. โกงหน้ก

ค. ขโมยเงินเพื่อน

จ. ถูกทุกข้อ

ข. ขำพ่อแม่

ง. ยิงนก

๑.๓ นรกอเวจีหมายถึงอะไร

ก. นรกที่มีสัตว์นรกมากที่สุด

ค. นรกที่มีไฟลุกอยู่ตลอดเวลา

จ. นรกที่คนทำชั่วคงอยู่ไ้กรรม

ข. นรกที่มีความทุกข์ทรมานมากที่สุด

ง. นรกที่มีน้ำทองแดงเดือด

๑.๔ สถานที่ใดเปรียบเหมือนนรก

ก. บ้าน

ค. โรงพยาบาล

จ. ห้องขัง

ข. โรงเรียน

ง. สถานีตำรวจ

๑.๕ ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. ถ้านักเรียนทำบุญแล้วจะไม่ตกนรก

ข. ถ้านักเรียนบูชาพระพุทธรูปแล้วจะไม่ตกนรก

ค. ในนรกทุกขุมรอนมาก

ง. เทวดาช่วยให้เด็กเรียนไม่ตกนรกได้

จ. นรกอเวจีเป็นนรกชั้นที่หนึ่ง

๑.๖ "กฎแห่งกรรม" หมายถึงอะไร

ก. กฎแห่งความดี

ค. กฎแห่งบาป

จ. กฎแห่งการกระทำ

ข. กฎแห่งความชั่ว

ค. กฎแห่งบุญ

๑.๓ ข้อใดหมายถึงการทำชั่วทางใจ

ก. ขโมยเงินพ่อแม่

ข. คำพ่อแม่

ค. คิดแค้นเพื่อนที่ทำร้ายตน

ง. คิดอยากไปเที่ยว

จ. คิดจะไม่ทำการบ้าน

๑.๔ ในย่อหน้าที่ ๓ แสดงถึงเรื่องอะไรเด่นชัดที่สุด

ก. ลักษณะของนรก

ข. อาหารของสัตว์นรก

ค. การกินอาหารของสัตว์นรก

ง. รูปร่างของสัตว์นรก

จ. จำนวนนรก

๑.๕ นักเรียนคิดว่าทำไมผู้ใหญ่มองว่าเรื่องนรกให้เราฟัง

ก. ไม่ต้องการให้เราเป็นคนเลว

ข. ไม่ต้องการให้เราตกนรก

ค. ไม่ต้องการให้เราเดือดร้อน

ง. ต้องการให้เราขึ้นสวรรค์

จ. ต้องการให้เรากลัว

๑.๑๐ ในย่อหน้าสุดท้าย นักเรียนคิดว่า ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอันใด

ก. อธิบายถึงการทำชั่ว

ข. อธิบายถึงการทำบาป

ค. อธิบายถึงการตกนรก

ง. สอนคนไม่ให้ทำชั่ว

จ. สอนคนให้กลัวนรก

๒. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๒.๑ นักเรียนคิดว่า ตายไปนักเรียนจะตกนรกหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

๒.๒ ทำอย่างไรนักเรียนจึงจะไม่ตกนรก

.....
.....

.....
.....
๒.๓ คนที่เกลียดกลัวความชั่ว หมายถึงคนไหนไร

.....
.....
.....
๒.๔ นักเรียนจะตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด

.....

สมัยโบราณก่อนที่มนุษย์จะรู้จักทำการเพาะปลูก มนุษย์หาอาหารกินโดยการออกล่าสัตว์ เทียวเก็บเมล็ดพืช ผลไม้ รากไม้กินเป็นอาหาร นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่า เวลาใกล้จากการล่าสัตว์ มนุษย์สมัยนั้นคงจะไถพาเอาลูกสุนัขจึงจอกกลับมาด้วย ให้นมันอยู่ในที่พักของเขา ลูกสุนัขบางตัวอาจวิ่งหนีกลับเข้าป่าตามเดิม บางตัวอาจคุ้นชินกว่าจะเลี้ยงไว้เลยถูกฆ่าเสีย แต่บางตัวอาจสภาพเรียบร้อยดี พวกสัตว์เหล่านี้แหละค่อยๆชินกับการมีชีวิตร่วมกับมนุษย์ มันก็เลยอยู่ในที่พักนั้น และออกลูกออกหลานต่อมา โดยวิธีนี้เอง สุนัขป่าจึงเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นพันธุ์ใหม่ที่ถูกฝึกให้เชื่อฟังและอยู่กับมนุษย์ต่อมา

ไม่มีใครทราบว่ มนุษย์เราจับเอาสุนัขป่าตัวแรกมาเลี้ยงไว้ตั้งแต่เมื่อใด เหตุการณ์เช่นนี้อาจเกิดขึ้นหลายครั้งในที่ต่างๆกันก็ได้ แต่คิดว่าสุนัขเป็นสัตว์ชนิดแรกที่ถูกฝึกให้เชื่อฟัง สัตว์ที่เชื่องนี้เราเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "สัตว์บ้าน" หรือ "สัตว์เลี้ยง"

สัตว์อีกชนิดหนึ่งที่ต่อมากลายเป็นสัตว์บ้านก็คือ แพะ เรื่องแพะนี้ทราบได้ว่ามันเกิดขึ้นเมื่อไรและที่ไหน นานมาแล้วมีแพะป่าชนิดหนึ่งท่องเที่ยวอยู่ตามภูเขา ในแถบที่มีปัจจุบันนี้เรียกว่า อิสราเอล ซีเรีย อิรัก และอิหร่าน ผู้คนที่อาศัยอยู่บนภูเขาแถบนั้น หาเลี้ยงชีพโดยการเทียวเก็บข้าวสาลีป่า และข้าวบาเลย์ป่ามากินเป็นอาหาร ต่อมาก็ค้นพบว่าพวกเขาสามารถปลูกต้นข้าวแล้วเก็บเกี่ยวเมล็ดข้าวเอาเองได้ แพะชอบกินข้าวสาลีและบาเลย์ แพะบางตัวจึงเข้ามาอยู่ใกล้ๆหมู่บ้านที่คนปลูกข้าว พวกชาวบ้านก็ชอบให้มันแพะอยู่ใกล้ๆ เพราะเนื้อมันอร่อย ดังนั้นคนจึงเลี้ยงดูและคอยช่วยขังไล่สัตว์ที่จะมาทำอันตรายมัน ฉะนั้นแพะจึงกลายเป็นสัตว์เชื่องไปเมื่อประมาณ

๗๐๐๐ ปีมาแล้ว

ต่อมาอีกไม่นานคนในแถบภูเขาเดียวกันนี้ จึงเริ่มเลี้ยงแพะและพิทักษ์รักษามัน ต่อมาก็เลี้ยงหมูและวัวควายเมื่อประมาณ ๕๐๐๐ ปีล่วงมาแล้ว คนแถบนั้นของโลกก็เริ่มจับลาป่า และม้าป่ามาเลี้ยงบ้าง

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑.๑ ในสมัยโบราณประมาณ ๕๐๐๐ ปีมาแล้วมนุษย์ได้อาหารจากที่ใด

- ก. เพาะปลูกขึ้นเอง
- ข. เลี้ยงสัตว์ไว้เป็นอาหาร
- ค. พืชที่ขึ้นตามธรรมชาติ
- ง. ซื้อมาจากตลาด
- จ. พืชและสัตว์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ

๑.๒ สิ่งที่คนสมัยโบราณต้องระวังมากคืออะไร

- ก. พืชของพืชที่เก็บมากินเป็นอาหาร
- ข. ขโมย
- ค. ภูมิคุ้มกันจากการจลาจล
- ง. โรคภัยไข้เจ็บ
- จ. การคกโกงกัน

๑.๓ ความหมายของสัตว์เลี้ยงคืออะไร

- ก. สัตว์ป่าที่คนจับมา
- ข. สัตว์ที่อยู่ในบ้านคน
- ค. สัตว์ที่ไม่เป็นภัยต่อมนุษย์
- ง. สัตว์ที่คนเลี้ยงให้เชื่อง
- จ. สัตว์ที่เป็นอาหารของคน

๑.๔ นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดนักวิทยาศาสตร์จึงเชื่อว่าสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงชนิดแรก

- ก. เพราะปัจจุบันมีสุนัขอยู่ในบ้านคนเป็นจำนวนมาก
- ข. เพราะสุนัขมีลักษณะนิสัยคล้ายคน
- ค. เพราะสุนัขเป็นสัตว์ที่ถูกรายน้อยกว่าสัตว์ชนิดอื่นๆ

ง. เพราะคนโบราณจะใช้สุนัขช่วยในการหาอาหาร

จ. เพราะคนโบราณชอบฝึกสุนัข จึงนำมาเลี้ยงไว้

๑.๕ การค้นพบที่สำคัญของคนโบราณในเรื่องที่ได้อ่านนี้คืออะไร

ก. การฝึกสุนัขจึงจอกและสุนัขป่าให้เป็นสัตว์เลี้ยง

ข. การพบว่าเพาะชอบกินข้าวสาลีและข้าวบาเลย์

ค. วิธีเพาะปลูกพืช

ง. วิธีการเลี้ยงแพะ

จ. วิธีการจับลาป่าและม้าป่ามาเลี้ยง

๑.๖ นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าสุดท้ายได้อย่างไร

ก. การเลี้ยงแพะของคนสมัยโบราณ

ข. วิธีการเลี้ยงสัตว์ของคนสมัยโบราณ

ค. การเลี้ยงหมูและวัวควาย

ง. วิวัฒนาการของการเลี้ยงสัตว์สมัยโบราณ

จ. การจับลาและม้าป่ามาเลี้ยง

๑.๗ เหตุใดที่ทำให้คนสมัยโบราณไม่ทำการเพาะปลูก

ก. ไม่มีเมล็ดพืชสำหรับการเพาะปลูก

ข. ไม่สนใจการเพาะปลูก

ค. ไม่เห็นความจำเป็นในการเพาะปลูก

ง. ไม่รู้จักวิธีการเพาะปลูก

จ. เกียจคร้านในการทำงาน

๑.๘ นักเรียนคิดว่าสัตว์ตัวไหนควรเป็นตัวสุดท้ายที่เรานำมาเป็นสัตว์เลี้ยง

ก. ลิง

ข. เก้ง

ค. กวาง

ง. ช้าง

จ. เสือ

๑.๕ เรื่องที่นักเรียนอ่านทั้งหมดเน้นในเรื่องใดเด่นชัดที่สุด

ก. การล่าสัตว์ของคนสมัยโบราณ

ข. การหาอาหารของคนสมัยโบราณ

ค. ความเป็นมาของสัตว์เลี้ยง

ง. การฝึกสุนัขป่าของคนสมัยโบราณ

จ. การเพาะปลูกของคนสมัยโบราณ

๑.๑๐ สัตว์ที่กลายเป็นสัตว์เลี้ยงโดยคนสมัยใหม่ตั้งใจเลี้ยงคืออะไร

ก. สุนัขป่า

ข. แพะ

ค. หมู

ง. วัวควาย

จ. ลาป่าและม้าป่า

๒. ให้นักเรียนกาเครื่องหมายถูก() หน้าข้อที่ถูกและผิด() หน้าข้อที่ผิด

() ๒.๑ มนุษย์รู้จักการเพาะปลูกก่อนการล่าสัตว์

() ๒.๒ คนสมัยโบราณเลี้ยงแพะไว้ช่วยในการปลูกข้าวสาลีและข้าวบาเลย์

() ๒.๓ ในปัจจุบันเรามีสัตว์เลี้ยงมากกว่าสมัยโบราณ

() ๒.๔ ในสมัยโบราณ การล่าสัตว์เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมาก

() ๒.๕ สัตว์บางชนิดก็เลี้ยงโดยที่คนไม่ได้เลี้ยง

๓. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๓.๑ ถ้านักเรียนจะฝึกหมาป่าตัวหนึ่งให้เลี้ยง นักเรียนจะมีวิธีการอย่างไร อธิบายตั้งแต่ต้น

.....
.....

.....
.....
.....

๓.๒ นักเรียนคิดว่าสมัยโบราณน่าจะมีวิธีการล่าสัตว์อย่างไร เมื่อไม่มีอาวุธใช้อย่าง
ในปัจจุบัน

.....
.....
.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ..... ชั้น.....

พระเจ้าลิไท

พระเจ้าลิไทเป็นพระราชนัดดาของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ได้ขึ้นครองราชย์เป็น
พระเจ้าแผ่นดินองค์ที่ 5 แห่งกรุงสุโขทัย เมื่อพ.ศ. 1897

พระองค์ทรงสนใจและเลื่อมใสในพระพุทธศาสนามาก จนทรงรอบรู้แตกฉานใน
พระไตรปิฎก พระองค์ได้ทรงแต่งหนังสือขึ้นเล่มหนึ่งชื่อ "ไตรภูมิพระร่วง" ซึ่งเป็นหนังสือที่
กล่าวถึงเรื่อง โลก นรก และสวรรค์ ตามคติทางพุทธศาสนาอย่างละเอียด พระองค์ได้
เสด็จออกทรงผนวชชั่วคราว เป็นตัวอย่างให้ผู้ชายไทยออกบวชกันชั่วคราวสืบมาจนทุกวันนี้
และพระองค์ได้โปรดให้หล่อพระพุทธรูปขึ้น 2 องค์ คือ พระพุทธชินสีห์ และพระพุทธชินราช
ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นพระพุทธรูปที่งดงามที่สุดของไทย

นอกจากนี้พระองค์ยังเป็นผู้ทรงคิดแปลงตัวอักษรไทยและการเขียนหนังสือไทยที่พ่อขุน
รามคำแหงทรงคิดขึ้นไว้ ให้เขียนและอ่านได้สะดวกขึ้น เพราะตัวอักษรสมัยพ่อขุนรามคำแหง
นั้นเขียนสระไว้ในระเคียบเกี่ยวกับพยัญชนะทั้งหมด ทำให้อ่านยาก แต่พระเจ้าลิไท ได้ทรง
คิดแปลงให้อาสระมาเขียนไว้รอบ ๆ พยัญชนะ คือ เขียนไว้ข้างหน้าบ้าง ข้างหลังบ้าง
ข้างบนบ้างและข้างล่างบ้าง ทำให้อ่านง่ายขึ้น

จากผลงานต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า พระเจ้าลิไทสมควรจะได้
รับความนับถือยกย่องว่าเป็นนักปราชญ์เป็นอย่างยิ่ง และเนื่องจากผลงานของพระองค์มีคุณค่า
มากทางศาสนา พระองค์จึงได้รับพระนามเป็นเกียรติยศว่า "พระมหาธรรมราชาที่ 1"

พระเจ้าลิไทสวรรคตเมื่อราว พ.ศ. 1919

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตอบ

๑. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสวรรค์ และนรก เราได้มาจากไหน?

๒. ประเพณีที่ผู้ขายนิยมบวชพระเมื่ออายุครบบวชนั้นมีมาแต่สมัยใด? ใครเป็นผู้ริเริ่มขึ้น?

๓. พระพุทธรูปที่งดงามที่สุดของไทยชื่ออะไร? สร้างขึ้นในสมัยใด? และปัจจุบันบวระภิษฐานอยู่ที่ใด?

๔. ใครเป็นผู้คิดตัวอักษรไทยขึ้นเป็นคนแรก? ตัวอักษรที่คิดขึ้นครั้งแรกนั้นมีวิธีเขียนเหมือนหรือต่างกับที่เราเขียนอยู่ทุกวันนี้? อย่างไร?

๕. วิธีเขียนหนังสือไทยอย่างที่เราเขียนอยู่ทุกวันนี้เริ่มมีขึ้นในสมัยใด? ใครเป็นผู้ริเริ่มขึ้นก่อน?

๖. พระเจ้าลิไทเป็นกษัตริย์ที่มีชื่อเสียงหรือเกียรติคุณทางกานใดมากที่สุด?

๗. เพราะเหตุใด คนเราจึงต้องคิดตัวอักษรขึ้นมา?

๘. นักเรียนคิดว่าไทยเรามีตัวอักษรของเราใช้เองนั้นดีหรือไม่ เพราะเหตุไร?

๙. ถ้าเราไม่มีตัวอักษรของเราใช้เอง เราจะเขียนสิ่งต่างๆได้อย่างไร?

๑๐๑

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

วันหนึ่ง คักคักกลับบ้านจากโรงเรียนถึงบ้านช้ากว่าปกติ มารดาถามว่า "ทำไมไม่กลับบ้านตามเวลาไปไหนมาหรือ" คักคักยิ้มให้มารดา แล้วตอบว่า "แม่ครับ ผมสมัครเป็นสมาชิกยุวกสิกรแล้ว แต่ยังไม่ได้รับใบให้แม่ทราบ ผมต้องขอโทษด้วย บางวันผมต้องไปรับการอบรมที่หน่วยงาน ผมจึงกลับบ้านล่าช้าไปบ้าง อย่างเช่นวันนี้"

"เออ สมาชิกยุวกสิกรหมายความว่าอะไร" แม่ถามขึ้น

"หมายความว่า ผู้เป็นกสิกรที่อายุน้อย" คักคักตอบ และได้อธิบายให้มารดาฟังต่อไปว่า หน่วยงานนี้ตั้งขึ้นโดยมีความประสงค์จะฝึกฝนอบรม หัวใจ จิตใจ แรง และสุขภาพของเยาวชนในท้องถิ่น ให้มีความรู้ ความสามารถที่จะทำงานกสิกรรมได้เจริญก้าวหน้า และช่วยเหลือผู้ปกครองทางบ้านได้

"มีอะไรบ้างที่ได้รับการอบรมมาแล้ว"

"มีหลายอย่างครับ เช่นการเลี้ยงไก่ การตอนต้นไม้ และการปลูกพืชต่างๆ"

"จำเป็นต้องเรียนด้วยหรือ"

"คุณครูเคยสอนผมว่า ทุกอย่างต้องเรียน มิฉะนั้นจะทำให้ดีไม่ได้"

"คักคักเรียนมาแล้ว จะช่วยอะไรแม่ไปบ้างจะ"

"ผมตั้งใจว่า ชั้นแรกนี้ จะเลี้ยงไก่สัก ๖ ตัว มีตัวผู้ตัวเมียก็พอ ผมจะซื้อจากหน่วยยุวกสิกร ซึ่งขายในราคาถูก เงินนี้ผมขอจากแม่ไปไหมครับ"

"เมื่อดีก็ให้ หากจะได้ผล"

"ผมจะพยายามด้วยความตั้งใจ จะได้ช่วยประหยักรายจ่ายของคุณแม่ ทั้งยังกระทำตามนโยบายของรัฐบาล ที่ท่านประกาศทางวิทยุอยู่ทุกวันอีกด้วย"

คักคักได้ลงมือเลี้ยงไก่ตามวิธีการที่ได้รับการอบรมมาทุกประการ ๓ เดือนต่อมา คักคักจึงจะไปฝากขายที่ร้านกาแฟในตลาด ไม่ช้าเขาก็เก็บเงินได้ถึง ๑๐๐ บาท เขาเอาเงินจำนวนนี้ซื้อเครื่องแบบลูกเสือ โดยไม่ต้องรบกวนมารดา แม่เขาจึงได้เห็นคักคักแต่งเครื่องแบบลูกเสือสวยงามซึ่งได้มาด้วยน้ำพักน้ำแรงของเขาเอง.

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ ๑.๑ - ๑.๓

"มีอะไรบางอย่างที่ได้รับการอบรมมาแล้ว"

"มีหลายอย่างครับ เช่นการเลี้ยงไก่ การตอนต้นไม้ และการปลูกพืชต่างๆ"

"จำเป็นที่ต้องเรียนด้วยหรือ"

"คุณครูเคยสอนผมว่า ทุกสิ่งทุกอย่างต้องเรียน มิฉะนั้นจะทำให้ดีไม่ได้"

๑.๑ ข้อความที่ให้มานี้ จัดเป็นข้อความชนิดใด

ก. คำถาม

ข. คำสนทนา

ค. คำสั่ง

ง. การอบรม

จ. คำบรรยาย

๑.๒ "การอบรม" ในที่นี้หมายถึงอะไร

ก. การเรียน

ข. การสอน

ค. การเลี้ยงไก่

ง. การตอนต้นไม้

จ. การปลูกพืช

๑.๓ ทำไมทุกสิ่งทุกอย่างจึงต้องเรียน

ก. ถ้าไม่เรียนจะทำงานนั้นไม่ได้

ข. เพื่อที่จะทำงานนั้นให้ได้ผลดี

ค. ถ้าไม่เรียนครูจะไม่มีการทำ

ง. เพื่อที่จะได้เป็นคนเก่งที่สุด

จ. ครูสอนไว้ว่าทุกอย่างต้องเรียน

๑.๔ ใครที่เป็นบุคลากรได้เหมาะสมที่สุด

- ก. ครู
- ข. ภารโรง
- ค. สามี
- ง. ชวนา
- จ. นักเรียน

๑.๕ งานของหน่วยบุคลากรคืออะไร

- ก. สอนหนังสือเด็ก ๆ
- ข. สอนการเลี้ยงไก่
- ค. อบรมการตอนต้นไม้
- ง. ฝึกให้เด็กเพาะปลูกพืช
- จ. ฝึกเด็กให้ทำงานบางอย่างได้

๑.๖ เรื่องที่นักเรียนอ่านนี้ น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน

- ก. บ้าน
- ข. โรงเรียน
- ค. เล้าไก่
- ง. หน่วยบุคลากร
- จ. ร้านกาแฟ

๑.๗ การฝึกให้เยาวชนรู้จักวิธีช่วยเหลือครอบครัว เป็นการฝึกข้อใด

- ก. หัวคิด
- ข. จิตใจ
- ค. แรง
- ง. สุขภาพ
- จ. ถูกทุกข้อ

๑.๘ การฝึกให้เยาวชนเลี้ยงไก่เป็นการฝึกข้อใด

- ก. หัวคิด
- ข. จิตใจ
- ค. แรง
- ง. สุขภาพ
- จ. ถูกทุกข้อ

๑.๙ "นโยบายรัฐบาล" ที่ศักดิ์เอ่ยถึงมีเนื้อความว่าอย่างไร

- ก. ให้ทุกคนเลี้ยงไก่
- ข. ให้ทุกคนช่วยบริจาคมารดา
- ค. ให้ทุกคนประหยัด
- ง. ให้ทุกคนหางานทำ
- จ. ให้ทุกคนมีความพยายาม

๑.๑๐ ศักดิ์ได้เงินซื้อเครื่องแบบลูกเสือจากไหน

- ก. ขายไก่ได้
- ข. ขายไข่ได้
- ค. มารดาให้
- ง. หน่วยยุวกสิกรให้
- จ. ครูให้

๒. ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๒.๑ การช่วยเหลือครอบครัวเป็นสิ่งที่นักเรียนทุกคนควรทำหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๒.๒ นักเรียนคิดว่าจะมีวิธีช่วยเหลือครอบครัวของนักเรียนอย่างไร

.....

.....

.....

๒.๓ นักเรียนคิดว่า ศักดิ์เป็นเด็กอย่างไร อธิบายและยกตัวอย่างประกอบให้ชัดเจน

.....

.....

.....

๒.๔ ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสมที่สุด

.....

๒.๕ ให้นักเรียนแต่งเรื่องนี้ต่ออีกประมาณ ๓ - ๕ บรรทัด โดยเริ่มจาก
วันหนึ่งในการประชุมสมาชิกยุวกสกร.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

การปลูกพืชในปัจจุบัน เรามักจะปลูกตามกันจนผลผลิตออกมาล้นตลาด เป็นเหตุให้พ่อค้าคนกลางกดราคาเอาตามชอบใจ กลิกรทุกคนจึงควรพิจารณาเรื่องการเพาะปลูกให้รอบคอบ วิธีหนึ่งที่จะช่วยได้คือการคิดหาช่องทางในการที่จะปลูกพืชที่ซื้อขายคล่อง เพราะจะได้รับผลประโยชน์หลายทาง นับตั้งแต่การเริ่มต้น จนถึงผลสุดท้ายที่เกี่ยว หานตะวันเป็นพืชชนิดหนึ่งซึ่งมีท่าทีว่าจะ เป็นพืชที่ซื้อขายคล่อง

หานตะวันเป็นพืชล้มลุก ปลูกไม่นานก็จะออกดอกสีเหลืองสะकुศตา ดอกใหญ่สวยงามมาก โดยเฉพาะเมล็ดของหานตะวัน ไซ้ทำประโยชน์ได้หลายประการ เมล็ดหานตะวันมีโปรตีนมากกว่าถั่วเหลืองและเมล็ดฝ้าย ถ้าเอามาบดทำแป้ง จะได้แป้งสีขาวที่มีโปรตีนและไขมันสูง มีราคาถูก เหล็กมากพอๆกับไข่แดงและตับของสัตว์ ในต่างประเทศใช้ทำขนมหวาน ส่วนไทยเราทางภาคใต้นิยมคั่วพรมน้ำเกลือ รับประทานเล่นๆแบบเมล็ดแตงโม น้ำมันที่สกัดจากเมล็ดหานตะวัน ก็ใช้ทำประโยชน์ได้หลายประการคือ ไซ้ทำเนย แยม มาการีน สบู่ ยาสีฟัน เครื่องสำอาง เครื่องสำอางผิวสตรี ยารักษาโรค และที่กำลังคนคว่าอยู่คือ การใช้น้ำมันหานตะวันปรุงอาหาร เมล็ดหานตะวันจึงเป็นที่ต้องการของตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตามปกติแล้ว ต้นหานตะวันเป็นพืชที่ขึ้นได้เองงามในดินที่มีความชื้นสูง แต่ไม่ถึงกับและการเตรียมดินปลูก จะใช้วิธีขุดแบบสวนผัก หรือไถพรวนก็ได้ แล้วหยอดเมล็ดพันธุ์ลงไปให้เป็นแถว ระยะระหว่างแถวกว้าง ๒ ฟุต ลึกสักประมาณ ๒ - ๔ นิ้ว การปลูกดีกว่านี้จะได้ผลผลิตสูงก็จริง แต่การบำรุงรักษาทำลำบาก การเจริญเติบโตจะช้ามาก ดอกจะเล็กและแห้งเร็ว

๑. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่ถูกต้อง และผิด (✕) หน้าข้อความที่ผิด

- () ๑.๑ กลีกรทุกคนควรปลูกทานตะวันเพราะมีประโยชน์มาก
- () ๑.๒ ส่วนที่มีประโยชน์มากของทานตะวันคือดอก
- () ๑.๓ ในปัจจุบัน น้ำมันทานตะวันใช้ปรุงอาหารได้โดยไม่อันตราย
- () ๑.๔ กลีกรควรปลูกทานตะวันในที่ที่ฝนตกหนัก
- () ๑.๕ คนไทยนิยมรับประทานเมล็ดทานตะวัน

๒. ให้นักเรียนวงกลมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

๒.๑ สาเหตุสำคัญที่เมล็ดทานตะวันเป็นที่ต้องการของตลาดคือข้อใด

- ก. นำไปหคครองใช้ปรุงอาหาร
- ข. มีธาตุอาหารอยู่มาก
- ค. นำไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมได้
- ง. กลีกรนิยมปลูกกัน
- จ. มีประโยชน์หลายประการ

๒.๒ เมื่อพ่อค้าคนกลางกลางกคราคา จะทำให้เกิดผลต่อกลีกรอย่างไร

- ก. ขายผลผลิตได้น้อย
- ข. ขายผลผลิตได้มาก
- ค. ไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้
- ง. ราคาผลผลิตต่ำลง
- จ. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

๒.๓ การปลูกทานตะวันใช้เวลานานเท่าใดจึงจะให้ผล

- ก. ๑ สัปดาห์
- ข. ๒ เดือน
- ค. ๓ ปี

ง. ๑๐ ปี

จ. ๒๐ ปี

๒.๔ นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าที่ ๒ ได้ว่าอย่างไร

ก. ประโยชน์ของทานตะวัน

ข. การค้นคว้าประโยชน์ของเมล็ดทานตะวัน

ค. โปรีตินและไขมันในเมล็ดทานตะวัน

ง. การสกัดน้ำมันจากเมล็ดทานตะวัน

จ. ความต้องการของตลาด

๒.๕ นักเรียนจะสรุปความในย่อหน้าสุดท้ายได้ว่าอย่างไร

ก. การเตรียมดินปลูกทานตะวัน

ข. ลักษณะของต้นทานตะวัน

ค. วิธีปลูกทานตะวัน

ง. การหยอดเมล็ดทานตะวัน

จ. การบำรุงรักษาทานตะวัน

๒.๖ "ผลผลิตถั่วเหลือง" หมายถึงอะไร

ก. มีสินค้าในถั่วเหลืองมาก

ข. มีสินค้าหลายชนิดในถั่วเหลือง

ค. มีสินค้าชนิดเดียวกันมากเกินไป

ง. มีสินค้าในถั่วเหลืองน้อย

จ. ไม่มีสินค้าในถั่วเหลืองเลย

๒.๗ นักเรียนคิดว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของเรื่องนี้อ่านนี้คืออะไร

ก. เพื่อแนะนำการปลูกทานตะวัน

ข. เพื่อแนะนำพืชที่ซื้อขายคล่อง

ค. เพื่อแนะนำวิธีแก้ปัญหาผลผลิตถั่วเหลือง

ง. เพื่ออธิบายประโยชน์ของทานตะวัน

จ. เพื่อแสดงความสามารถของผู้เขียน

๓. ให้นักเรียนตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน

๓.๑ นักเรียนคิดว่ากลีกรกรรทว่าอย่างไร เพื่อไม่ให้พอกำคนกลางกรรคาได้

(๑).....

(๒).....

(๓).....

๓.๒ นักเรียนคิดว่าพืชที่ง่ายขายคล่องกรรมีลักษณะอย่างไรบ้าง

(๑).....

(๒).....

(๓).....

(๔).....

(๕).....

๓.๓ นักเรียนคิดว่าถ้านักเรียนปลูกทานตะวัน นักเรียนจะได้ประโยชน์อย่างไรบ้าง

(๑).....

(๒).....

(๓).....

นักเรียนเคยจดอาหารสักวันหนึ่งบ้างไหม ไม่ต้องถึงวันก็ได้ เพียงมือเดียวเท่านั้น ก็เห็นจะร้องโอคโออยหิวกันแน่แล้วละ แต่เชื่อไหม ยังมีสัตว์อีกหลายชนิดจดอาหารได้เก่งกว่าเราหลายเท่า จนน่าจะยกย่องให้เป็นยอดนักจดอาหารได้

หนอนชนิดหนึ่งตัวเล็กมากชื่อ นีมาโททิส มีคนนำมาไว้ในพิพิธภัณฑ์ที่อเมริกา และทิ้งไว้ในกล่องโซวอย่างนั้นตั้ง ๓๕ ปี โดยไม่ได้ให้อาหารหรือน้ำแก่มันเลย หลังจากนั้นเขาก็ให้น้ำแก่มัน มันก็กลับฟื้นขึ้นมาอีกได้

ส่วนมากแล้วสัตว์ที่เคลื่อนไหวช้าๆนี้แหละที่จะเป็นนักจดอาหารชั้นยอดเยี่ยม มีอีกชนิดหนึ่งคือ ปลาชนิดหนึ่งในแอฟริกาที่หายใจจนยากได้เหมือนเรานั้น มันจะกลานเข้าไปซุกตัวอยู่ในเลนทันทีที่น้ำแห้งขอลง และมันอยู่อย่างนั้นได้โดยไม่มีน้ำ หรือจดอาหารนานเป็นปีๆ มีคนชะเอามันมาไว้ในห้องทดลองในอเมริกาอีก ๒ ปี มันก็ยังนอนหมกตัวอยู่ในเลนอย่างนั้น ไม่หิวหรืออะไร แต่พอเขาเอาไปใส่ตู้ปลาเท่านั้นแหละ มันก็จะเริ่มว่ายน้ำและกินอาหาร เป็นปกติเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ในอียิปต์ก็มีแมงป่องจดอาหารเหมือนกัน เจ้าหอยทากตัวหนึ่งถูกเขาจับไปตากแดด ตักกับแผ่นกระดาษวางแสดงไว้ในพิพิธภัณฑ์ที่ประเทศอังกฤษอยู่หลายปี วันดีคืนดี ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์ก็สังเกตเห็นว่ามันยังไม่ตาย เลยเกิดความสงสัย และมันออกมาแช่ในน้ำอุ่น สักประเดี๋ยวมันก็กลานเป็นการใหญ่ แล้ววันรุ่งขึ้นมันก็เริ่มกินอาหารได้

สัตว์บางชนิดจดอาหารตลอดฤดูหนาวถึง ๕ เดือนในมีหนึ่ง ระหว่างนั้นมันจะอยู่นิ่งๆ หายใจช้าๆ นกวิปตัววิลิก็เป็นอย่างนี้เวลาที่มันหลับ มันยังกับนกใกล้จะตายทีเดียว จึงจกตุ๊กแก งู คางคก กบ นี้องๆคงรู้แล้วว่ามันชอบจำศีลอยู่หลายเดือน และระยะระหว่างที่มีมันอยู่นานๆนั้นเอง มันก็จะอยู่ได้ด้วยไขมันที่สะสมไว้ก่อนที่กินอาหารเข้าไปอย่างไ้ยัง ก่อนหน้าที่มีมันจะ "จำศีล"นั้นเอง คางคกก็เหมือนกันเขารู้ว่าก่อนถึงหน้าจำศีลของมัน มันจะกินอาหารอย่างจุใจจนหน้าหนักตัวเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าได้

คนเราไม่ได้นักล่าอาหารอย่างสัตว์ และก็ไม่ใช่เป็นทองเอก เพราะฉะนั้นถ้าหิวเมื่อไร ก็รีบรับประทานเสีย ระวังอย่าให้หิวเกินไปก็แล้วกัน

๑. ให้นักเรียนวงกลมรอบข้อที่ถูกข้อที่สุด

๑.๑ สัตว์ที่ล่าอาหารได้เก่งที่สุดคือ

ก. หนอนผีเสื้อ

ข. ปลาแอฟริกา

ค. นกอินทรี

ง. กบ

๑.๒ สัตว์ล่าอาหารได้เพราะอะไร

ก. มีความอดทนเป็นเยี่ยม

ข. มีความแข็งแรงกว่าคน

ค. มีอาหารสะสมไว้ในตัวพอ

ง. กินอาหารจุ

๑.๓ นักเรียนเชื่อเรื่องนี้หรือไม่

ก. ไม่เชื่อเพราะไม่เคยเห็น

ข. ไม่เชื่อเพราะไม่น่าจะเป็นไปได้

ค. เชื่อ เพราะได้มีหลักฐานว่าเป็นจริงแล้ว

ง. เชื่อ เพราะสัตว์เก่งกว่าคน

๑.๔ ในอเมริกามีการทดลองอะไร

ก. ทดลองนำหนอน "ผีเสื้อ" มาไว้ในพิพิธภัณฑ์

ข. ทดลองนำปลามาหมกเล่น

ค. ทดลองนำหอยมาคักการ

ง. ทดลองการล่าอาหารของหนอน กับปลา

๑.๕ การจำศีลของสัตว์พวก กบ คางคก หมายถึง

ก. การอยู่นิ่งๆในรู

ข. การนอนหลับตลอดฤดูหนาว

ค. การสะสมอาหารไว้จนมากพอแล้วอยู่เฉยๆในรู

ง. การที่สามารถอยู่ในรูได้โดยไม่กินอาหาร

๑.๖ สัตว์ชนิดนี้ ใครน่าจะออกอาหารได้นานกว่ากัน

ก. ม้า

ข. ควาย

ค. เต่า

ง. กระต่าย

๑.๗ อาหารชนิดไหนที่สัตว์ควรจะกินก่อนออกอาหาร

ก. ผลไม้

ข. เนื้อสัตว์

ค. น้ำ

ง. ผัก

๒. ให้นักเรียนจับคู่ข้อความที่สัมพันธ์กันต่อไปนี้ โดยนำหัวข้อทางขวา มาใส่หน้าข้อความทางซ้ายมือ

..... ๑. สัตว์เคลื่อนไหวช้า

ก. นีมาโทดัส

..... ๒. หอยหาก

ข. กางคาว

..... ๓. ออกอาหารตลอดฤดูหนาว

ค. จิ้งจอก

..... ๔. พืชชนิดดอกอเมริกา

ง. ป่าแอฟริกา

..... ๕. ออกอาหารไม่ได้นานนัก

จ. ออกอาหารเก่ง

..... ๖. น้ำหนักตัวเพิ่มมากกว่าออกอาหาร

ฉ. หอยหาก

..... ๗. เลน

ช. ผักและพืชชนิดอื่น

..... ๘. พืชชนิดดอกอังกฤษ

ซ. คน

..... ๘. กางกก

..... ๙. นกวิปพั่ววิล

..... ๑๐. ความสงสาร

..... ๑๑. อีปป์

๓. ตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน

๓.๑ ถ้านักเรียนจำเป็นต้องออกอาหารสัก ๓ วันนักเรียนจะทำอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

๓.๒ นักเรียนจะตั้งชื่อเรื่องนี้อย่างไรดี

.....

๓.๓ นักเรียนคิดว่า ทำไมคนเราจึงออกอาหารนานๆไม่ได้

.....
.....
.....

แบบฝึกหัดอ่าน

ชื่อ.....ชั้น.....

ปัจจุบันนี้ในบ้าน เมือง เรากำลัง ประสบปัญหาหอบกภัย หรือน้ำท่วมขึ้นในบางจังหวัด เช่นสุพรรณบุรี ราชบุรี และชลบุรี และยิ่งดูว่าในปีที่ปรากฏว่าเกือบทั่วประเทศประสบภัยธรรมชาติอย่างรุนแรง มีเรื่องฝนตกหนักและฝนตกน้อย เป็นสำคัญ ทำให้การเกษตรกรรมเสียหายมาก

การที่ภัยธรรมชาติเกิดขึ้นครั้งนี้สาเหตุสำคัญประการหนึ่งก็คือ การบุกรุกทำลายป่าเป็นต้นน้ำลำธาร ผืนกรรพทำลายป่ามีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการพื้นที่สำหรับปลูกพืชต่าง ๆ รวมทั้งพืชที่ผิดกฎหมาย เช่น ฝิ่น กัญชา อีกประการหนึ่งก็ต้องการไม้ชนิดต่าง ๆ ไปใช้ในการก่อสร้าง ตลอดจนถึง เม่าเป็นต้น

ป่าไม้ในขณะนั้นนั้นถูกบุกรุกทั้งในที่ราบและบนเขา ทั้งนี้เนื่องจากที่ดินที่เป็นป่ามีความอุดมสมบูรณ์ ไม้ผลัดใบทาง เกษตรสูงไม่ว่าชาว ชาวไทพม่า หรือชนชาติใดที่ปล้นชิงจาก โคนป่าแล้ว แลหลังจากรับ 3-4 ปีผลผลิตก็จะลดน้อยลง เพราะดินขาดการบำรุง ขาดปุ๋ย ผู้ที่บุกรุกป่าทำไร่ก็จะไปลงป่าในที่ใหม่ต่อไป นับว่าเป็นเหตุให้เกิดประโยชน์ของต้นไม้ คำนึงถึงผลเสียของส่วนรวมเลย

การทำลายป่าทำให้เกิดภัยธรรมชาติขึ้นหลายประการ เช่นดินจะพังทลายง่าย เมื่อโดนน้ำฝน หรือสายน้ำไหลผ่าน และ เกษตรก็จะไหลลงมาสู่ที่ต่ำทำให้แม่น้ำลำธารตื้นเขิน อันตรายที่ใหญ่หลวงคือทำให้เกิดน้ำท่วมในบางและรวดเร็ว ใบไม้แห้งก็จะพัดมาจาก เพราะ แสงแดดจะแผดเผาในดินตลอดเวลา ปราศจากความชุ่มชื้น ดินจะแตกกระแตก และทำให้ ฝนไม่ตกหรือตกช้าไป นอกจากนี้การเผาป่ามากยัง เป็นการทำลายธรรมชาติที่สวยงาม เช่น น้ำตก สัตว์ป่า ไม้ดอกไม้ใบต่าง ๆ อีกด้วย

ให้นักเรียนคิดให้ถี่และตอบคำถามต่อไปนี้

1. การทำอาชีพป่ามีผลเสียอย่างไรบ้าง?

1.1.....

1.2.....

1.3.....

1.4.....

1.5.....

2. นักเรียนเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "ป่าเป็นต้นน้ำลำธาร " หรือไม่ เพราะเหตุใด
จงอธิบายโดยละเอียด

.....

.....

.....

3. การทำลายป่าทำให้เกิดน้ำท่วมภัยได้อย่างไร จงอธิบายโดยละเอียด

.....

.....

.....

4. ป่าไม่มีประโยชน์ต่อมนุษย์และสัตว์อย่างไรบ้าง ?

4.1.....

4.2.....

4.3.....

4.4.....

4.5.....

5. นักเรียนคิดว่า การทำอาชีพป่าเป็นการทำลายธรรมชาติที่สวยงามหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

6. เพราะเหตุใดจึงไม่ยกถกในบริเวณที่ป่าถูกทำลายไป ?

.....
.....
.....

7. คนเราจำเป็นต้องเข้าไปในการก่อสร้าง และประโยชน์ๆ นักเรียนคิดว่าจะมี
วิธีใดบ้างที่เราจะสงวนรักษาไม้อายุยืนโตแทนที่สุก และมีประโยชน์มากที่สุดได้ ?

7.1.....

7.2.....%%....

7.3.....

7.4.....

7.5.....

8. นักเรียนจะเรียกไม้ที่ตายไปแล้วว่าอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับความนึก ?

.....
